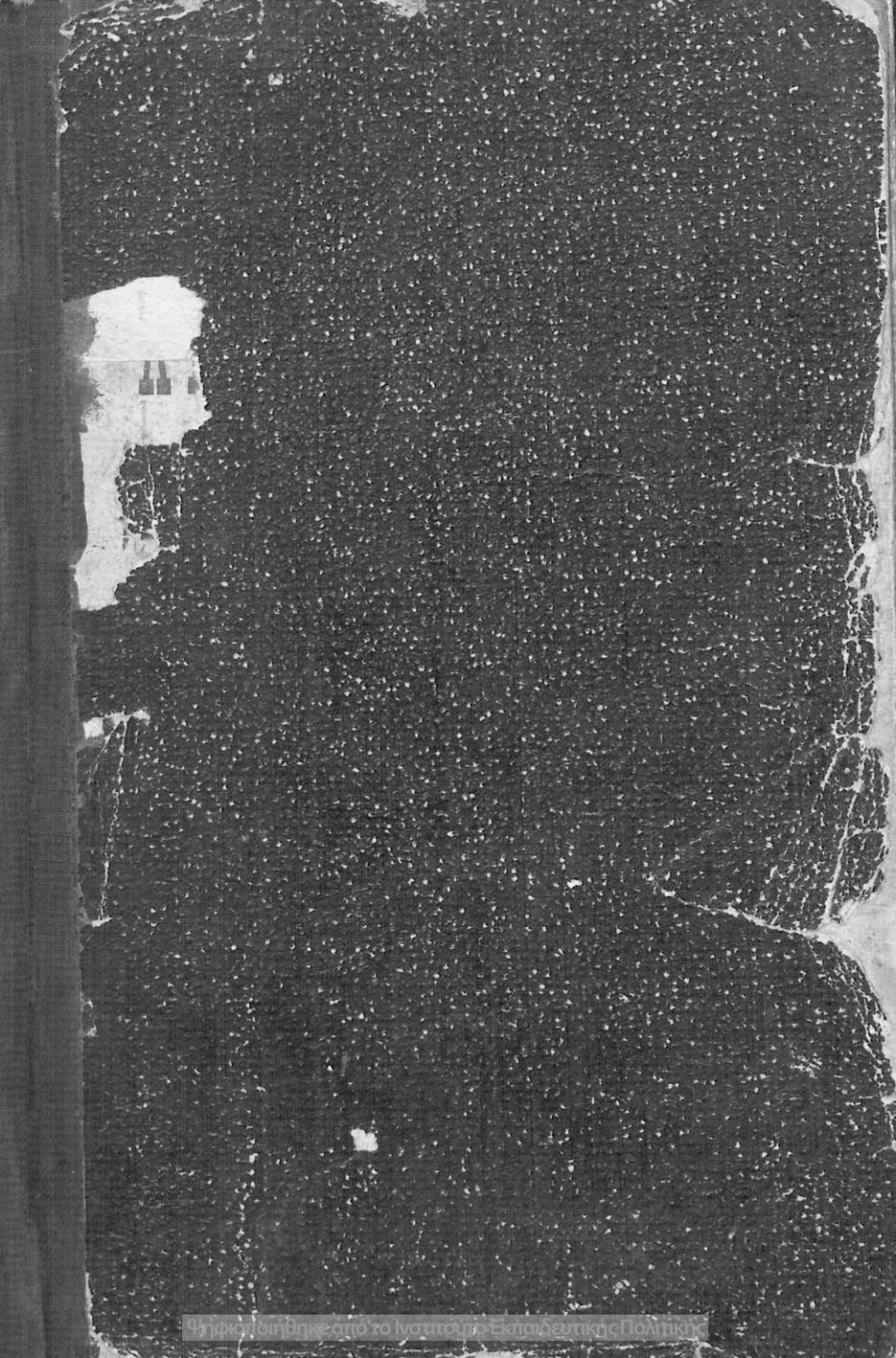

Παράρτημα 1

1907
ΓΕΩ
ΓΑΛ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΙΩΓΕΙΩΝ

Τὸ μόνον νέον ἐγκριθέν
ἐν τῷ διαγωνισμῷ τοῦ 1904 διὰ μίαν πενταετία·

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΒΙΒΛΙΕΜΠΟΡΕΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1907

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀποστολοπούλου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν κ. Γ. Γεωργακῆν,

Καθηγητήν.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν Νόμον ΒΤΓ' τῆς 12ης Ἰουλίου 1895 περὶ διδασκτικῶν βιβλίων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1895 καὶ τὴν ἐκθεσιν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπείας τῶν κριτῶν τῶν διδασκτικῶν βιβλίων, τῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰσακτέων, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης, ὅπως τὸ ὑμέτερον σύγγραμμα «Γαλλικὸν Ἀναγνωσματοάριον» τὸ κατὰ τὸν εἰρημένον Νόμον ἐγκριθέν, εἰσαχθῇ ἐν τοῖς δημοσίοις, δημοσυντηρητήτοις καὶ ἰδιωτικοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη, ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1904—1909.

Ὁ Ὑπουργὸς

Σ. ΣΤΑΝΣ

Στέφ. Μ. Παρίσης

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσιν ὡς τὴν σφραγίδα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ κ. Γ. Γεωργακῆ καὶ τὴν τῶν βιβλιοπωλείων Ἀποστολοπούλου.

Γ. Γεωργακῆ

Α - ζ - 04 - ρ6

Π - ζ - 06 - ργ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ παρὸν Ἀναγνωσμάτιον, προωρισμένον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν παιδῶν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Σύντονον προσοχὴν κατεβάλομεν εἰς τὴν συναρμολογίαν τῆς ὕλης ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἰδίᾳ δὲ τοῦ πρώτου μέρους, τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ὁδηγήσῃ βαθμηδὸν τὸν παῖδα εἰς τὴν ταχεῖαν ἀνάγνωσιν.

Τριάκοντα καὶ ὀκτὼ μαθήματα ἀποτελοῦσι τὸ πρῶτον μέρος· ἕκαστον δὲ τῶν στοιχειωδῶν τούτων μαθημάτων ἀπαρτίζεται ἐκ δέκα καὶ πέντε λέξεων. Κατ' ἀρχὰς προτάσσονται αἱ λέξεις ἐκ δύο συλλαβῶν, συνισταμένων ἐξ ἐνὸς συμφώνου καὶ ἐνὸς φωνήεντος, ἔπονται εἰτα αἱ ἐκ τριῶν καὶ ἔπειτα αἱ ἐκ τεσσάρων συλλαβῶν, ἀπαρτιζόμενων καὶ τούτων ὡσαύτως ἐξ ἐνὸς συμφώνου καὶ ἐνὸς φωνήεντος. Ἀκολουθῶς ἔρχονται αἱ λέξεις ἐκ δύο συλλαβῶν, ἀποτελουμένων τὴν φωνὴν ταύτην ἐκ δύο συμφώνων καὶ ἐνὸς φωνήεντος ἢ ἐκ μιᾶς διφθόγγου ἢ τριφθόγγου καὶ ἐνὸς συμφώνου, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὰ μαθήματα δὲ βαίνοσι κατὰ παιδαγωγικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἀπλουστερῶν ἐπὶ τὰ συνθετικότερα.

Σηριζόμενοι δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι μαρθάνει τις νὰ ἀναγινώσκῃ ζῶσάν τινα γλῶσσαν διὰ μόνης τῆς μεθοδικῆς σπουδῆς τῶν λέξεων καὶ τῶν κανόνων, προτάξαμεν ἐκάστου σχεδὸν μαθήματος ἓνα κανόνα, ἀφορῶντα τὴν προφορὰν ἐνὸς τῶν εἰκοσι πέντε γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. Τοιοῦτοι κανόνες ὑπάρχουσιν εἰς τὸ πρῶτον μέρος εἰκοσι καὶ εἰς διὰ δὲ τῆς μεθοδικῆς διατάξεως τῶν λέξεων καὶ τῶν κανόνων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τούτων ἐπὶ ἐκείνων, κατορθώσαμεν ὥστε ἕκαστον μάθημα νὰ συνδέεται μὲν στενώτατα μετὰ τῶν προηγουμένων μαθημάτων, νὰ εἶναι δὲ ἐντελῶς ἀνεξάρτητον ἀπὸ τῶν ἐπομένων.

Αἱ δὲ λέξεις τῶν μαθημάτων εἰσι τεταγμέναι κατὰ τρεῖς στήλας· καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ στήλῃ αἱ λέξεις εἰσὶ γεγραμμέναι μετὰ συλλαβῶν κεχωρισμένων (é-ga-li-té), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ στήλῃ ἐπαναλαμβάνονται αἱ αὐταὶ λέξεις μετὰ συλλαβῶν ἡνωμένων (égalité). Οὕτως ἡ προσοχὴ τοῦ παιδὸς προσηλοῦται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ μιᾶς μόνον συλλαβῆς καὶ οὐχὶ μιᾶς ἀρίτιας λέξεως. Εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης λέξεως, ἐν τρίτῃ στήλῃ, ἐτέθη καὶ ἡ σημασία αὐτῆς· διότι, ὅπως μάθῃ ὁ μαθητὴς νὰ διακρίνῃ τὰς λέξεις, πρέπει νὰ μάθῃ νὰ διακρίνῃ τὰ πράγματα, ἐξασκῶν τὴν ὁξύνοϊαν τοῦ πνεύματός του.

Ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐξάσκησης τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν δέον νὰ γίνηται ὡς ἐξῆς. Ἀφοῦ ὁ διδάσκαλος διδάξῃ τοὺς μαθητὰς τὸν ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ μαθήματος κανόνα, ἄρχεται εἰτα συλλαβίζων κατ' ἀρχὰς ἐκάστην λέξιν μεγαλοφώνως (é-ga-li-té), εἰτα δ' ἀπαγγέλλων αὐτὴν συλλήβδην (égalité). Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τὸν διδάσκαλον τὴν αὐτὴν συλλαβὴν, συλλαβίζοντες μεγαλοφώνως, ὅπως αὐτός, ἐκάστην λέξιν· ἐν τέλει δὲ ὁ διδάσκαλος ἐπαναλαμβάνει πάσας τὰς λέξεις τοῦ μαθήματος συλλήβδην καὶ τροχάδην. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν κατὰ τὴν ἐξέτασιν οἱ μαθηταὶ πράττουσι τὸ αὐτό, μιμούμενοι τὸν διδάσκαλον. Ἡ τοιαύτη μέθοδος τῆς διδασκαλίας ἔλκει τὴν προσοχὴν τῶν μαθητῶν, καὶ δεσπόζει αὐτῆς, ὑποτρέφει καὶ διατηρεῖ τὴν ἀμύλλαν αὐτῶν καὶ ἐπιταχίνει τὰς προόδους αὐτῶν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν οἱ μαθηταὶ δέον νὰ ἀσκῶνται καὶ εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ὡς ἐξῆς. Ὁ διδάσκαλος ἀπαγγέλλει κατ' ἀρχὰς τὴν λέξιν συλλήβδην (égalité), εἰτα συλλαβικῶς (é-ga-li-té). Τῶν δὲ μαθητῶν εἰς μὲν γράφει αὐτὴν ἐπὶ τοῦ μαυροπίνακος, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τοῖς τετραδίοις αὐτῶν· αὕτη δὲ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐργασία φέρει ἐνὶ ἐκάστῳ ἴσην τὴν ὠφέλειαν.

Ὅταν ὁ διδάσκαλος ἴδῃ ὅτι οἱ μαθηταὶ ἡδυνήθησαν καλῶς νὰ ἀναγνώσωσι καὶ ἀπαγγείλωσι καὶ τὰς δεκαπέντε λέξεις τοῦ μαθήματος, μεταβαίνει τότε ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μαθήματος εἰς τὸ ἐπόμενον, ἐξακολουθῶν νὰ ἐφαρμόξῃ τὴν αὐτὴν πάντοτε μέθοδον μέχρι τοῦ 38ου μαθήματος. Μετὰ δὲ τὸ 38ον μάθημα, δύναιται νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἰς τὴν ταχείαν ἀνάγνωσιν.

Τὸ δευτέρον μέρος ἀπαρτίζεται ἐκ διαφορῶν ἐκλεκτῶν τεμαχίων λίαν διδακτικῶν. Καὶ τὰ μὲν ἐν ἀρχῇ, προωρισμένα διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς δευτέρας τάξεως, περιλαμβάνουσι προτάσεις βραχείας καὶ εὐλήπτους, αἱ δὲ λέξεις αὐτῶν ἐπαυλαμβάνονται πολλάκις αἱ αὐταί· τοιούτοτρόπως ὁ μαθητὴς ἀπαγίων συγχάκεις τὴν αὐτὴν λέξιν κατορθοῖ ἐπὶ τέλους οὐ μόνον νὰ δύναιται νὰ προσφέρῃ αὐτὴν ἀπαισίως, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπομνημονεύσῃ αὐτὴν εὐκόλως. Τὰ δὲ ἐν τέλει, προωρισμένα διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς τρίτης τάξεως, εἰοί πως πολυπλοκώτερα τῶν πρώτων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐννοίαν τῶν φράσεων, ἡ ἐκλογὴ τῶν τεμαχίων ἐγένετο τοιαύτη, ὥστε καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ εἶσιν ἐφικτὰ ταῖς διανοητικαῖς δυνάμεσι τῶν μαθητῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν τεμαχίων τούτων ἔχομεν παρεμβάλλει παροιμίας τινάς, ἃς ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ μανθάνῃ ἀπὸ στήθους. Ὡς οὖτως τὴν κλίσιν τῶν ὀνομάτων μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ, τοῦ ἀορίστου καὶ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου, μετὰ τῶν κτητικῶν καὶ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων, τὴν κλίσιν τῶν δύο βοηθητικῶν ῥημάτων (avoir, être) ἀπλῶς, ἀρνητικῶς, ἐρωτηματικῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς ὁμοῦ, τὸν σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀνομάτων, τὸν σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ γένους τῶν ὀνομάτων, τὰ ἀπόλυτα καὶ τακτικὰ ἀριθμητικὰ καὶ τὴν κλίσιν τῶν ῥημάτων τῶν 4 συνυγίων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους προσεθέσαμεν ἐν παραρτήματι δέκα καὶ ἐννέα κανόνας, ἀφορῶντας τὴν προφορὰν τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. Τούτων τινὲς μὲν εἰσι συμπληρωματικοὶ τῶν γενικῶν κανόνων, οἵτινες περιέχονται εἰς τὸ πρῶτον μέρος, τινὲς δὲ ἀποτελοῦσι τὰς ἐξαιρέσεις ἐκεῖνων, ἃς κρίνομεν περιττάς διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς δευτέρας τάξεως. Προσεθέσαμεν δὲ αὐτοὺς ἰδιαιτέρως ἐν παραρτήματι χάριν τῶν μαθητῶν τῆς τρίτης τάξεως, τῶν ὁποίων αἱ περὶ προφορᾶς γνώσεις δέον νὰ ὦσιν ἄριται, ὥστε νὰ δύνανται εὐχερῶς νὰ ἀναγινώσκωσι τὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ δευτέρου μέρους ἐπισυνάπτεται πλούσιον λεξιλόγιον πρὸς εὐκόλιαν τῶν διδασκόντων, ὅπως ἀποφεύγωσιν οὗτοι τὴν χρῆσιν τοῦ λεξικοῦ. Ἐν τῷ λεξιλόγιῳ τοῦτῃ δίδεται ἡ σημασία ἀπασῶν τῶν λέξεων, αἵτινες περιέχονται εἰς τὸ δευτέρον μέρος, ὡς καὶ ἡ ἐρμηνεία ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ ἀπαγόντων γαλλισμῶν. Ἐπὶ πλέον παρεθέσαμεν καὶ κατάλογον τῶν περιεχομένων κυρίων ὀνομάτων. Ἄν πρέπει δὲ νὰ παρίδῃ τις καὶ τὴν λίαν φιλόκαλον καὶ μεθοδικὴν τύπωσιν τοῦ βιβλίου, ὀφειλομένην εἰς τοὺς παντοίους καινοουργεῖς τυπογραφικοὺς χαρακτῆρας τῶν πασιγνώστων Βιβλιοκδοτικῶν Καταστημάτων Ἀποστολοπούλου.

Τοιοῦτον εἶνε τὸ ἡμέτερον πόνημα, ὅπερ, ἐκτιμήσασα προσοκνόντως, ἐνέκρινε τὸ μόνον ἢ Σεβαστὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ 1904 διὰ πέντε ἔτη.

Ὁ συντάξας

Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

ALPHABET

a b c d e f g h i j k l m n o p q
r s t u v x y z

A B C D E F G H I J K L M
a b c d e f g h i j k l m
N O P Q R S T U V X Y Z.
n o p q r s t u v x y z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg
Hh Ii Jj Kk Ll Mm Nn
Oo Pp Qq Rr Ss Tt Uu
Vv Ww Xx Yy Zz

Voyelles—Φωνήεντα.

a, e, i, o, u, y.

Consonnes—Συμφώνα.

b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r,
s, t, v, x, z.

Syllabes—Συλλαβαί.

ba	bi	bo	bu
da	di	do	du
fa	fi	fo	fu
ja	ji	jo	ju
ka	ki	ko	ku
la	li	lo	lu
ma	mi	mo	mu
na	ni	no	nu
pa	pi	po	pu
ra	ri	ro	ru
sa	si	so	su
ta	ti	to	tu
va	vi	vo	vu
xa	xi	xo	xu
za	zi	zo	zu

même exercice.

la	to	fi	su
po	mi	ju	ra
ni	lu	ka	xo
vu	da	zo	ri
ba	so	ti	mu
do	xi	pu	va
ki	fu	ma	jo
zu	sa	lo	vi
pa	no	di	ku
ro	zi	nu	xa
ji	bu	ta	fo
ru	na	ko	si
za	vo	bi	du
mo	li	tu	bo
pi	xu	fa	ja

1^e LEÇON.

pa	pa	πατήρ
a	mi	φίλος ✓
po	li	εὐγενής
jo	li	κομφὸς
i	ci	ἐνταῦθα
mi	di	μεσημβρία ✓
pu	ni	τιμωρημένος ✓
ma	ri	σύζυγος
pa	ri	στοίχημα
lu	i	αὐτός ✓
papa		
ami		
poli		
joli		
ici		
midi		
puni		
mari		
pari		
lui		

Vo lo	Volo	Βόλος
Sy ra	Syra	Σύρος
Mi lo	Milo	Μήλος
Ti no	Tino	Τήνος
fa vo ri	favori	εὐνοούμενος

2e LECON.

1).

E

Τὸ **E** εἶνε τριῶν εἰδῶν : e ἄφωνον (muet) ἢ ἄτονον· ἐ κλειστὸν (fermé) ἢ ὀξύτονον· καὶ ἐ ἀνοικτὸν (ouvert) ἢ βαρύτονον.

— Τὸ e ἄτονον ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται. Ἐν μέσῳ λέξεως εἶνε οἶονεὶ ἄφωνον. Καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεως καθίσταται ἡμίφωνον ἢ ὑπόκωφον.

— Τὸ ἐ ὀξύτονον προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ε.

Τὸ ἐ βαρύτονον προφέρεται διὰ μεγαλειτέρου ἀνοίγματος τοῦ στόματος.

bé bé	bébé	νήπιον ✓
bé ni	béni	εὐλογημένος
me nu	menu	λεπτὸς
se mé	semé	ἐσπαρμένος
ge lé	gelé	πεπηγὼς
je té	jeté	ἐρριμμένος
pe lé	pelé	μεμαδημένος
zé lé	zélé	ἐνζήλος
zè le	zèle	ζῆλος
pè re	père	πατὴρ ✓
mè re	mère	μήτηρ ✓
ce la	cela	ἐκεῖνο ✓

ce	ci	ceci	τοῦτο
de	mi	demi	ἥμισυς
zé	ro	zéro	μηδενικόν

3e LEÇON.

même exercice

vi	pè	re	vipère	ἔχιδνα
sé	vè	re	sévère	αὐστηρὸς
fi	dè	le	fidèle	πιστος
é	lè	ve	élève	μαθητῆς
mo	dè	le	modèle	πρότυπον
é	bè	ne	ébène	ἔβενοσ
re	mè	de	remède	φάρμακον
pu	re	té	pureté	καθαρότης
ra	re	té	rareté	σπάνις
du	re	té	dureté	στερρότης
é	le	vè	élevé	ὑψηλὸς
ce	le	ri	celeri	σέλινον
nu	mé	ro	numéro	ἀριθμὸς
dé	fi	lé	défilé	κλεισώρεια
Hé	lè	ne*	Hélène	Ἑλένη

4e LEÇON.

da	me	dame	δέσποινα
ro	be	robe	ἔσθῃς
lu	ne	lune	σελήνη
vi	ce	vice	ἐλάττωμα

* ΣΗΜ. Τὸ h μένει πάντοτε ἄφθονον.

ra me
ju ge
lu xe
sa le
sa ge
fa de
ci re
tu be
du pe
do ré
sa lé

rame
juge
luxe
sale
sage
fade
cire
tube
dupe
doré
salé

κώπη
δικαστής
πολυτέλεια
ρυπαρὸς ✓
φρόνιμος ✓
ἄνοστος ✓
κηρὸς
σωλὴν
εὐήθης
ἐπίχρυσος
άλμυρὸς ✓

5e LECON

a va re
dé lu ge
é tu de
fa ci le
gi ra fe
ha bi le
u ti le
i ma ge
ju ju be
ma da me
na tu re
pa ro le
ri va ge
sa la de
ti mi de

avare ^{οὐκ ἐμμελὴς}
déluge
étude
facile
girafe
habile
utile
image
jujube
madame
nature
parole
rivage
salade
rimide

φιλάργυρος
κατακλυσμὸς
σπουδὴ
εὐκόλος
καμ)πάρδαλις
ἐπιτήδειος
ὠφέλιμος
εἰκὼν
ζίζυφον
Κυρία
φύσις
λόγος
παραλία
ὀξάλημη
δειλὸς

6e LEÇON.

C — G

2).

— Τὸ c πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ τῶν συμφώνων l, r, t προφέρεται ὡς κ ἔλλ. Πρὸ δὲ τῶν φωνηέντων e, i, y ὡς σ ἔλλ.

— Τὸ c πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u προφέρεται ὡς σ ἔλλ. ὅταν κάτωθι αὐτοῦ φέρῃ τὸ ὑπόστιγμα (cédille).

— Τὸ g πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ τῶν συμφώνων l, r, m προφέρεται ὡς γκ. Πρὸ δὲ τῶν φωνηέντων e, i προφέρεται ὡς j.

— Ἡ τραχεῖα προφορὰ ga, go, gu μεταβάλλεται εἰς λεπτήν διὰ τῆς προσθήκης e εὐφωνικοῦ μεταξὺ τοῦ g καὶ τῶν φωνηέντων a, o, u.

ca, co, cu — ga, go, gu.

ça, ço, cu -- gea, geo, geu.

ce, ci, cy — ge, gi.

ca ve	cave	ὑπόγειον
ca fé	café	καφές
co de	code	κώδιξ
cu ve	cuve	ληνὸς
cu ré	curé	ἐφημέριος ἱερεὺς
ci té	cité	ἄστυ
ca ba ne	cabane	καλύβη
co mè te	comète	κομήτης
ga lè re	galère	τριήρης
ca na ri	canari	κανάριον
ca na pé	canapé	ἀνάκλιτρον
ci ga le	cigale	τέττις
le gu me	legume	λάχανον
é co le	école	σχολεῖον
Ge nè ve	Genève	Γενεύη

7e LEÇON.

même exercice.

ca ra fe	carafe	φιάλη
fi gu re	figure	σχῆμα
co lè re	colère	ὀργή

ba ga ge	bagage	ἀποσκευή
bo ca ge	bocage	ἄλσος
é cu me	écume	ἀφρός
fa ça de	façade	πρόσοψις
me na ça	menaçà	ἠπείλησεν
ju gea	jugea	ἐδίκασεν
ga geu re	gâgeure	στοίχημα
de ça	deça	ἐντεῦθεν
re çu	reçu	ἐξόφλησις
co mi té	comité	ἐπιτροπή
na gea	nagea	ἐκολύμβησεν
ca li ce	calice	κάλυξ

8e LEÇON.

ca pi ta le	capitale	πρωτεύουσα
ba di na ge	badinage	ἀστεϊσμός
é co no me	économe	οἰκονόμος
do mi ci le	domicile	ἐνδιαίτημα
fi la tu re	filature	νηματουργεῖον
ma ré ca ge	marécage	ἔλος (βάλτος)
mé de ci ne	médecine	ἰατρική
pa ra bo le	parabole	παραβολή
pa ti na ge	patinage	παγοδρομία
py ra mi de	pyramide	πυραμῖς
po ly go ne	polygone	πολύγωνον
ri di cu le	ridicule	γελοῖος
sé ré na de	sérénade	κῶμος
so li tu de	solitude	ἐρημία
ga lo pa de	galopade	καλπασμός

8e LEÇON.

a vi di té	avidité	ἀπληστία
ca la mi té	calamité	θεομηνία
di vi ni té	divinité	θεότης

é ga li té	égalité	ἰσότης
fa ci li té	facilité	εὐκολία
fè li ci té	félicité	εὐδαιμονία
ha bi li té	habilité	ἱκανότης
hu ma ni té	humanité	ἀνθρωπότης
ma jo ri té	majorité	ἐνθλικυότης
mi no ri té	minorité	ἀνθλικυότης
ra pi di té	rapidité	ταχύτης
sa ga ci té	sagacité	ὀξύνοια
sé vé ri té	sévérité	αὐστηρότης
ti mi di té	timidité	δειλία
vo ra ci té	voracité	ἀδηφαγία

10e LEÇON.

ab, ad, af, al, ap, ar, as, at, av, ax, az.
 eb, ed, ef, el, ep, er, es, et, ev, ex, ez.
 ib, id, if, il, ip, ir, is, it, iv, ix, iz.
 ob, od, of, ol, op, or, os, ot, ov, ox, oz.
 ub, ud, uf, ul, up, ur, us, ut, uv, ux, uz.

ab so lu	absolu	ἀπόλυτος
ad ju gé	adjugé	ἐπιδεδικασμένος
ad mi ré	admiré	θαυμαζόμενος
al té ré	altéré	ἡλλοιωμένος
ar mu re	armure	πανοπλία
er go té	ergoté	πληκτροφόρος
er mi te	ermite	ἐρημίτης
es pa ce	espace	διάστημα
es ti me	estime	ἐκτίμησις
or ga ne	organe	ὄργανον
or du re	ordure	ἀκαθαροῖαι
ob sé dé	obsédé	ἐνοχληθεὶς
es ca le	escale	ἀποβάθρα
ap ti tu de	aptitude	ἐπιτηδεύτης
as pe ri té	asperité	τραχύτης

11e LEÇON.

af fa mé	affamé	πειναλέος
al lu mé	allumé	άνημμένος
ap pe lé	appelé	κλητός
as su ré	assuré	άσφαλής
at te lé	attelé	έξευγμένος
er ra ta	errata	παροράματα
of fi ce	office	καθήκον,
af fi ni té	affinité	κηδεσία
at ti tu de	attitude	παραστατικόν
ef fé mi né	efféminé	γυναικοειδής
el lé bo re	ellébore	έλλέβορος
il li ci te	illicite	άθέμιτος
il lu mi né	illuminé	πεφωτισμένος
os sa tu re	ossature	σκελετός
dif fi ci le	difficile	δύσκολος

12e LEÇON.

ιδε 2).

bla,	blé,	ble,	bli,	blo,	blu,	bly.
bra,	bré,	bre,	bri,	bro,	bru,	bry.
cla,	clé,	cle,	eli,	elo,	elu,	ely.
cra,	cré,	cre,	cri,	cro,	cru,	cry.
dra,	dré,	dre,	dri,	dro,	dru,	dry.
gla,	glé,	gle,	gli,	glo,	glu,	gly.
gra,	gré,	gre,	gri,	gro,	gru,	gry.
fla,	flé,	fle,	fli,	flo,	flu,	fly.
fra,	fré,	fre,	fri,	fro,	fru,	fry.
pla,	plé,	ple,	pli,	plo,	plu,	ply.
pra,	pré,	pre,	pri,	pro,	pru,	pry.
tra,	tré,	tre,	tri,	tro,	tru,	try.
vra,	vré,	vre,	vri,	vro,	vru,	vry.
acca,	acco,	accu,	accé,	acci*		

* ΣΗΜ. *Όταν μετά τό διπλοῦν c ἀκολουθῇ e ἢ i, τό πρῶτον c προφέρεται ὡς κ καί τό δεύτερον ὡς σ ἑλλ. ὥστε ἀποτελεῖται ὁ ἤχος τοῦ ἑλλ. ξ. *Επί πάσης ἄλλης περιπτώσεως τά δύο c προφέρονται ὡς έν.

bra ve	brave	γενναῖος
dra me	drame	δρᾶμα
Grè ce	Grèce	Ἑλλάς
pla ce	place	θέσις
frè re	frère	ἀδελφὸς
plu me	plume	γραφίς
glo be	globe	σφαῖρα
no ble	noble	εὐγενής
hy dre	hydre	ὕδρα
fa ble	fable	μῦθος
sa bre	sabre	σπάθη
li vre	livre	βιβλίον
ta ble	table	τράπεζα
ti gre	tigre	τίγρις
bra vo	bravo	εὐγε

13e LEÇON.

fra gi le	fragile	εὐθραυστος
gra va te	cravate	λαιμοδέτης
gra vu re	gravure	χαλκογραφία
pla ta ne	platane	πλάτανος
gri ma ce	grimace	μορφασμὸς
fro ma ge	fromage	τυρὸς
pro ti ge	prodige	θαῦμα
cro co di le	crocodile	κροκόδειλος
vé hi cu le	véhicule	ὄχημα
ac ca blé	accablé	καταβεβλημένος
oc cu pé	occupé	ἀπασχολημένος
ac co la de	accolade	περίπτυξις
ac cé lé ré	accéléré	ἐσπευσμένος
vac ci né	vacciné	ἐμβολιασθεὶς
ag gra vé	aggravé	ἐπιβαρυνθεὶς

14e LEÇON.

bal, cal, dal, fal, gal, mal, pal, sal, tal, val· bel,
 cel, del, rel, sel, tel, vel· bil, fil, mil, pil, sil, til,
 vil· bar, car, dar, far, gar, jar, lar, mar, nar, par,
 sar, tar, var· ber, cer, fer, ger, mer, per, ser, ter,
 ver· bir, gir, mir, nir, pir, vir· bor, cor, dor, for,
 mor, por, sor, tor· dur, mur, sur, tur· bol, col,
 dol, fol, gol, mol, nol, pol, rol, sol, tol, vol· bul,
 dul, ful, gul, jul, mul, nul, pul, rul, sul, tul, vul·
 has, cas, das, fas, gas, jas, mas, nas, pas, ras, tas,
 vas· bis, cis, dis, fis, gis, mis, nis, pis, ris, sis, tis,
 vis· bos, cos, dos, fos, pos, ros, mos, nos· cus, bus,
 dus, fus, jus, mus, pus, tus· bac, fac, lac, pac, sac,
 tac· bec, jec, lec, sec· die, fie, mie, pie, tic, vie·
 boc, doc, foc, joe, loc, noe, roc, soc, toc, voc· buc,
 duc, luc, nuc, suc, tuc· baf, caf, daf, gaf, laf, paf,
 raf, taf· bef, def· dif, gif, lif, nif, rif, sif, tif, vif·
 cof, dof, gof, lof, pof, sof· buf, muf, suf, tuf.

15^e LEÇON.

bar be	barbe	πώγων
car te	carte	χάρτης
lar me	larme	δάκρυ
mer le	merle	κόσσυφος
per le	perle	μαργαρίτης
ser pe	serpe	κλαδευτήρ
gol fe	golfe	κόλπος
lis te	liste	κατάλογος
for ce	force	ίσχυς
por te	porte	θύρα
for me	forme	σχῆμα
cul te	culte	λατρεία
par ti	parti	πατρία

ver tu	vertu	ἀρετὴ
tor du	tordu	στρεβλὸς

16^e LEÇON.

cas ca de	cascade	καταρράκτης
lec tu re	lecture	ἀνάγνωσις
mar mi te	marmite	χύτρα
tar tu fe	tartufe	ὑποκριτῆς
vic ti me	victime	θῦμα
cel lu le	cellule	κελλίον
ser vi ce	service	ὑπηρεσία
vir gu le	virgule	ὑποστιγμὴ
per ça ge	percage	διατρύπησις
for tu ne	fortune	τύχη
mur mu re	murmure	ψιθυρισμὸς
co car de	cocarde	ἐθνόσημον
ré col te	récolte	συγκομιδὴ
dis pu te	dispute	φιλονεικία
dis pa ru	disparu	ἄφαντος

17e LEÇON.

3). Τὸ s μεταξὺ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς ζ ἑλληνικόν.

bi se bise	mi se re misère
βορραῖς ψυχρὸς	ἀθλιότης
ro se rose	ca si no casino
ρόδον	λέσχη
mu se muse	vi si te visite
μουσα	ἐπίσκεψις
ru se ruse	u si ne usine
πανουργία	ἐργοστάσιον
ra sé rasé	ré so lu résolu
ἐξυρημένος	ἀποφασιστικὸς
va se vase	re mi se remise
ἄγγειον	ἀμαξοστάσιον

ba se base

βάσις

dé so lé désolé τεθλιμμένος

Ba si le Basile

Βασίλειος

18e LEÇON.

4). Ἡ περισπωμένη (circonflexe) τίθεται ἐπὶ μακρῶν φωνηέντων.

â me âme

ψυχή

â ge âge

ἡλικία

fê te fête

ἐορτή

bê te bête

κτῆνος

cô te côte

πλευρά

grê le grê le

γάλαζα

tê te tête

κεφαλή

i do lâ tre idolâtre ειδωολάτρης

a bi me abîme

ἄβυσσος

a pô tre apôtre

ἀπόστολος

grâ ce grâce

χάρις

brû lé brûlé

καυμένος

câ ble câble

κάλως

flû te flûte

αὐλὸς

trô ne trône

θρόνος

19e LEÇON.

5). Δίφθογγοι, τρίφθογγοι.

ai, oi, ei — au, ou, eu

eau, oeu — oe

— Ἡ δίφθ. ai προφέρεται ὡς ἡ ἑλλ. αι.

— Ἡ δίφθ. oi προφέρεται μονοφθόγγως ὡς οα ἢ μάλλον ονα.

— Ἡ δίφθ. ei προφέρεται ὡς ἡ δίφθ. ai, δηλ. ὡς τὸ ἑλλην. ε.

— Ἡ δίφθ. au προφέρεται ὡς ω ἑλληνικόν.

— Ἡ δίφθ. ou προφέρεται ὡς ἡ ἑλλ. ου.

— Ἡ δίφθ. eu προφέρεται παρεμφερῶς τῇ ἡμιφώνῳ e (muet).

τοιαύτην δὲ φωνὴν δὲν ἔχει ἡ γλῶσσα ἡμῶν· διὸ ἡ προφορὰ τῆς διφθ. ου μόνον διὰ ζώσης φωνῆς δύναται νὰ παρασταθῇ.

— Ἡ τρίφθ. eau προφ. ὡς ἡ δίφθ. au.

— Ἡ τρίφθ. ou προφ. ὡς ἡ δίφθ. eu.

— Ἡ οε προφέρεται ὡς ε ἑλληνικόν· ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις.

ai de	aide	βοήθεια
ai le	aile	πτέρυξ
poi re	poire	ἄπιον
foi re	foire	πανήγυρις
rei ne	reine	βασιλίсса
vei ne	veine	φλέψ
fau te	faute	σφάλμα
ge nou	genou	γόνυ
jeu ne	jeune	νέος
au be	aube	ἡὼς
hi bou	hibou	γλαυῶξ
jeu di	jeudi	πέμπτη
beau té	beauté	κάλλος
(E ta	(Eta	Οἴτη
voeu εὐχή	veau μόσχος	

20e LEÇON

6). Ἐὰν δίφθογγός τις φέρῃ τόνον ἢ τὰ διαλυτικὰ σημεῖα, τότε τὰ γράμματα αὐτῆς χωρίζονται καὶ προφέρονται διακριδόν.

Mo ï se	Moïse	Μωϋσῆς
flé au	fléau	μάστιξ
po è te	poète	ποιητὴς
ré u ni	réuni	συνηθροισμένος
hé ro ï ne	héroïne	ἥρωϊς
ha ïs sa ble	haïssable	μισητὸς
ré us si te	réussite	ἐπιτυχία
po ê le	poêle	θερμάστρα
ré ï té ré	réitéré	ἐπαναλαμβανόμενος

pau vre té	pauvrete	πενία
poi tri ne	poitrine	στῆθος
vie toi re	victoire	νίκη
ba lei ne	baleine	φάλαινα
Eu ro pe	Europe	Εὐρώπη
Æ di pe	(Edipe	Οιδίπους

21e LEÇON.

7). Ch, gn, ph, κτλ.

— Ὁ συνδυασμὸς ch μόνον διὰ ζώσης φωνῆς δύναται ἀκριβῶς νὰ παρασταθῇ· σχηματίζει παχεῖαν προφοράν, οἷαν ἔχει ἡ λέξις πασιζᾶς.

— Ὁ συνδυασμὸς ch ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ συμφώνου r προφέρεται ὡς k.

— Ὁ συνδυασμὸς gn μόνον διὰ ζώσης φωνῆς δύναται ἀκριβῶς νὰ παρασταθῇ· σχηματίζει ὑγρὰν προφοράν, οἷαν ἔχει ἡ βρεφικὴ φωνὴ νᾶ-νᾶ ἢ ἡ λέξις Νιόνιος.

— Ἐν ἀρχῇ ὅμως τῶν λέξεων εὐρισκόμενος ὁ συνδυασμὸς gn προφέρεται ὡς γκ ἑλληνικόν.

— Ὁ συνδυασμὸς ph ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις καὶ προφέρεται ὡς f.

— Ὁ συνδυασμὸς th ἀποτελεῖ τὸ ἑλληνικόν θ καὶ προφέρεται πάντοτε ὡς t.

— Ὁ συνδυασμὸς rh προφέρεται ὡς r.

— Ὁ συνδυασμὸς ps προφέρεται ὡς ψ ἑλληνικόν.

— Ὁ συνδυασμὸς sc ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν φωνηέντων e καὶ i προφέρεται ὡς ἐξῆς· scé==cé, sci==ci· ἀκολουθούμενος δὲ ὑπὸ τῶν φωνηέντων a καὶ o προφέρεται ὡς ἐξῆς· sca==ska, sco==sko.

cha, che, chi, cho, chu, chy.

chré, chri, chro, chry.

gna, gne, gni, gno, gne.

pha, phé, phi, pho, phu, phy.

phra, phré, phry, phlé, phlo.

tha,	thé,	thi,	tho,	thu,	thy.
thra,	sphé,	spré,	sma,	smy.	
psa,	psy,	spa,	spé,	spo,	spi, spu.
phti,	sla,	sle,	slo,	seru.	
rha,	rhé,	rho,	rhi,	rhu,	rhy.
stra,	stré,	stri,	stro,	tsa.	
sca,	scé,	sci,	sco.		

cha ri té	charité	ἐλεημοσύνη
si gna lé	signalé	διαπρεπής
che mi se	chemise	χιτὼν
di gni té	dignité	ἄξιωμα
a gneau	agneau	ἀρνίον
va che	vache	ἄγελος
si gné	signé	ὑπογεγραμμένος
ri che	riche	πλούσιος
di gne	digne	ἄξιος
ché ri	cheri	ἀγαπητός
cho se	chose	πρᾶγμα
chau ve	chauve	φαλακρός
i gno ré	ignoré	ἄγνωστος
Es pa gne	Espagne	Ἰσπανία
re cher che	recherche	ἀναζήτησις

22e LEÇON.

Ἰδε § 7.

scè ne	scène	σκηνὴ
scep tre	sceptre	σκήπτρον
sco lai re	scolaire	σχολικός
gno me	gnome	γνώμονες
thé â tre	théâtre	θέατρον
Phi lip pe	Philippe	Φίλιππος
Thé o phi le	Théophile	Θεόφιλος
sphè re	sphère	σφαῖρα
Thé o phras te	Théophraste	Θεόφραστος

Phti o ti de	Phtiotide	Φθιώτις
Rho do pe	Rhodope	Ῥοδόπη
Rhō ne	Rhône	Ῥοδανὸς
psal mo die	psalmodie	ψαλμωδία
pseu do ny me	pseudonyme	ψευδώνυμος
phi lo so phe	philosophe	φιλόσοφος

23e LEÇON.

Smyr ne	Smyrne	Σμύρνη
Scyl la	Scylla	Σκύλλα
œu vre	œuvre	ἔργον
cha peau	chapeau	πῖλος
se mai ne	semaine	ἐβδομάς
mé moi re	mémoire	μνήμη
ou vra ge	ouvrage	πόνημα
scru pu le	scrupule	ἐνδοιασμός
Eu ri pi de	Euripide	Εὐριπίδης
si gna tu re	signature	ὑπογραφή
œ no mè tre	œnomètre	οἰνόμετρον
chro no lo gie	chronologie	χρονολογία
chry sa li de	chrysalide	χρυσάλις
Al le ma gne	Allemagne	Γερμανία
sceau σφραγίς	Christ (πρ. Kriste)	Χριστός

24e LEÇON.

8). am, an· em, en.

— Τὸ m καὶ n ἐν τέλει λέξεως προφέρονται ἔρρινα.

— Τὸ m ἐν τέλει συλλαβῆς, πρὸ τῶν συμφώνων m, b, p, ἔχει ἤχον ἔρρινον καὶ προφέρεται ὡς n.

— Τὸ n λαμβάνει ἔρρινον προφοράν, ὅταν κατόπιν αὐτοῦ ἀκολουθῇ οἰονδήποτε σύμφωνον ἐκτὸς τοῦ n.

— Τὸ e πρὸ τοῦ m ἢ n προφέρεται ὡς a, ὅταν μετ' αὐτοῦ συλλαβίζεται· τὸ τοιοῦτον συμβαίνει ὁσάκις μετὰ τὸ m ἢ n ἀκολουθεῖ σύμφωνον.

an ge	ange	ἄγγελος
an gle	angle	γωνία
ty ran	tyran	τύραννος
tan te	tante	θεία
en cre	encre	μελάνη
den dis te	dentiste	ὀδοντοῖατρος
jam be	jambe	κνήμη
lam pe	lampe	λυχνία
cham bre	chambre	δωμάτιον
mem bre	membre	μέλος
em pi re	empire	κράτος
tem pê te	tempête	τρικυμία
cam pa gne	campagne	πεδιάς, ἔξοχῇ
en ten dre	entendre	ἀκούω
fem me	femme	γυνή

25^e LEÇON.

9). im, in, ym, yn.

— Τὸ ἰ προφέρεται ὡς e, ὅταν εὐρίσκηται πρὸ τῶν συμφώνων m ἢ n ἀκολουθουμένων ὑπὸ συμφώνου.

— Τὸ ἰ πρὸ τοῦ συμφώνου n ἐν τέλει λέξεως μηδενὸς ἐπομένου συμφώνου προφέρεται ὡς e ἔρρινον.

— Τὴν αὐτὴν προφορὰν ἔχουσι καὶ οἱ συνδυασμοὶ ym καὶ yn.

in di gne	indigne	ἀνάξιος
in sec te	insecte	ἔντομον
in fi ni	infini	ἄπειρος
in vi té	invité	προσκεκλημένος
jar din	jardin	κῆπος
raisin	raisin	σταφυλή
cha grin	chagrin	λύπη
prin ce	prince	πρίγκιψ
sim ple	simple	ἀπλοῦς
lim pi de	limpide	διανγής
é pin gle	épingle	καρφίς

nym phe
O lym pe
syn ta xe
sym pa thie

nymphé
Olympe
syntaxe
sympathie

νύμφη
Ὀλυμπος
σύνταξις
συμπάθεια

26e LEÇON.

22ε § 8.

om, on.

bon καλὸς
mai son
bal con
pi geon
ga zon
le çon
mon de
bon té
pom pe
om bre
pro nom
sur nom
co lom be
com po sé
com pa gne

maison
balcon
pigeon
gazon
leçon
monde
bonté
pompe
ombre
pronom
surnom
colombe
composé
compagne

don δῶρον
οἰκία
ἐξώστης
περιστερά
πόα, γλόη
μάθημα
κόσμος
καλωσύνη
πομπή
σκιά
ἀντωνυμία
ἐπώνυμον
περιστερά
σύνθετος
ἀκόλουθος

27e LEÇON.

10).

i e n, u m, u n.

— Εἰς τὰς ληγούσας εἰς i e n λέξεις τὸ e φυλάττει τὴν φυσικὴν αὐτοῦ φωνήν.

— Τὸ u πρὸ τῶν m ἢ n προφέρεται ἐρρίνως, ἀλλ' ὡς ἡ δίφθογ- γος eu.

rien οὐδὲν
an ci en
chré tien
sou tien
com bien

ancien
chrétien
soutien
combien

bien καλῶς
ἀρχαῖος
χριστιανὸς
ἔρεισμα
πόσον

mu si cien	musicien	μουσικὸς
A thé nien	Athénien	Ἀθηναῖος
Pa ri sien	Parisien	Παρισινὸς
Eu ro pé en	Européen	Εὐρωπαϊὸς
lun di	lundi	δευτέρα
hum ble	humble	ταπεινὸς
au cun	aucun	οὐδείς
cha cun	chacun	ἕκαστος
par fum	parfum	μύρον
im por tun	importun	ὀχληρὸς

28e LEÇON.

11). aim, ain, ein.

— Tà aim, ain, ein προφέρονται ὡς in.

main χεῖρ	faim πείνα
rein νεφρὸς	plein ἔμπλεως
bain λουτρὸν	rain ἄρτος
des sein	dessein σκοπὸς
pro chain	prochain προσεχὴς
vi lain	vilain ἄσχημος
de main	demain αὔριον
cer tain	certain βέβαιος
ter rain	terrain οἰκόπεδον
Jour dain	Jourdain Ἰορδάνης
cein tu re	ceinture ζώνη
pein tu re	peinture ζωγραφία
crain te	crainte φόβος
A fri cain	Africain Ἀφρικανὸς
A mé ri cain	Américain Ἀμερικανὸς

29e LEÇON.

12). Tò t προφέρεται ὡς σ ἑλληνικὸν εἰς τὰς λέξεις τὰς λη-
γούσας εἰς tion.

at ten ti on	attention προσοχή
am bi ti on	ambition φιλοδοξία

cré a ti on	création	δημιουργία
dé vo ti on	dévotion	ἀφοσίωσις
in ven ti on	invention	εφεύρεσις
pu ni ti on	punition	ποινή
ad mi ra ti on	admiration	θαυμασμός
con ver sa ti on	conversation	συνδιάλεξις
po pu la ti on	population	πληθυσμός
na vi ga tion	navigation	ναυτιλία
ac ti on	action	πρᾶξις
bé né dic ti on	bénédiction	εὐλογία
cor rec ti on	correction	διόρθωσις
é rup ti on	éruption	ἐκρηξις
ir rup ti on	irruption	εἰσβολή

30e LEÇON.

13). Τὸ τ προφέρεται ὡς σ ἑλληνικὸν εἰς τὰς λέξεις τὰς ληγούσας εἰς tie καὶ εἰς τινα ἄλλα.

aristocratie	ἀριστοκρατία	inertie	ἀδράνεια
démocratie	δημοκρατία	ineptie	ἀδεξιότης
diplomatie	διπλωματία	Vénitien	Ἑνετός
péripétie	περιπέτεια	Egyptien	Αἰγύπτιος
prophétie	προφητεία	minutie	λεπτομέρεια
Dalmatie	Δαλματία	patience	ὑπομονή
Croatie	Κροατία	satiété	κόρος

31e LEÇON.

14). Τὸ γ ἀντιστοιχεῖ πρὸς δύο ἰ ὅταν εὐρίσκηται μεταξύ δύο φωνηέντων ἢ πρὸ συμφώνου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἰ ἐνοῦται μετὰ τοῦ προηγουμένου φωνήεντος καὶ ἀποτελεῖ δίφθογγον, τὸ δὲ δεύτερον, εἰ μὲν ἀκολουθῇ φωνῆεν προφέρεται ὡς γιέ, εἰ δὲ σύμφωνον ὡς ἰ.

$\begin{array}{c} \diagup \text{ii} \diagdown \\ \text{ra y é} \\ \text{pa y é} \end{array}$

rayé
payé

ῥαβδωτός
πληρωμένος

ba la y é	balayé	σαρωμένος
ro y a le	royale	ὑπογένειον
vo y a ge	voyage	ταξείδιον
no y au	noyau	πυρὴν
jo y au	joyau	κειμήλιον
ra y on	rayon	ἄκτις
cra y on	crayon	μοκυβδοκόνδυλον
ra y u re	rayure	ῥάβδωσις
ro y au me	royaume	βασιλείον
em plo y é	employé	ὑπάλληλος
ci to y en	citoyen	πολίτης
mo y en	moyen	τρόπος
pa ys	pays	τόπος

32e LEÇON

15). Τὸ q ἀκολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ φωνήεντος u καὶ τὸ μὲν q προφέρεται ὡς k, τὸ δὲ u κατὰ γενικὸν κανόνα μένει ἄφωνον.
—Τὸ u συνοδεῦον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ g μένει ἐντελῶς ἄφωνον, χρησιμεῖον μόνον εἰς τὸ νὰ μεταβάλλῃ τὴν φυσικὴν φωνὴν τοῦ g εἰς γκ.

qua li té	qualité	ποιότης
quan ti té	quantité	ποσότης
que rel le	querelle	ἔρις
qui con que	quiconque	ὅστιςδήποτε
quo ti di en	quotidien	ἡμερήσιος
é qui li bre	équilibre	ἰσορροπία
quoi que	quoique	καίτοι
guê pe	guêpe	σφήξ
guê tre	guêtre	περισφύριον
guer re	guerre	πόλεμος
gui ta re	guitare	κιθάρα
gué ri te	guérite	σκοπιά
gué ri son	guérison	ἴασις
gueu le	gueule	στόμα (θηρίου)
fi gue	figue	σῦκον

33e LEÇON.

16). Οἱ συνδυασμοὶ eil, eille, ail, aille, euil, œil, ouil, ille καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα ἔχουσι τὸ l πάντοτε ὑγρόν.

so leil	soleil	ἥλιος
som meil	sommeil	ὕπνος
con seil	conseil	συμβουλὴ
or gueil	orgueil	ἐπαρσις
ver meil	vermeil	ρόδοχρους
pa reil	pareil	ὅμοιος
pa reil le	pareille	ὁμοία
a beil le	abeille	μέλισσα
cor beil le	corbeille	κάνιστρον
o reil le	oreille	οὖς
cor neil le	corneille	κορώνη
mer veil le	merveille	θαῦμα
bou teil le	bouteille	φιάλη
vieil le	vieille	γραῖα
Mar seil le	Marseille	Μασσαλία

34e LEÇON.

co rail	corail	κοράλλιον
dé tail	détail	λεπτομέρεια
por tail	portail	πυλὼν
tra vail	travail	ἐργασία
bé tail	bétail	κτήνη
é ven tail	éventail	ῥιπίδιον
sou pi rail	soupirail	φεγγίτης
gou ver nail	gouvernail	πηδάλιον
cail le	caille	ὄρνις
tail le	taille	ἀνάστημα
pail le	paille	ἄχυρον
ba tail le	bataille	μάχη
vo lail le	volaille	ὀρνίθια

fu tail le	futaille	βυτίνη
é cail le	écaille	λέπος, φολίς

35e LEÇON.

fil le	fil le	κόρη
bé quil le	béquille	βακτηρία
an guil le	anguille	ἔγγελος
fa mil le	famille	οἰκογένεια
pa pil lon	papillon	χρυσάλις
pil la ge	pillage	ληλασία
bouil lon	bouillon	ζωμὸς κρέατος
gre nouil le	grenouille	βάτραχος
cail lou	caillou	γάλιξ
vail lan ce	vaillance	ἀνδρεία
feuil le	feuille	φύλλον
feuil la ge	feuillage	φύλλωμα
treil la ge	treillage	δρύφακτον
fail li te	faillite	χρεωκοπία
pail las se	paillasse	γελωτοποιὸς

36e LEÇON

17). Προφέρονται ἐν τέλει λέξεως τὰ ἐξῆς σύμφωνα : f, l, q, r καὶ τὸ c ὅπερ ἀκούεται ὡς κ.

chef	ἀρχηγὸς	amour	ἀγάπη
canif	μαχαιρίδιον	cœur	καρδία
bœuf	βοῦς	sœur	ἀδελφή
soif	δίψα	désir	ἐπιθυμία
seul	μόνος	finir	τελειόνω
hôtel	ξενοδοχεῖον	recevoir	δέχομαι
cheval	ἵππος	mouchoir	ῥινόμακτρον
coq	ἀλέκτωρ	avec	μετά, ὁμοῦ
cinq	πέντε	arc	τόξον
trésor	θησαυρὸς	Grec	Ἑλλήν

37e LEÇON.

18). Δὲν προφέρονται ἐν τέλει λέξεως τὰ ἐξῆς σύμφωνα: b, d, g, p, s, t, x, z καὶ τὸ r τῶν εἰς er ληγουσῶν λέξεων.

plomb	μόλυβδος	cypres	κυπάρισσος
aplomb	κάθετος	brebis	ἀμνὰς
chaud	θερμὸς	palais	ἀνάκτορον
froid	ψυχρὸς	soldat	στρατιώτης
grand	μέγας	enfant	παῖς
bourg	κωμόπολις	souvent	συχνάκις
sang	αἷμα	prix	τιμὴ
long	μακρὸς	heureux	εὐτυχὴς
loup	λύκος	assez	ἄρκούντως
beaucoup	πολὺ	venez	ἔλθετε
léger	ἐλαφρὸς	aimer	ἀγαπῶ
danger	κίνδυνος	manger	τρῶγω
papier	χάρτης	danser	χορεύω
premier	πρῶτος	tomber	πίπτω
berger	ποιμὴν	aller	πορεύομαι

38e LEÇON.

19). Πάσης λέξεως (ὄνομα ἢ ῥῆμα ἀριθμοῦ ἐνικοῦ) ληγούσης εἰς τρία σύμφωνα τὸ ἐν τούτων, τὸ πρῶτον μόνον, προφέρεται, τὰ δὲ δύο τελευταῖα μένουσιν ἄφωνα.

20). Ἡ κατάληξις ent προφέρεται μὲν εἰς τὰ ὀνόματα καὶ εἰς τὰ ἐπιρρήματα, μένει δὲ ἄφωνος εἰς τὰ ῥήματα (βον πληθ. πρόσ.)

21). Εἰς τὰς μονοσυλλάβους λέξεις τὸ φωνῆεν e προφέρεται ὡς ἡ δίφθογγος eu, οἷον je, me, te, se, ne, de, le, que. Ὅταν δὲ ἔπεται s, τὸ μὲν s μένει ἄφωνον, τὸ δὲ e προφέρεται μὲ ἀνοικτὸν στόμα· οἷον mes, tes, ses, des, les. Τὸ es ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται.

Le soleil est un corps céleste. Ὁ ἥλιος εἶνε σῶμα οὐράνιον. Je vous donnerai vingt pommes, θὰ σᾶς δώσω εἴκοσι μῆλα. Je vends mon jardin, πωλῶ τὸν κήπόν μου. Tu vends

ton cheval, πωλεῖς τὸν ἵππον σου. Rends-moi le livre que je t'ai prêté, ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον σοὶ ἔχω δανείσῃ. La Bible comprend l'ancien et le nouveau testament, ἡ Ἁγία Γραφή περιλαμβάνει τὴν παλαιὰν καὶ τὴν νέαν Διαθήκην. L'Amérique est un continent, ἡ Ἀμερική εἶνε ἡπειρος. Les étoiles brillent la nuit au firmament, οἱ ἀστέρες λάμπουσι τὴν νύκτα εἰς τὸ στερέωμα. Les élèves, qui sont intelligents et appliqués, peuvent apprendre facilement des langues étrangères, οἱ μαθηταί, οἱ ὁποῖοι εἶνε νοήμονες καὶ ἐπιμελεῖς, δύνανται νὰ μάθωσιν εὐκόλως ξένας γλώσσας. Cet homme est extrêmement insolent, οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶνε λίαν αὐθάδης.

ΣΗΜ. Μετὰ τὸ 38ον Μάθημα καὶ τὸν 21ον Κεχόνα ὁ διδάσκαλος δύναται νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἰς τὴν ταχεῖαν ἀνάγνωσιν-

SUPPLÉMENT — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

22). Προφέρεται τὸ τελικὸν σύμφωνον τῶν ἀκολουθῶν λέξεων
παρὰ τὸν γενικὸν κανόνα 18.

club, λέσχη.
radoub, πιάκωσις.
Job, Ἰώβ.
Jacob, Ἰακώβ.
sud, νότος.
David, Δαβίδ.
Cid, Σίδ.
joug (jougue), ζυγός.
car, ἀκρωτήριο.
Alep, Χαλέπιον.
fer, σίδηρος.
mer, θάλασσα.
ver, σκώληξ.
cher, ἀγαπητός.
enfer, ἄδης.
hiver, χειμῶν.
hier, χθές.
fier, ὑπερήφανος.
amer, πικρός.
Cancer, Καρκίνος.
Ether, Αἰθήρ.
Jupiter, Ζεύς.
atlas, ἄτλας.
Bias, Βίας.
aloès, ἀλόη.
as, ἄσσος.
Adonis, Ἀδωνις.

rapas, ἱερὲς ὁρθόδοξος.
Baccus, Βάκχος.
gratis, δωρεάν.
gens, ἄνθρωποι.
Cérès, ἡ Δημήτηρ,
blocus, ἀποκλεισμός.
sus, κατεπάνω· δεῦτε.
Iris, Ἴρις.
Pallas, Παλλάς.
ours, ἄρκτος.
obus, ὄβις.
oasis, ὄασις.
Mars, μάρτιος, Ἄρης.
mœurs, ἥθη.
maïs, ἀραβόσιτος.
laps (lapse) χρ. διάστημα.
plus-que-parfait, ὑπερσυντέ-
λικος.
prospectus, πρόγραμμα.
Crésus, Κροῖσος.
papyrus, πάπυρος.
sens, αἴσθησις.
Sirius, Σείριος.
Tunis, Τύνις.
vis, ἔλιξ (βίδα).
Jésus, Ἰησοῦς.
chut, σιωπή (σούτ).

dot, προῖξ
 granit, γρανίτης.
 est, ἀνατολή.
 ouest, δύσις.
 fat, κενόδοξος.
 exact, ἀκριβής.
 gratuit, ἄμισθος.
 obit, ἐτήσιον μνημόσυνον.
 tact, ἀφή, ὀξύνοια.
 prétérit, παρωχημένος χρ.
 strict, αὐστηρός.
 transit, διαμετακόμισις.
 test, ἔρμα, σαβοῦρα.
 intact, ἄθικτος.
 infect, μεμολυσμένος.
 indirect, ἔμμεσος.
 incorrect, πλημμελής.
 inexact, ἀνακριβής.
 direct, ἄμεσος.
 déficit, ἔλλειμμα.
 Brest, Βρέστη.
 abject, ἀπόβλητος.
 subit, αἰφνίδιος.
 toast (toste) πρόποσις.
 exéat, ἄδεια ἐξόδου.

huit, ὀκτώ.
 rapt, ἀπαγωγή.
 Christ, Χριστός.
 contact, ἐπαφή.
 compact, συμπαγής.
 mat, ἄμαρρός.
 brut, ἄξεστος, ἄγροϊκος.
 accessit, δευτερεῖον.
 avant-hier, προχθές.
 suspect, ὑποπτος.
 tacet, σιωπηλός.
 vivat, ζητωκραυγή.
 entre le, ἔτσι κ' ἔτσι.
 zist et le zest, μετρίως.
 luth, βάρβιτον.
 zénith, ζενίθ.
 Elisabeth, Ἐλισάβετ.
 Goliath, Γολιάθ.
 larynx, λάρυγξ.
 pharynx, φάρυγξ.
 thorax, θώραξ.
 phénix, φοῖνιξ.
 index, ὁ λιχανός.
 lynx, λύγξ.
 Styx, Στύξ.

§ 23). Δὲν προφέρεται τὸ τελικὸν σύμφωνον τῶν ἀκολουθῶν λέξεων παρὰ τὸν γενικὸν κανόνα 17.

accroc, ἐμπόδιον.
 broc, οἰνοδοχεῖον.
 bane, θρανίον.
 blanc, λευκός.
 clerc, νεόφυτος, γραφεύς.
 flanc, λαγών, πλευρά

franc, ἐλεύθερος, εἰλικρινής.
 porc, χοῖρος.
 tronc, κορμός.
 estomac, στόμαχος.
 tabac, καπνός.
 clef, κλείς.

bœufs, βόες.	fusil, πυροβόλον (τουφέκι).
œufs, φά.	gentil, ἐράσιμος.
nerfs, νεῦρα.	sourcil, ὄφρυσ.
bœuf salé, β. ταριχευτόν.	coutil, λινοδίμιτον.
bœuf gras, ὑπερτραφῆς βοῦς.	fournil, ζυμωτήριον.
œuf dur, ὠδὸν πηκτόν.	chenil, κυνοστάσιον.
œuf frais, ὠδὸν νωπόν.	persil, πετροσέλινον.
œuf rouge, ὠδὸν κόκκινον.	pouls, σφυγμός.
chef-d'œuvre, ἀριστούργημα.	soûl, κατάκορος.
cerf-volant, χαρταετός.	fiis (fice), υἱός.
nerf de bœuf, βούνευρον.	Goth, Γότθος.
baril, πιθάριον (βαρέλι).	Ostrogoth.
outil, σύνεργον, ἐργαλεῖον.	Visigoth.

24). Τὸ φωνῆεν a δὲν προφέρεται εἰς τὰς ἀκολουθοῦντας λέξεις :
Aout Αὔγουστος, aûteron θεριστής, taon οἶστρος (ἀλογό-
μυγα), toast πρόποσις, Saône Ἄραρις (ποταμ. τῆς Γαλλίας).

25). Τὸ φωνῆεν e φυλάττει τὴν φυσικὴν τοῦ προφορὰν εἰς τὰς
ἀκολουθοῦντας λέξεις : ennemi ἐχθρός, Emmanuel Ἐμμανουήλ,
Jérusalem Ἱερουσαλήμ, Mentor Μέντωρ, Memphis Μέμφις,
idem ὁ αὐτός, agenda σημειωματάριον, memento ἐνθύμημα,
abdomen κοιλία, amen ἀμήν, εἶθε, examen ἐξέτασις, hymen
ὕμναιος. — Τὸ e εὐρυσκόμενον πρὸ φωνήεντος ἢ κατόπιν φωνήεν-
τος καὶ ἐν μέσῳ λέξεως μένει ἄφωρον· οἷον asseoir καθίζω, dé-
vouement ἀφοσίωσις, gaieté φαιδρότης, je prierai θὰ παρα-
καλέσω, je continuerai θὰ ἐξακολουθήσω.

26). Τὸ φωνῆεν i φυλάττει τὴν φυσικὴν τοῦ προφορὰν, ὅταν ἀκολου-
θῇται ὑπὸ δύο m ἢ n οἷον immobile ἀκίνητος, innocent ἀθῶος.

27). Τὸ φωνῆεν o δὲν προφέρεται εἰς τὰς ἀκολουθοῦντας λέξεις :
faon νεβρός, paon ταώς, paonne ἡ ταώς, paonneau ταωνιδεύς,
Craon, Craonne καὶ Laon κωμοπόλεις τῆς Γαλλίας.

28). Τὸ φωνῆεν u προφέρεται ὡς ο, ἐν ταῖς ξενικαῖς λέξεσιν,
ὅταν ἀκολουθῇται ὑπὸ m· οἷον album λεύκωμα, muséeum μου-
σεῖον, vade-mecum ἐγχειρίδιον, ἐγκόλπιον. Εἰς τὴν λέξιν club
λέσχη τὸ u προφέρεται ὡς eu.

29). Τὸ φωνῆεν γ προφέρεται ὡς i εἰς τὰς ἀκολουθοῦντας λέξεις : Bayonne (Ba-ionne) πόλις τῆς Γαλλίας, Cayenne (Caienne) πόλις τῆς Ν. Ἀμερικῆς, Blaye (Bla-ie) κομόπολις τῆς Γαλλίας, Biscaye (Bisca-ie) ἐπαρχία τῆς Ἰσπανίας, La Haye (La Hè) πόλις τῆς Ὁλλανδίας, payement (γράφεται καὶ paiement καὶ païment) πληρωμή. Εἰς τὴν λέξιν Aveyron (Avéron), ποταμὸς τῆς Γαλλίας, τὸ γ δὲν προφέρεται. Εἰς τὰς λέξεις Ceylan (Ce-ilan) νῆσος τῆς Ἀσίας, Eylau (E-ilau) πόλις τῆς Πρωσσίας, καὶ Buenos-Ayres (Bouénoss-aïres) πόλις τῆς Ν. Ἀμερικῆς τὸ γ προφέρεται ὅπως καὶ εἰς τὴν λέξιν pays κατὰ τὸν γεν. κανόνα 14.

30). Ὁ συνδυασμὸς co προφέρεται ὡς go εἰς τὴν λέξιν second δεύτερος, καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῆς παραγόμενα. — Ὁ συνδυασμὸς ch προφέρεται ὡς k εἰς τὰς ἀκολουθοῦντας λέξεις Anacharsis Ἀνάχαρσις, anachorète ἀσκητής, Antiochus Ἀντίοχος, archéologie ἀρχαιολογία, archétype ἀρχέτυπον, Achéloüs Ἀχελῷος, Achaïe Ἀχαΐα, Archias Ἀρχίας, Architas Ἀρχύτας, Chalcis Χαλκίς, Chaldée Χαλδαία, Charidème Χαρίδημος, Chariclée Χαρίκλεια, Chalcondylas Χαλκοκονδύλης, chaos χάος, catéchumène κατηχούμενος, Chalcedoine Χαλκηδών, Chéronée Χαιρώνεια, Bacchus Βάκχος, Bacchante βακχίς, chœur χορός, chersonèse χερσονήσος, Chilon Χίλων, chiromancie χειρομαντία, Chio Χίος, choléra χολέρα, chorographie χωρογραφία, écho ἠχώ, Macchabée Μακκαβαῖος, Jérico Ἰερικώ, tachymètre ταχύμετρον, Michel-Ange Μιχαὴλ Ἀγγελος, archange ἀρχάγγελος.

31). Τὸ στοιχεῖον h εἶνε διττόν· h (muet) ἄφωνον καὶ h (aspiré) δασύ. Τὸ h ἄφωνον οὐδεμίαν ἀσκει ἐπὶ τῆς προφορᾶς ἐπιρροὴν καὶ λογίζεται ὡς μὴ ὑπάρχον· ἐπομένως τὸ φωνῆεν τῆς προηγουμένης λέξεως ἐκθλίβεται καὶ τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς προηγουμένης ἐνοῦται μετὰ τοῦ h ἀφώνου· οἷον l'homme ὁ ἄνθρωπος, l'hôtel τὸ ξενοδοχεῖον, l'habit τὸ ἐνδυμα, l'Histoire ἡ ἱστορία, l'harmonie ἡ ἁρμονία, l'honneur ἡ τιμή, les habitants οἱ κάτοικοι, les heures αἱ ὥραι.

Τὸ δὲ ἡ δασὺ οἱ μὲν τῶν Γάλλων προφέρουσι δίδοντες εἰς τὸν ἦχον τοῦ ἐπομένου φωνήεντος ποιάν τινα προφορὰν λαρυγγόφωνον, οἱ δὲ θεωροῦσιν αὐτὸ μόνον ὥς κωλύον τὴν ἐκθλιψιν τοῦ προηγουμένου φωνήεντος, ὥς καὶ τὴν μετ' αὐτοῦ ἔνωσιν τοῦ τελικοῦ συμφώνου τῆς προηγουμένης λέξεως· οἷον le héros ὁ ἥρως, le homard ὁ ἀστακός, le hasard ἡ τύχη, la harpe ἡ ἄρπα, la honte ἡ ἐντροπή, la haine τὸ μῖσος, les haricots φασίολοι, les halles ἀγορά. — Τὸ ἡ εἶνε συνήθως δασύ, ὅταν εὐρίσκηται ἐν μέσῳ λέξεως μεταξύ δύο φωνηέντων· οἷον cohue ὄχλος, envahir πορθῶ. — Τὸ ἡ εἶνε σχεδὸν πάντοτε δασὺ εἰς τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν καὶ τῶν πόλεων· οἷον la Hollande ἡ Ὀλλανδία, la Hongrie ἡ Οὐγγαρία, Hambourg Ἀμβούργον· ἐν τούτοις τὸ ἡ δὲν εἶνε δασὺ εἰς τὰς φράσεις toile d'Hollande λινοῦν πανίον Ὀλλανδικόν, fromage d'Hollande Ὀλλανδικὸς τυρός, eau de la rein d'Hongrie ὕδωρ τι ἀρωματικὸν καὶ ἱαματικόν. Ὡσαύτως εἰς τὰ παράγωγα τῆς λέξεως héros τὸ ἡ δὲν εἶνε δασύ· οἷον l'héroïne ἡ ἡρώϊς, héroïsme ἡρωϊσμός, héroïque ἡρωϊκός. — Τὸ ἡ τοῦ ἀριθμητικοῦ huit, ὀκτώ, εἶνε δασύ· ἐν τῇ ἀριθμῇσει ὅμως τὸ ἡ τῆς λέξεως ταύτης ἐνοῦται μετὰ τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου τῆς προηγουμένης λέξεως· ὥς dix-huit δεκαοκτώ. — Αἱ λέξεις onze ἑνδεκα καὶ oui ναι προφέρονται ὥς ἔαν πρὸ αὐτῶν ὑπάρξη ἡ δασύ· οἷον les oui et les non. Le onze du mois.

32). Τὸ σύμφωνον l φυλάττει τὴν φυσικὴν τοῦ προφορὰν, παρὰ τὸν γεν. κανόνα 16, εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας λέξεις :

Ville πόλις, Lille πόλις τῆς Γαλλίας, vasciller ταλαντεύομαι, tranquille ἡσυχος, titiler γαργαλίζω, scintiller σπινθηρίζω, pupille κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, gille γελωτοποιός, Achille Ἀχιλλεύς, mille χίλια, million ἑκατομμύριον, millionnaire ἑκατομμυριοῦχος, billion δισεκατομμύριον (χίλ. ἑκατομ.) trillion τριλίλιόνιον (χίλια δισεκατομμύρια).

33). Τὸ σύμφωνον m προφέρεται ὥς n πρὸ τοῦ h καὶ p· οἷον trembler τρέμω, campagne πεδιάς. — Τὸ m δὲν προφέρεται εἰς τὰς λέξεις condamner καταδικάζω, automne φθινόπωρον.

34). Τὸ σύμφωνον n δὲν προφέρεται εἰς τὴν λέξιν monsieur,

ἣτις προφέρεται *meucieu*, ὁ δὲ πληθυντικός αὐτῆς *messieurs* προφέρεται *mècieu*.

35). Τὸ σύμφωνον *p* μένει ἄφωνον εἰς τὰς ἀκολουθοῦς λέξεις : *baptême* βάπτισμα, *baptiser* βαπτίζω καὶ εἰς τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα, *septième* ἑβδομος, *dompter* τιθασσεύω, *dompteur* δαμαστής, *compte* λογαριασμός, *compter* λογαριάζω, *sculpter* γλύφω, *sculpteur* γλύπτης, *sculpture* γλυπτική· εἰς δὲ τὴν λέξιν *sept* ἑπτὰ τὸ μὲν *t* προφέρεται, τὸ δὲ *p* μένει ἄφωνον. Ἐν τοῦτοις τὸ *p* προφέρεται εἰς τὰς λέξεις *septembre* Σεπτέμβριος, *septentrion* ἄρκτος βορρᾶς, *septuagénaire* ἑβδομηκοντούτης.

36). Τὸ σύμφωνον *s* φιλάττει τὴν φυσικὴν του προφορὰν, παρὰ τὸν γεν. κανόνα 3, εἰς τὰς ἀκολουθοῦς λέξεις :

Préséance πρωτοκαθεδρία, *présupposer* προῖποθέτω, *tour-nesol* φυτ. ἡλιοτρόπιον, *soubresaut* ἀνατιναγμός, *parasol* ἀλεξίλιον, *polysyllabe* πολυσύλλαβος, *monosyllabe* μονοσύλλαβος, *antisocial* ἀντικοινωνικός, *désuétude* ἀχρηστία νόμου. Ἀντιθέτως δὲ προφέρεται ὡς *z*, ἂν καὶ δὲν εὐρίσκεται μεταξὺ δύο φωνηέντων εἰς τὰς ἀκολουθοῦς λέξεις : *Alsace* Ἀλσατία, *transiger* συμβιβάζομαι, *transit* διαμετακόμισις, *transitif* γρ. μεταβατικός, *transition* μετάβασις, *transaction* δοσὺληγία, *transalpin* ὑπεράλπειος, *transatlantique* ὑπερωκεάνειος, *balsamine* βαλσαμίνη, *balsamique* ἡρωματισμένος. — Τὸ *s* μένει ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις *Descartes* Καρτέσιος, *Desmoulins* Δεμουλίνος. — Ὁ συνδυασμός *sh* προφέρεται ὡς *ch*· οἷον *shako* (*chaco*) πηλίκιον, *shérif* (*chérif*) δημοτικός πάρεδρος ἐν Ἀγγλίᾳ, *Shakespeare* (πρ. *Chekspire*) Σαίξπηρ. Προφέρεται τὸ *s* τῆς λέξεως *tous*, εὐρισκομένης ἐν τέλει φράσεως· ὡς *nous voilà partis tous*.

37). Τὸ σύμφωνον *x* ἐν ἀρχῇ λέξεως προφέρεται σπανίως μὲν ὡς τὸ ἑλλ. *ξ*, συνήθως δὲ ὡς *gs*· οἷον *Xénophon* Ξενοφῶν, *Xanthippe* Ξανθίππη, *Xavier* Ξαβιέρος, ἐν αἷς τὸ *x* ἀκούεται ὡς *gs*. *Xerxès* Ξέρξης προφέρεται *Gsercès*. — Ἐν μέσῳ λέξεως μεταξὺ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. *ξ*· οἷον *axé* ἄξων, *luxé* πολυτέλεια, *Alexandre* Ἀλέξανδρος. Εἰς τὰς ἀπὸ *ex* ἀρχομένας

λέξεις τὸ x προφέρεται ὡς gs· οἷον exact ἀκριβής, exagere ὑπερβολικός, examiner ἐξέτασις, exilé ἐξόριστος, existence ὕπαρξις· ὅταν ὁμως τὸ ex ἀκολουθῇται ὑπὸ τῆς συλλαβῆς ce ἢ ci, τὸ x προφέρεται ὡς τὸ ἑλλην. ξ· οἷον excellent ἑξοχος, excepté πλήν, exciter ἐρεθίζω.—Προφέρεται ὡς z εἰς τὰς λέξεις deuxième δευτέρος, sixième ἑκτος, dixième δέκατος.—Προφέρεται ὡς s εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων six ἕξ, dix δέκα καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν λέξεων soixante ἑξήκοντα καὶ Bruxelles Βρυξέλλαι.

38). Ἐν τῷ συνδυασμῷ gu, qu (ἴδε 15) τὸ φωνῆεν u προφέρεται φυλάττον τὴν φυσικὴν του προφορὰν εἰς τὰς ἀκολουθοῦντας λέξεις: aiguille βελὸν, aiguiser ἀκονῶ, équestre ἑφιππος, équiangle ἰσογώνιος, équitation ἵππασία, quinto πέμπτον, quintuple πενταπλάσιος, quinquagénaire (kuinkoua) πεντηκοντούτης, καὶ εἰς τὰ ἕξ αὐτῶν παραγόμενα.—Εἰς τὰς ἀκολουθοῦντας δὲ λέξεις τὸ u προφέρεται ὡς ou: aquarium ἰχθυοτροφεῖον, équateur ἰσημερινός, équation ἐξίσωσις, in-quarto εἰς τέταρτον, quadrupède τετράποδον, quadruple τετραπλάσιος, quadrangulaire τετράγωνος, quadragénaire τεσσαρακοντούτης.

39). Τὸ διπλοῦν W δὲν εὐρίσκεται εἰς γαλλικὰς λέξεις, ἀλλ' εἰς ἀγγλικὰς καὶ εἰς γερμανικὰς· καὶ εἰς μὲν τὰς ἀγγλικὰς προφέρεται ὡς ou· οἷον Wellington (ouélin-kton) Βελιγκτών, εἰς δὲ τὰς γερμανικὰς ὡς άπλοῦν v· οἷον Westphalie (Vestphalie) Βεστφαλία. Εἰς τὰς λέξεις, αἵτινες ἔχουσιν ἐγγαλλισθῇ τὸ w προφέρεται ὡς v· οἷον wagon (vagon) σιδηροδρομικὴ ἄμαξα· Waterloo (Vaterlo) Βατερλώ.—Τὸ ew προφέρεται ὡς eu· οἷον Newton (Neuton) Νεύτων, New-York (Neu-York) Νέα Ὑόρκη.

40). Καλεῖται ἔνωσις (liaison) ἡ συνεχφώνησις τοῦ τελικοῦ συμφώνου μᾶς λέξεως μετὰ τοῦ ἀρχτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης. Ἵνα λάβῃ χώραν ἡ ἔνωσις μεταξὺ τῶν δύο λέξεων, ἀπαιτοῦνται τρία τινά. 1ον αἱ δύο λέξεις νὰ εἶνε στενωτάτα συνδεδεμένοι διὰ τῆς ἐννοίας· 2ον ἡ προηγουμένη λέξις νὰ λήγῃ εἰς ἓν ἐκ τῶν ἀκολουθῶν συμφώνων, d, g, r, s, t, x, z, ἡ δὲ ἐπομένη νὰ ἀρχῇται ἀπὸ φωνήεντος· καὶ 3ον ἐκ τῆς συνεχφωνήσεως νὰ μὴ γεννᾶται κακοφωνία.

Ἐν τῇ ἐνώσει τὸ d ἀκούεται ὡς t· οἷον il répond à cet homme. Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις nord-est (BA) καικίας (γραῖγος), nord-ouest (BA) Σκίρων (μαῖστρος), sud-est (NA) φοινικίας (σιρόκος), sud-ouest (NA) λίψ, ἐν αἷς τὸ d φυλάττει τὴν φυσικὴν του προφορὰν. Τὸ g ἀκούεται ὡς k· οἷον il sue sang et eau. Τὸ s ἀκούεται ὡς z· οἷον nous avons, vous avez, ils ont. Τὸ x ἀκούεται ὡς z· οἷον je veux aller avec vous à la campagne. Voici dix hommes. Voilà six arbres. Τὸ t τοῦ συνδέσμου et, τὸ r εἰς τὸ τέλος τῶν οὐσιαστικῶν, τὸ g τῶν λέξεων bourg κωμόπολις, étang μικρὰ λίμνη, καὶ τὸ d τῶν λέξεων chaud θερμός, gond στρόφιγξ, fond πυθμὴν, nid φωλεά, échafaud ἱκρίωμα, pied ποῦς, lourdaut σκαιός, courtaud βραχύσωμος, erapaud φρόνος, οὐδέποτε συνεκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως. Ἐν τούτοις λέγουσι μεθ' ἐνώσεως pied-à-terre κατάλυμα, de fond en comble ἄρδην.

— Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις καὶ ἕτερά τινα σύμφωνα, ἅτινα ὑφίστανται τὴν ἐνωσιν· οἷον τὸ f τῆς λέξεως neuf, ὅπερ προφέρεται ὡς v: neuf ans ἐννέα ἔτη. Τὸ n τῶν λέξεων mon, ton, son, bon, on, un, aucun· οἷον mon oncle, ton ami, c'est un bon enfant, un élève, on aime. Τὸ n τῆς λέξεως en προφέρεται μεθ' ἐνώσεως, ὅταν τὸ en προηγῇται τῆς λέξεως, εἰς ἣν ἀναφέρεται· οἷον je vais en Espagne μεταβαίνω εἰς Ἰσπανίαν. Ὅταν ὅμως τὸ en κεῖται μετὰ τὴν λέξιν, εἰς ἣν ἀναφέρεται, τὸ n δὲν συνεκφωνεῖται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως· οἷον parlez en à cet homme ὁμιλήσατε περὶ αὐτοῦ πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον. Τὸ n τῶν λέξεων bien, rien προφέρεται μεθ' ἐνώσεως· οἷον vous êtes bien aimable εἰσθε πολὺ ἀξιαγάπητος. Ὅταν ὅμως αἱ λέξεις αὗται λαμβάνωνται οὐσιαστικῶς, τὸ n αὐτῶν δὲν προφέρειται μεθ' ἐνώσεως· οἷον mon bien est considérable ἡ περιουσία μου εἶναι σημαντική. Un rien éprouvante cet homme τὸ ἐλάχιστον τρομάζει τοῦτον τὸν ἄνθρωπον. Ὡσαύτως τὸ p τῶν λέξεων beaucoup καὶ trop προφέρεται μεθ' ἐνώσεως· οἷον beaucoup entendirent πολλοὶ ἤκουσαν. La forêt est trop épaisse τὸ δάσος εἶνε λίαν πυκνόν.

DEUXIÈME PARTIE.

LECTURE COURANTE.

LA TERRE, LA MER, LES CONTINENTS.

La Terre est ronde comme une boule. Elle ne repose sur rien ; elle roule dans l'espace. La Terre reçoit sa lumière du Soleil. La surface de la Terre se compose de terre et d'eau. On appelle continent une vaste étendue de terre. Une vaste étendue d'eau salée s'appelle mer ou océan. Il y a deux continents : l'ancien continent, et le nouveau continent. On divise l'ancien continent en trois parties, qui sont : l'Europe, l'Asie et l'Afrique. On donne au nouveau continent le nom d'Amérique. Il y a encore une autre partie du monde qu'on appelle Océanie. Les parties du monde sont cinq : l'Europe, l'Asie, l'Afrique, l'Amérique et l'Océanie. La mer qui est située entre l'Europe, l'Asie et l'Afrique s'appelle Méditerranée.

LES RACES HUMAINES.

Les principales races humaines sont : la race blanche qui habite l'Europe et une partie de l'Asie ; la race jaune qui habite l'Asie et une partie de l'Océanie ; la race noire qui habite l'Afrique et la race rouge qui habite l'Amérique. La race à laquelle nous appartenons en Grèce est la race blanche. Les hommes de cette race ont la tête ovale, les yeux grands, le nez long, la bouche peu fendu, les lèvres petites, les cheveux fins et souvent bouclés, la peau généralement

blanche dans les contrées froides et fort brune dans les contrées chaudes. C'est la seule race chez laquelle on trouve des cheveux blonds et des yeux bleus. La race blanche est aujourd'hui la plus civilisée.

LA GRÈCE

Le pays que nous habitons, et qui est notre patrie, se nomme, en français, la Grèce. Les habitants de la Grèce s'appellent Grecs ou Hellènes. Un bon Hellène doit s'instruire, respecter les lois, payer les impôts, servir sa patrie, et, au besoin, sacrifier sa vie pour elle. La Grèce est une péninsule de l'Europe méridionale; elle est située au sud de la Turquie et baignée par l'Archipel, la Méditerranée et la mer Ionienne. La Grèce a des nombreux golfes qui sont gracieux; celui de Corinthe isole la Morée ou Péloponèse du reste du pays. Elle a beaucoup de montagnes; ses rivières sont de peu d'importance. Le climat des îles grecques est salubre. La Grèce forme un royaume; son roi s'appelle Georges 1er. Il est le chef du pouvoir exécutif; le pouvoir législatif est aux mains d'une Chambre des députés. La Grèce compte aujourd'hui plus de deux millions et demi d'habitants, qui sont très vifs et intelligents. La capitale de la Grèce est Athènes. Cette belle ville possède un grand, très grand trésor: l'Acropole.

L'AN, LES SAISONS, LES MOIS, LES JOURS.

La Terre ne reste pas immobile; elle fait un tour sur elle-même en vingt-quatre heures, ce qui donne le jour et la nuit, et elle tourne autour du soleil en trois cent soixante-cinq jours et quelques heures, ce qui donne l'année. L'année a quatre saisons, qui sont: le printemps, l'été, l'automne, l'hiver. En hiver il fait

froid ; en été il fait chaud. L'automne est riche en fruits ; le printemps est riche en fleurs. L'année se partage en douze mois, qui sont : janvier, février, mars, avril, mai, juin, juillet, août, septembre, octobre, novembre et décembre. Il y a dans une année cinquante-deux semaines. La semaine se compose de sept jours, qui sont : lundi, mardi, mercredi, jeudi, vendredi, samedi et dimanche. Le dimanche est le jour du repos ; tous les autres jours sont des jours de travail.

LA PERDRIX ET LA TORTUE

Dans le temps, les oiseaux et les autres animaux envoyaient leurs petits à l'école. À midi, les mamans leur apportaient à manger. Une fois, la perdrix n'avait pas le temps d'y aller ; elle aperçut la tortue qui se disposait à s'y rendre. «Voisine, lui dit-elle, si tu savais comme je suis occupée aujourd'hui ! Je t'en prie, veux-tu te charger de porter le déjeuner à mes petits ? Comme nous sommes voisines, il arrivera bien un jour où je pourrai te rendre pareil service. — Cela ne vaut pas la peine de me tant prier. Mais malheureusement, je ne connais pas tes petits. — Quand tu entreras à l'école, regarde-les bien tous ; les plus beaux, ce sont les miens». La tortue prit les mets de la perdrix et alla à l'école. En entrant, elle lève la tête et regarde à droite et à gauche. Nuls petits n'étaient plus beaux que les siens. Aussi leur donna-t-elle non seulement leur déjeuner, mais encore celui des petits de la perdrix. Et ceux-ci sont restés à jeun.

LA FAMILLE

Dans notre maison demeurent mon grand-père, ma grand'mère, mon père, ma mère, mon frère André, ma

soeur Madelein et moi. J'ai aussi un oncle, une tante, des cousins et des cousines, mais ils ne demeurent pas dans notre maison. Mon grand-père et ma grand'mère sont déjà vieux et ils sont très souvent malades ; mon père et ma mère sont forts et bien portants. Mon frère André est âgé de cinq ans et ma soeur est toute petite, elle ne sait pas encore parler.

LA MAISON

Notre maison est très grande ; elle contient huit chambres, une cuisine et une cave. Toutes les chambres sont belles et très claires, car les fenêtres sont grandes et hautes. Derrière la maison se trouve le jardin et devant la maison se trouvent la cour et les étables. Dans les étables il y a deux boeufs, une vache, un veau, une chèvre et quelques brebis avec leurs agneaux. Nous avons aussi un chien et un chat, mais ils ne sont pas dans l'étable ; le chat est dans la maison et le chien est dans la cour dans une petite maisonnette.

LES ANIMAUX DOMESTIQUES

Les animaux domestiques nous sont très utiles. Les chevaux tirent la voiture et la charrue ; la vache et la chèvre donnent du lait, du beurre et du fromage. Nous mangeons la viande du boeuf, du veau et du porc. Les brebis et les agneaux donnent la laine pour nos habits. Les chats prennent des souris ou des rats et les chiens gardent les maisons. Le coq et la poule nous rendent de grands services : en été, le chant de nuits du coq commence à deux ou trois heures du matin, et en hiver à dix ou onze heures du soir ; la poule nous fournit des oeufs en abondance, sa chair est fine et délicate. Les coqs sont plus grands que les poules ;

leur plumage est plus éclatant. Le canard nous donne aussi des œufs ; les oies nous donnent leurs plumes et les pigeons nous donnent de bons rôtis.

LES ANIMAUX SAUVAGES.

Le lion, le tigre, l'ours, le loup et le renard sont des animaux carnassiers. Le lion vit en Afrique et le tigre en Asie. Tous deux sont grands, forts et courageux, mais le tigre est plus cruel que le lion. Ils ravissent les animaux domestiques, les chevaux, les ânes, les bœufs et les vaches ; souvent ils tuent aussi des cerfs ou des sangliers et même des hommes. L'ours et le loup vivent en Europe ; ils sont moins forts et moins courageux que le tigre ; le loup est même quelquefois poltron. Ils mangent des brebis, des agneaux, des chèvres, des chevreuils et des lièvres. Le renard vit dans nos forêts ; il est petit, mais il est leste, très rusé et nous enlève souvent nos poules, nos canards et nos oies.

LE LYCÉE.

Dans notre lycée il y a beaucoup de salles de classe et plus de quatre cents élèves. Dans chaque salle de classe il y a un tableau noir, des cartes géographiques, un poêle, des bancs et des tables pour les élèves, un pupitre et une chaise pour le professeur. Chaque élève de notre classe a cinq livres et quatre cahiers ; nous lisons dans nos livres et nous écrivons dans nos cahiers avec une plume et de l'encre ou avec un crayon. Le professeur écrit au tableau avec de la craie. En classe nous lisons, nous écrivons, nous calculons et nous dessinons, et à la maison nous faisons nos devoirs et nous apprenons nos leçons.

LES PARTIES DU CORPS.

Les parties de notre corps sont : la tête, le tronc, les bras et les jambes. A la tête se trouvent les cheveux, le front, les yeux, les oreilles, les joues, le nez, la bouche et le menton. Dans la bouche nous avons la langue et les dents. Nous voyons avec les yeux, nous entendons avec les oreilles, nous respirons par le nez ; nous mangeons avec la bouche et les dents, nous parlons avec les lèvres et la langue, et nous sentons avec les doigts.

LES PARTIES DU CORPS (SUITE).

Le cou et les épaules unissent la tête et les bras avec le tronc. Le tronc se compose de la poitrine et du ventre ; dans le ventre se trouve l'estomac et dans la poitrine se trouvent les poumons et le cœur. A nos bras nous avons des coudes et des mains, et à chaque main nous avons cinq doigts. La jambe se compose de la cuisse, du genou, du talon et du pied avec les doigts de pied. Nous travaillons avec les bras et avec les mains ; nous marchons, nous courons et nous sautons avec les jambes et les pieds.

LES HABITS.

Nos habits sont faits de drap, de lain, de soie, ou de coton, et ils nous protègent contre le froid ou contre la chaleur. Sur la tête nous portons des chapeaux ou des casquettes ; au cou nous portons une cravate et à nos mains nous portons des gants. Sur notre corps nous avons la chemise, le gilet, le pantalon et la jaquette ou la redingote. A nos pieds nous portons des bas, des pantoufles, des souliers ou des bottes. Les dames portent des robes, des manteaux et quelquefois un tablier. Souvent elles ont aussi une ombrelle ou un éventail dans leurs mains et de bagues à leurs doigts.

LA VILLE

Notre ville est très grande et très populeuse; elle a deux faubourgs, des rues larges et propres, trois grandes places carrées, un hôtel de ville ancien, de belles églises avec de hauts clochers, un grand lycée, de magnifiques palais avec de grands jardins publics, de riches musées, de larges ponts, de beaux hôtels et de grands magasins. Elle contient aussi un vaste hôpital, trois casernes et un beau théâtre.

Τὰ ἐπόμενα γραμματικά, κατὰ τὴν γνώμην τῶν κριτῶν, παραλείπεται, «ὡς ἀνήκοντα εἰς τὴν Γραμματικὴν».

ARTICLE DÉFINI — ΑΡΘΡΟΝ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ.

NOMS MASCULINS

Singulier.			Singulier.		
Pluriel.			Pluriel.		
<i>Ὁ βασιλεὺς</i>			<i>Ὁ ἀστὴρ</i>		
No.	le roi	les rois	No.	le homard	les homards
Ge.	du roi	des rois	Ge.	du homard	des homards
Da.	au roi	aux rois	Da.	au homard	aux homards
Ac.	le roi	les rois	Ac.	le homard	les homards
Ab.	du roi	les rois	Ab.	du homard	des homards
Vo.	ὁ roi	ὁ rois	Vo.	ὁ homard	ὁ homards
<i>Ὁ φίλος</i>			<i>Ὁ ἄνθρωπος</i>		
No.	l'ami	les amis	No.	l'homme	les hommes
Ge.	de l'ami	des amis	Ge.	de l'homme	des hommes
Da.	à l'ami	aux amis	Da.	à l'homme	aux hommes
Ac.	l'ami	les amis	Ac.	l'homme	les hommes
Ab.	de l'ami	des amis	Ab.	de l'homme	des hommes
Vo.	ὁ ami	ὁ amis	Vo.	ὁ homme	ὁ hommes

Κατὰ ταῦτα νὰ κληθῶσι τὰ ἑξῆς ὀνόματα· le maître ὁ διδάσκαλος, l'élève ὁ μαθητής, le hasard ἡ τύχη, l'hôtel τὸ ξενοδοχεῖον.

NOMS FÉMININS

Singulier.		Pluriel.	Singulier.		Pluriel.
<i>Ἡ βασίλισσα</i>			<i>Ἡ ἀγορά</i>		
No.	la reine	les reines	No.	la halle	les halles
Ge.	de la reine	des reines	Ge.	de la halle	des halles
Da.	à la reine	aux reines	Da.	à la halle	aux halles
Ac.	la reine	les reines	Ac.	la halle	les halles
Ab.	de la reine	des reines	Ab.	de la halle	des halles
Vo.	ô reine	ô reines	Vo.	ô halle	ô halles
<i>Ἡ ψυχὴ</i>			<i>Ἡ ἱστορία</i>		
No.	l'âme	les âmes	No.	l'histoire	les histoires
Ge.	de l'âme	des âmes	Ge.	de l'histoire	des histoires
Da.	à l'âme	aux âmes	Da.	à l'histoire	aux histoires
Ac.	l'âme	les âmes	Ac.	l'histoire	les histoires
Ab.	de l'âme	des âmes	Ab.	de l'histoire	des histoires
Vo.	ô âme	ô âmes	Vo.	ô l'histoire	ô histoires

Κατὰ ταῦτα νὰ κλιθῶσι τὰ ἑξῆς ὀνόματα· la dame ἡ κυρία, l'église ἡ ἐκκλησία, la harpe ἡ ἄρπα, l'héroïne ἡ ἡρώς.

ARTICLE INDÉFINI — ΑΡΘΡΟΝ ΑΟΡΙΣΤΟΝ.

NOMS MASCULINS

Singulier		Pluriel	Singulier		Pluriel
<i>Βιβλίον τι</i>			<i>Δικηγόρος τις</i>		
No.	un livre	des livres	No.	un avocat	des avocats
Ge.	d'un livre	de livres	Ge.	d'un avocat	d' avocats
Da.	à un livre	à des livres	Da.	à un avocat	à des avocats
Ac.	un livre	des livres	Ac.	un avocat	des avocats
Ab.	d'un livre	de livres	Ab.	d'un avocat	d' avocats

NOMS FÉMININS

Singulier		Pluriel	Singulier		Pluriel
<i>Γραφίς τις</i>			<i>Υπόθεσις τις</i>		
No.	une plume	des plumes	No.	une affaire	des affaires
Ge.	d'une plume	de plumes	Ge.	d'une affaire	d' affaires
Da.	à une plume	à des plumes	Da.	à une affaire	à des affaires
Ac.	une plume	des plumes	Ac.	une affaire	des affaires
Ab.	d'une plume	de plumes	Ab.	d'une affaire	d' affaires

Κατὰ ταῦτα νὰ κλιθῶσι τὰ ἑξῆς ὀνόματα· un professeur καθηγητής, une maison οἰκία, un écolier μαθητής, une chaise κλίσμα, un arbre δένδρον, une rue ὁδός, un fleuve ποταμός, une rivière μικρός ποταμός, un rosier ῥοδῆ, une rose ῥόδον, un rosignol ἀρδών, une hirondelle χελιδών.

ARTICLE PARTITIF — ΑΡΘΡΟΝ ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ.

NOMS MASCULINS.

Singularier.		Pluriel.	Singularier.		Pluriel.
		<i>Ζάχαρις</i>			<i>Χρήματα</i>
No.	du sucre	des sucres	No.	de l'argent	Πληθυντικός λείπει.
Ge.	de sucre	de sucres	Ce.	d' argent	
Da.	à du sucre	à des sucres	Da.	à de l'argent	
Ac.	du sucre	des sucres	Ac.	de l'argent	
Ab.	de sucre	de sucres	Ab.	d' argaut	

NOMS FÉMININS.

		<i>Ἄλευρον</i>			<i>Μέλανη</i>
No.	de la farine	des farines	No.	de l'encre	des encres
Ge.	de farine	de farines	Ge.	d' encre	d' encres
Da.	à de la farine	à des farines	Da.	à de l'encre	à des encres
Ac.	de la farine	des farines	Ac.	de l'encre	des encres
Ab.	de farine	de farines	Ab.	d' encre	d' encres

Κατὰ ταῦτα νὰ κλιθῶσι τὰ ἑξῆς ὀνόματα· ἄρσ. du pain ἄρτος, du vin οἶνος, du miel μέλι, du fromage τυρός, du beurre βούτυρον, de l'or χρυσός· θηλ. de la viande κρέας, de la soupe ζωμός (σουππα), de l'huile ἔλαιον, de l'andouille ἀλλὰς (λουκάνικον).

DES NOMS TERMINÉS AU SINGULIER PAR

s, x, z, — au, eau, eu, — al, ail.

Νὰ κλιθῶσι τὰ ἀκόλουθα ὀνόματα, λήγοντα ἐν τῷ ἐνικῷ εἰς s, x, z, au, eau, eu, al καὶ ail.

Singularier.		Pluriel.
le palais	τὸ ἀνάκτορον	les palais
la souris	ὁ μῦς, ποντικός	les souris
un tapis	τάπης τις	des tapis
une brebis	ἄμνās τις	des brebis
le fils	ὁ υἱός	les fils
le héros	ὁ ἥρως	les héros
le prix	ἡ τιμή	les prix
la faux	τὸ ὄρεπανον	les faux
un portefaix	ἀγθοφόρος τις	des portefaix
une perdrix	πέρδιξ τις	des perdrix
la croix	ὁ σταυρός	les croix
la voix	ἡ φωνή	les voix
le nez	ἡ ῥίς	les nez
du riz	ὁ ρύζα	des riz

le tuyau	ὁ σωλήν	les tuyaux
un noyan	πυρήν τις	des noyaux
le chapeau	ὁ πῖλος	les chapeaux
un bateau	ἀκάτιόν τι	des bateaux
le feu	τὸ πῦρ	les feux
le lieu	ὁ τόπος	les lieux
le cheveu	ἡ θρίξ	les cheveux
l'animal	τὸ ζῷον	les animaux
un cheval	ἵππος τις	des chevaux
un général	στρατηγός τις	des généraux
le principal	ὁ γυμνασιάρχης	les principaux
le travail	ἡ ἐργασία	les travaux
le corail	τὸ κοράλλιον	les coraux
un soupirail	φεγγίτης τις	des soupiraux
le ciel	ὁ οὐρανός	les cieux
l'œil	ὁ ὀφθαλμός	les yeux

ADJECTIFS POSSESSIFS — ΕΠΙΘΕΤΑ ΚΤΗΤΙΚΑ.

Masculin.	Féminin.	Pluriel commun.
mon	ma	mes == μου
ton	ta	tes == σου
son	sa	ses == του
notre	notre	nos == μας
votre	votre	vos == σας
leur	leur	leurs == των

Singulier.		Pluriel.
mon ami	ὁ φίλος μου	mes amis
de mon ami		des mes amis
à mon ami		à mes amis
mon ami		mes amis
de mon ami		des mes amis
ὁ mon ami		ὁ mes amis

Κατὰ τὸ mon ami νὰ κληθῶσι τὰ ἑξῆς: mon cousin ὁ ἐξαδελφός μου, ma cousine ἡ ἐξαδελφή μου, ton neveu ὁ ἀνεψιός σου, ta nièce ἡ ἀνεψιά σου, son parrain ὁ ἀνάδοχός του, sa marraine ἡ ἀνάδοχός του, notre dictionnaire τὸ λεξικόν μας, votre grammaire ἡ γραμματικὴ σας, leur cahier τὸ τετραδίου των.

ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS — ΕΠΙΘΕΤΑ ΔΕΙΚΤΙΚΑ.

Singulier.	Pluriel commun.
Masculin: ce, cet, οὗτος, τοῦτο	} ces οὗτοι αὗτοι ταῦτα
Féminin: cette, αὕτη, τοῦτο	

Singulier.	Pluriel.
<i>Οὗτος ὁ στρατιώτης.</i>	
ce soldat	ces soldats
de ce soldat	de ces soldats
à ce soldat	à ces soldats
ce soldat	ces soldats
de ce soldat	de ces soldats

<i>Οὗτος ὁ ἀξιωματικός.</i>	
cet officier	ces officiers
de cet officier	de ces officiers
à cet officier	à ces officiers
cet officier	ces officiers
de cet officier	de ces officiers

Singulier.	Pluriel.
<i>Οὗτος ὁ ἥρως.</i>	
ce héros	ces héros
de ce héros	de ces héros
à ce héros	à ces héros
ce héros	ces héros
de ce héros	de ces héros

<i>Οὗτος ὁ ἀνδρῶπος.</i>	
cet homme	ces hommes
de cet homme	de ces hommes
à cet homme	à ces hommes
cet homme	ces hommes
de cet homme	de ces hommes

Singulier.

Pluriel.

Αὕτη ἡ γυνή.

cette femme	ces femmes
de cette femme	de ces femmes
à cette femme	à ces femmes
cette femme	ces femmes
de cette femme	de ces femmes

Κατὰ ταῦτα νὰ κλιθῶσι τὰ ἑξῆς ὀνόματα· ce pays οὗτος ὁ τόπος, ce bois τοῦτο τὸ δάσος, ξύλον, cet arbre τοῦτο τὸ δένδρον, cet ouvrage τοῦτο τὸ ἔργον, ce hangar τοῦτο τὸ ἀμαξοστάσιον, cet habit τοῦτο τὸ ἔνδυμα, cette colline οὗτος ὁ λόφος, cette forêt τοῦτο τὸ δάσος.

DES NOMS PROPRES — ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ.

Philippe	Φίλιππος	Alexandre	Ἀλέξανδρος
de Philippe		d' Alexandre	
à Philippe		à Alexandre	
Philippe		Alexandre	
de Philippe		d' Alexandre	
ὁ Philippe		ὁ Alexandre	

Κατὰ ταῦτα νὰ κλιθῶσι τὰ ἑξῆς κύρια ὀνόματα· François Φραγκίσκος, Étienne Στέφανος, Louis Λουδοβίκος, Pierre Πέτρος, Grégoire Γρηγόριος, Aristote Ἀριστοτέλης, Anne Ἄννα, Joséphine Ἰωσηφίνη.

ADJECTIFS NUMÉRAUX CARDINAUX (ΑΡΙΘΜ. ΑΠΟΛΥΤΑ).

1 un, une	8 huit
2 deux	9 neuf
3 trois	10 dix
4 quatre	11 onze
5 cinq	12 douze
6 six	13 treize
7 sept	14 quatorze

15	quinze	58	cinquante-huit
16	seize	59	cinquante-neuf
17	dix-sept	60	soixante
18	dix-huit	61	soixante et un
19	dix-neuf	62	soixante-deux
20	vingt	63	soixante-trois
21	vingt et un	64	soixante-quatre
22	vingt-deux	65	soixante-cinq
23	vingt-trois	66	soixante-six
24	vingt-quatre	67	soixante-sept
25	vingt-cinq	68	soixante-huit
26	vingt-six	69	soixante-neuf
27	vingt-sept	70	soixante-dix
28	vingt-huit	71	soixante-onze
29	vingt-neuf	72	soixante-douze
30	trente	63	soixante-treize
31	trente et un	74	soixante-quatorze
32	trente-deux	75	soixante-quinze
33	trente-trois	76	soixante-seize
34	trente-quatre	77	soixante-dix-sept
35	trente-cinq	78	soixante-dix-huit
36	trente-six	79	soixante-dix-neuf
37	trente-sept	80	quatre-vingts
38	trente-huit	81	quatre-vingt-un
39	trente-neuf	82	quatre-vingt-deux
40	quarante	83	quatre-vingt-trois
41	quarante et un	84	quatre-vingt-quatre
42	quarante-deux	85	quatre-vingt-cinq
43	quarante-trois	86	quatre-vingt-six
44	quarante-quatre	87	quatre-vingt-sept
45	quarante-cinq	88	quatre-vingt-huit
46	quarante-six	89	quatre-vingt-neuf
47	quarante-sept	90	quatre-vingt-dix
48	quarante-huit	91	quatre-vingt-onze
49	quarante-neuf	92	quatre-vingt-douze
50	cinquante	93	quatre-vingt-treize
51	cinquante et un	94	quatre-vingt-quatorze
52	cinquante-deux	95	quatre-vingt-quinze
53	cinquante-trois	96	quatre-vingt-seize
54	cinquante-quatre	97	quatre-vingt-dix-sept
55	cinquante-cinq	98	quatre-vingt-dix-huit
56	cinquante-six	99	quatre-vingt-dix-neuf
57	cinquante-sept	100	cent

200 deux-cent, trois-cent et l. 1000 mille.

ADJECTIFS NUMÉRAUX ORDINAUX (ΑΡΙΘΜ. ΤΑΚΤΙΚΑ).

1ος	premier, ière	20ος	vingtième
2ος	deuxième ou second, -de	21ος	vingt-unième
3ος	troisième	22ος	vingt-deuxième
4ος	quatrième	30ος	trentième
5ος	cinquième	31ος	trente-unième
6ος	sixième	33ος	trente-troisième
7ος	septième	40ος	quarantième
8ος	huitième	50ος	cinquantième
9ος	neuvième	60ος	soixantième
10ος	dixième	70ος	soixante-dixième
11ος	onzième	80ος	quatre-vingtième
12ος	douzième & λπ.	90ος	quatre-vingt-dixième

100ος centième, 1000ος millième.

CONVERSATION

Bonjour, maman. Bonjour, mon fils. Où est donc ta soeur? Elle est en bas. Va l'appeler. Marie, maman te demande. Maman, je vous souhaite le bonjour. Bonjour, ma fille. Il faut prendre ta broderie. J'ai grand-faim. Ma chérie, voilà ta soupe. Eh bien! tu ne manges pas? Ma soupe est trop chaude. Il faut la souffler. Est-elle assez salée? Oui, mais il n'y a pas assez de beurre, et puis elle est trop épaisse. Antoine as-tu fini? Oui, papa, je n'ai plus faim. J'ai bien soif; voulez-vous, s'il vous plaît, me donner à boire? Il n'y a plus de vin dans la bouteille. Il faut que j'aille à la cave. Ce n'est pas la peine; donnez-moi de l'eau seulement. Celle de la carafe n'est pas fraîche. Je ne trouve pas ton verre. Le voilà. Et toi, Marie, as-tu fini? il faut manger quelque chose encore. Veux-tu du fromage ou des confitures avec votre pain? J'aimerais mieux un fruit, si vous en avez. Voici des pommes, des poires, des pêches et des abricots; je puis encore t'offrir des prunes avec des cerises. Oh!

si vous aviez une grappe de raisin. Il y a quelqu'un dans le salon. Angélique, voulez-vous avoir la complaisance d'aller chercher le panier qui est couvert de fruits ? Oui, Madame, avec plaisir.

CONVERSATION (SUITE).

On a sonné, Pauline ; allez donc ouvrir la porte. Monsieur Frédéric, Madame. Madame, j'ai l'honneur de vous saluer ; comment vous portez-vous ? Très bien. Monsieur, je vous remercie ; et vous même ? Ça va assez bien ; je vous suis obligé. Donnez-vous donc la peine de vous asseoir ; et chez vous, Monsieur, comment se porte-t-on ? Tout le monde est en bonne santé, excepté ma sœur, qui est un peu indisposée depuis dimanche. Qu'a-t-elle donc ? Elle a eu froid en revenant de la promenade. Avez-vous reçu des nouvelles de monsieur votre frère ? Oui, il y a un peu de temps qu'il nous a écrit. Quel âge a donc votre frère ? Il a dix-huit ans. Et vous, mon cher, quel âge avez-vous ? Moi, je n'ai que seize ans et demi. Vous êtes le plus grand cependant. Mon frère n'est pas grand pour son âge. A-t-il fini ses études ? Non, pas encore tout-à-fait. Dans quelle classe est-il donc ? il est en rhétorique. Et vous ? Moi ? je ne suis qu'en troisième. Combien êtes-vous dans votre classe ? Nous sommes quarante, je crois. Êtes-vous quelquefois le premier ? Je l'ai déjà été dix fois depuis la rentrée. C'est très joli ça. Vous aurez des prix à la fin de l'année. Je l'espère. Il faut continuer de vous appliquer.

CONVERSATION (SUITE).

Monsieur, pourriez-vous me faire le plaisir de m'indiquer la rue d'Éole ? Oui, Madame ; prenez la première à droite, et ensuite la seconde à gauche. Je

vous remercie bien, Monsieur. Bonjour, Mademoiselle ; comme vous êtes matinale aujourd'hui ! Mais non, il est bientôt huit heures. Votre mère comment se porte-t-elle ce matin ? Elle va bien, je vous remercie. Il fait bien beau temps ce matin. Voulez-vous faire un tour de promenade avec moi ? Très volontiers. Êtes-vous prête ? Je ne trouve pas mon chapeau. Je crois l'avoir vu dans la salle à manger. Eh bien ! l'avez-vous ? Oui. Voulez-vous ouvrir la porte ? Prenez garde que le chien ne sorte. Ah ! le voilà dehors ; faites-le donc rentrer. J'ai mal aux pieds ; je ne peux pas marcher. La voiture est à la porte ; dépêchez-vous, mon amie ; je vous en prie. Me voilà ; partons. Adieu, mon oncle ; adieu, ma bonne tante. Qu'il fait chaud aujourd'hui ! on étouffe. Le temps se couvre ; nous aurons de la pluie. Je crains que nous n'ayons de l'orage. Il va pleuvoir tout-à-l'heure. Il pleut déjà. Je sens des gouttes d'eau. Il commence même à faire froid. Il tombe de la neige. Mais non, c'est de la grêle. Ce n'est rien ; ça va être bientôt passé. Par où est donc le vent ? il est nord-ouest à cette girouette-là. Le temps s'éclaircit. Voilà le soleil qui paraît. Il va faire beau. Le ciel est tout bleu à présent, tiens ! regarde : il n'y a pas un nuage. Quel le heure est-il ? J'ai oublié de monter ma montre hier au soir. La pendule marque dix heures. Va-t-elle bien ? Écoutez, voilà une horloge qui sonne. Ce n'est que dix heures moins un quart. Il est temps de rentrer à présent.

LE DÉCALOGUE

(apprenez par cœur ces beaux préceptes)

«Tu n'auras point d'autre Dieu que moi l'Éternel».

«Tu ne feras pas d'idoles, ni d'images de ce qui est au ciel, sur la terre ou dans les eaux».

«Honore ton père et ta mère afin de vivre longtemps».

«Tu ne déroberas point».

«Tu ne tueras point».

«Tu ne porteras pas faux témoignage contre ton prochain».

«Tu ne convoiteras ni sa maison, ni sa femme, ni son serviteur, ni sa servante, ni rien de ce qui lui appartient».

Le Décalogue renferme toute la morale divine et humaine.

Τὰ ἐπόμενα γραμματικά, κατὰ τὴν γνώμην τῶν κριτῶν, παραλείπεται, «ὥς ἀνήκοντα εἰς τὴν Γραμματικὴν».

VERBE AUXILIAIRE — AVOIR, ΕΧΩ

Mode Indicatif.

	<i>Présent.</i>		<i>Passé Indéfini.</i>
ἔχω κτλ.	j'ai	ἔχω λάβη, ἔσχον.	j'ai eu
	tu as		tu as eu
	il a		il a eu
	nous avons		nous avons eu
	vous avez		vous avez eu
	ils ont		ils ont eu
	<i>Imparfait.</i>		<i>plus-que-parfait.</i>
εἶχον κτλ.	j'avais	εἶχον λάβη κτλ.	j'avais eu
	tu avais		tu avais eu
	il avait		il avait eu
	nous avions		nous avions eu
	vous aviez		vous aviez eu
	ils avaient		ils avaient eu

ΣΗΜ. il ἦ elle α; ils ἦ elles ont; il ἦ elle avait κτλ.

Verbe ῥῆμα, auxiliaire βοηθητικόν, mode ἔγκλισις, indicatif ὁριστική, conditionnel ὑποθετική, impératif προστακτική, subjonctif ὑποτακτική, infinitif ἀπαρέμφατος, participe μετοχή; présent ἐνεστώς, imparfait παρατατικός, passé défini ἄοριστος, passé indéfini παρακείμενος, passé antérieur ἄοριστος δεύτερος, plus-que-parfait ὑπερσυντέλικος, futur μέλλων, futur antérieur μέλλων δεύτερος.

	<i>Passé Défini.</i>		<i>Passé Antérieur</i>
ἐσγον κτλ.	j'eus tu eus il eut nous eûmes vous eûtes ils eurent	θὰ ἐχον λάβη κτλ. (ὅτε)	j'eus eu tu eus eu il eut eu nous eûmes eu vous eûtes eu ils eurent eu
	<i>Futur</i>		<i>Futur Antérieur</i>
θὰ ἐχω κτλ.	j'aurai tu auras il aura nous aurons vous aurez ils auront	θὰ ἐχω λάβη κτλ.	j'aurai eu tu auras eu il aura eu nous aurons eu vous aurez eu ils auront eu

Mode Conditionnelle

	<i>Présent ou futur</i>		<i>Passé</i>
θὰ εἶγον κτλ.	j'aurais tu aurais il aurait nous aurions vous auriez ils auraient	ἤθελον λάβη	j'aurais eu tu aurais eu il aurait eu nous aurions eu vous auriez eu ils auraient eu

Mode Soubjonctif

	<i>Présent ou futur</i>		<i>Passé</i>
νὰ εἶγον κτλ.	que j'aie que tu aies qu'il ait que nous ayons que vous ayez qu'ils aient	νὰ ἐχω λάβη κτλ.	que j'aie eu que tu aies eu qu'il ait eu que nous ayons eu que vous ayez eu qu'ils aient eu
	<i>Imparfait</i>		<i>plus-que-parfait</i>
νὰ εἶχον κτλ.	que j'eusse que tu eusses qu'il eût que nous eussions que vous eussiez qu'ils eussent	νὰ εἶχον λάβη κτλ.	que j'eusse eu que tu eusses eu qu'il eût eu que nous eussions eu que vous eussiez eu qu'ils eussent eu

Mode Impératif

Présent ou Futur

Aie ἔχε
Ayons ἄς ἔχωμεν
Ayez ἔχετε

Mode Infinitif

Présent ou Futur

Avoir, ἔχειν

Passé

Avoir eu, στήν

Mode Participe.

Présent.

Ayant ἔχων

Passé.

Ayant eu, eu, ene, στήν, ἐσχημένος

VERBE AUXILIAIRE—ÊTRE, ΕΙΝΑΙ

Mode Indicatif.

	<i>Présent.</i>		<i>Passé indéfini.</i>
εἶμαι κτλ.	je suis tu es il est nous sommes vous êtes ils sont	εἶναι κτλ.	j'ai été tu as été il a été nous avons été vous avez été ils ont été
ἦμην κτλ.	<i>Imparfait.</i> j'étais tu étais il était nous étions vous étiez ils étaient	ἦν κτλ.	<i>Plus-que-parfait.</i> j'avais été tu avais été il avait été nous avions été vous aviez été ils avaient été
ἔπαιον κτλ.	<i>Passé défini.</i> je fus tu fus il fut nous fûmes vous fûtes ils furent	ἔπειον κτλ.	<i>Passé antérieur.</i> j'eus été tu eus été il eut été nous eûmes été vous eûtes été ils eurent été
ἔσομαι κτλ.	<i>Futur.</i> je serai tu seras il sera nous serons vous serez ils seront	ἔσται κτλ.	<i>Futur antérieur.</i> j'aurai été tu auras été il aura été nous aurons été vous aurez été ils auront été

Mode Conditionnel.

θα ἤμην κτλ.	Présent ou Futur.	ἤθελον εἶσθαι	Passé.
	je serais tu serais il serait nous serions vous seriez ils seraient		j'aurais été tu aurais été il aurait été nous aurions été vous auriez été ils auraient été

Mode Subjonctif.

νὰ εἶμαι κτλ.	Présent ou Futur.	νὰ ἔχω ὑπάρξει κτλ. χρηματίσῃ	Passé.
	que je sois que tu sois qu'il soit que nous soyons que vous soyez qu'ils soient		que j'aie été que tu aies été qu'il ait été que nous ayons été que vous ayez été qu'ils aient été
νὰ ἤμην κτλ.	Imparfait.	νὰ εἶχον ὑπάρξει κτλ. χρηματίσῃ	Plus-que-parfait.
	que je fusse que tu fusses qu'il fût que nous fussions que vous iussiez qu'ils fussent		que j'eusse été que tu eusses été qu'il eût été que nous eussions été que vous eussiez été qu'ils eussent été

Mode Impératif.

Présent ou Futur.

Sois	ἔσο
Soyons	ᾶμεν
Soyez	ἔστε

Mode Infinitif.

Présent ou Futur.

Être εἶναι

Passé.

Avoir été	{	γεγονέναι
	{	γενέσθαι
	{	χρηματίσαι

Mode Participe.

Présent.

Étant ὄν, οὖσα

Passé.

Ayant été	{	γενόμενος
	{	ὑπάρξας
	{	χρηματίσας

Νὰ σχηματισθῶσιν ἅπαντες οἱ ἅπλοὶ χρόνοι τῶν ῥημάτων Avoir καὶ Être κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς τρόπους.

Interrogativement.

ai-je?	suis-je?
as-tu?	es-tu?
a-t-il?	est-il?
avons-nous?	sommes-nous?
avez-vous?	êtes-vous?
ont-ils?	sont-ils?

Négativement.

je n'ai pas	je ne suis pas
tu n'as pas	tu n'es pas
il n'a pas	il n'est pas
nous n'avons pas	nous ne sommes pas
vous n'avez pas	vous n'êtes pas
ils n'ont pas	ils ne sont pas

De toutes les manières.

j'ai	vous-avez	il est
je n'ai pas	vous n'avez pas	il n'est pas
ai-je?	avez-vous?	est-il?
n'ai-je pas?	n'avez-vous pas?	n'est-il pas?
tu as	ils ont	nous sommes
tu n'as pas	ils n'ont pas	nous ne sommes pas
as-tu?	ont-ils?	sommes-nous?
n'as-tu pas?	n'ont-ils pas?	ne sommes-nous pas?
il a	je suis	vous êtes
il n'a pas	je ne suis pas	vous n'êtes pas
a-t-il?	suis-je?	êtes-vous?
n'a-t-il pas?	ne suis-je pas?	n'êtes-vous pas?
nous avons	tu es	ils sont
nous n'avons pas	tu n'es pas	ils ne sont pas
avons-nous?	es-tu?	sont-ils?
n'avons-nous pas?	n'es tu pas?	ne sont-ils pas

Νὰ σχηματισθῶσιν ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς ἅπαντες οἱ σύνθετοὶ χρόνοι τῶν ῥημάτων Avoir καὶ Être κατὰ τὸν παρακείμενον.

Interrogativement.

ai-je-eu?
as-tu eu?
a-t-il eu?
avons-nous eu?
avez-vous eu?
ont-ils eu?

Négativement.

je n'ai pas eu
tu n'as pas eu
il n'a pas eu
nous n'avons pas eu
vous n'avez pas eu
ils n'ont pas eu

Interrogativement.

ai-je été?
as-tu été?
a-t-il été?
avons-nous été?
avez-vous été?
ont-ils été?

Négativement.

je n'ai pas été
tu n'as pas été
il n'a pas été
nous n'avons pas été
vous n'avez pas été
ils n'ont pas été

LE MÉCHANT GARÇON.

Charles, le fils de mon cousin, va au lycée, mais il n'est pas attentif en classe; il bavarde avec ses camarades et n'obéit pas à ses professeurs. À la maison, il joue, il crie, il bat son frère ou sa sœur, il tourmente le chien et le chat, mais ne travaille pas. Charles est méchant et paresseux, il n'apprendra rien et restera toujours un sot.

LE GENTIL PETIT GARÇON.

Mon neveu Georges est encore jeune, mais il est déjà très gentil. Il obéit à ses parents, il aime ses frères et ses sœurs, il est poli et affable envers les étrangers. En classe il est appliqué, attentif et ne bavarde jamais. Il fait bien ses devoirs et apprend toujours ses leçons. Georges est un bon élève, aussi le professeur le loue et le récompense très souvent.

LA JEUNE FILLE PAUVRE.

Hier, une jeune fille frappa à la porte de notre maison. Ma sœur ouvrit, et la jeune fille lui dit: «Ma bonne demoiselle, donnez-moi, s'il vous plaît, quelque chose à manger; j'ai faim, je n'ai encore rien mangé au jourd'hui». Ma sœur lui chercha un morceau de pain et le lui donna. La jeune fille remercia ma sœur, mangea le morceau de pain et partit.

LE SPECTACLE DE L'UNIVERS.

Le spectacle du monde est admirable, et le monde est l'ouvrage de Dieu. C'est Dieu qui a créé toutes les choses: il a créé le soleil, qui est le flambeau des jour; la lune, qui est le flambeau des nuits; les étoiles, qui brillent au firmament. Il a créé les oiseaux, qui volent dans l'air; les poissons, qui nagent dans la mer; les

insectes, avec leurs formes variées; tous les animaux, qui sont sur la terre et enfin l'homme. Dieu a créé l'homme à son image, et lui a donné une âme vivante; il lui a donné une âme pour le connaître, l'aimer et le servir. Les montagnes, les vallées, les mers, les fleuves, les forêts avec leurs grands arbres, les plantes, les arbrisseaux, sont aussi l'œuvre de Dieu. Dieu a créé le monde en six jours, et il s'est reposé le septième jour. C'est pour cela que le dimanche ou le septième jour de la semaine est consacré au repos et doit être employé au service de Dieu. L'univers est comme un grand temple, et ce temple est la demeure de Dieu. L'univers célèbre la gloire de Dieu. La splendeur du ciel et des astres, l'inégalité des jours et des nuits, la variété infinie des animaux, des arbres, des plantes et des fleurs, la verte parure des prairies, la profondeur des mers, la hauteur des montagnes, attestent la puissance du Créateur. L'étoile qui brille au-dessus de nos têtes, le nuage qui parcourt les airs, le vent qui souffle, le lion qui rugit, l'oiseau qui chante, l'insecte qui bourdonne, tout dans l'univers annonce la gloire du Créateur. Dieu est partout; il est immense, infini, tout-puissant, et toutes ses œuvres sont admirables.

LES ARBRES ET LES PLANTES

La terre est toujours belle; elle offre un spectacle toujours nouveau. Ici sont des forêts avec leurs grands arbres, tels que le chêne, l'orme, le hêtre; là sont des prairies émaillées de fleurs. Ici vous voyez des vergers où les fruits sont suspendus aux branches des arbres: ce sont les pommes, les poires, les prunes, les pêches, les abricots, les raisins, les cerises. Là vous voyez des jardins où brillent toutes les fleurs,

et la rose, la reine des fleurs, et la tulipe aux brillantes couleurs, et l'humble violette, la messagère du printemps. Plus loin les plaines sont couvertes de riches moissons, d'épis dorés; des fleuves et des rivières coulent à travers les plaines et les vallées, et fertilisent les campagnes. L'ombre des arbres nous garantit des ardeurs du soleil; les plantes nous fournissent des aliments ou des remèdes, les fleurs nous donnent de doux parfums. Dieu a fait tout pour l'homme. «Aimons le Seigneur notre Dieu de tout notre cœur, de toute notre âme et de toutes nos forces. Que notre amour pour lui ne soit pas seulement en paroles et sur nos lèvres, mais en œuvres et en vérité».

PROVERBES

(apprenez par cœur les proverbes suivants)

Il ne faut pas mépriser les petites choses.

Il ne faut pas négliger les petites choses.

Il faut apprendre obéir pour savoir commander.

Il faut garder une poire pour la soif.

Il ne faut pas réveiller le chien qui dort.

Il faut battre le fer pendant qu'il est chaud.

Quand on n'a pas ce que l'on aime, il faut aimer ce que l'on a.

Il faut manger pour vivre, et non vivre pour manger.

LES GRECS

Vous allez, mes enfants, commencer l'étude de l'histoire de notre Patrie. Il faut aimer la patrie grecque pour ses malheurs comme pour ses gloires. La Grèce est une des trois péninsules de l'Europe méridionale. Ce pays, qui est le plus petit de l'Europe, est celui qui a la plus glorieuse histoire. La pureté de son ciel, la douceur de son climat, le charme de la mer don-

nent à la Grèce le plus merveilleux aspect. Les habitants de cette heureuse contrée, les Grecs, étaient beaux comme elle. Ils avaient l'esprit vif, alerte, intelligent. Les principaux dieux des Grecs étaient : Jupiter, le maître de l'univers, et Junon, sa femme ; Apollon, le dieu du soleil et de la poésie ; Neptune, celui de l'Océan ; Minerve, la déesse de la sagesse ; Vénus, celle de la beauté ; Mars, le dieu de la guerre ; Vulcain, celui des arts ; Vesta, la déesse du foyer domestique ; Cérès, celle des moissons ; Diane, celle de la chasse ; Mercure, le dieu du commerce. Le séjour de toutes ces divinités s'appelait l'Olympe. Les Grecs élevèrent à leurs dieux des temples magnifiques ; ils y faisaient des sacrifices et consultaient les prêtres ou oracles. Le plus célèbre de ces temples était le temple de Delphes. Les Grecs, devenus trop nombreux sur leur petit territoire, fondèrent des colonies. La mer, qui les entourait de tous côtés, en fit de hardis marins. Ils allèrent peupler les îles de l'Archipel et de la mer Ionienne, les rivages de l'Asie et de l'Italie. C'est ainsi que peu à peu ils répandirent dans tous les pays baignés par la Méditerranée leur industrie, leur goût pour les arts, leur brillante civilisation.

HOMÈRE.

Homère est le plus grand de tous les poètes. On ne sait rien de certain sur sa naissance, sa patrie, sa vie. Il a raconté le siège de Troie dans deux poèmes, qui sont le chef-d'œuvre de la poésie grecque, l'Iliade et l'Odyssée. L'un, l'Iliade, raconte la colère d'Achille au siège de Troie ; l'autre, l'Odyssée, présente le tableau de toutes les aventures que traversa, au retour du siège, un chef grec, Ulysse, avant de rentrer dans l'île d'Ithaque, sa patrie.

LES SPARTIATES.

Deux villes grecques se distinguèrent entre toutes, Sparte dans le Peloponèse, et Athènes dans l'Attique. Les Spartiates ou Lacédémoniens vivaient au milieu de peuples qu'ils avaient soumis par la force. Lycurgue fut le législateur des Spartiates. Il avait voulu que tous fussent égaux. Les terres étaient partagées en autant de lots qu'il avait de citoyens. Il était interdit de vendre ou d'acheter aucun de ces lots. Ainsi il n'y avait ni riches ni pauvres. Tous les Spartiates mangeaient à la même table. Le seul plat de ces repas publics était le brouet noir, mélange assez grossier de viande, de graisse et de sel. Un jour, un roi de Syracuse voulut en goûter. «Votre plat est bien mauvais, s'écria-t-il. Vous le trouveriez bon, répondirent les Spartiates, si vous aviez fait comme nous les exercices de la course et de la lutte». Les Spartiates étaient un peuple de soldats. Ils consacraient leur vie entière aux exercices militaires. Ils apprirent à aimer la patrie et à mépriser la douleur et la mort. Avant le combat, une mère disait à son fils, en lui donnant son bouclier : «Reviens dessus ou dessous». Ce qui signifie, reviens vainqueur ou mort. Aussi les Spartiates étaient renommés pour leur courage et leur amour du devoir.

LEONIDAS AUX THERMOPYLES.

Pendant les guerres médiques, le roi des Perses, Xerxès, envahit la Grèce avec une armée considérable. Il se disposait à franchir les Thermopyles, défilé des montagnes qui devait lui ouvrir une route dans les plaines de la Grèce. Sparte ordonna au roi Leonidas de défendre ce défilé et d'arrêter avec trois cents soldats toute l'armée des Perses. Léonidas n'hésita pas :

«Sparte, dit-il, nous a confié un poste, nous devons y rester». Avant le combat, Xerxès essaya de le corrompre : «Si tu veux te soumettre, lui fit-il dire, je te donnerai l'empire de la Grèce». Léonidas répondit : «J'aime mieux mourir pour ma patrie que de l'asservir». Xerxès lui envoya un dernier message : «Rends tes armes». Léonidas répondit : «Viens les prendre».

Le combat commença. Les trois cents Spartiates se défendirent comme des lions, mais ils furent écrasés par le nombre. Ils périrent tous sur le champ de bataille. On leur éleva un tombdau avec cette inscription : «Passant, va dire à Sparte que nous sommes ici morts pour obéir à ses lois».

LES ATHÉNIENS.

La véritable capitale de la Grèce fut Athènes. Les Athéniens furent, comme les Spartiates, de vaillants soldats, dévoués à la patrie. Un homme illustre, Solon, donna de sages lois à Athènes. Avant Solon, les nobles seuls prenaient part à la direction des affaires : c'était le gouvernement de l'aristocratie. Solon voulut faire participer tous les citoyens à la direction de la République : il établit le gouvernement de la démocratie. L'éducation des Athéniens était bien supérieure à celle des Spartiates. Ils ne se contentaient pas de fortifier le corps par des exercices physiques, ils cultivaient aussi leur intelligence par l'étude des lettres, de la poésie, de la musique. A Athènes le travail était honoré ; tout citoyen devait choisir un métier ; car l'oisiveté était considérée comme un délit. L'étranger était accueilli avec bonté. Solon encouragea les relations avec les autres peuples et favorisa le commerce. Aussi Athènes fut bien plus célèbre que Sparte, la cité guerrière. Comme elle, elle donna à

la patrie de vaillants défenseurs. Miltiade, le vainqueur de Marathon, Thémistocle, le vainqueur de Salamine, Cimon, le libérateur des Grecs de l'Asie, Aristide le juste, étaient des Athéniens. Mais tandis que Sparte ne forma que des soldats, Athènes produisit des orateurs, des poètes, des artistes. Périclès, qui a donné son nom au plus grand siècle littéraire, était né à Athènes. Enfants Grecs, vous devez songer à être dignes du pays, qui a produit Léonidas, Miltiade, Thémistocle, Cimon, Aristide, Périclès, Sophocle, Socrate, Platon, Phidias.

Apprenez par cœur les mots suivants :

poli, αρ. polie, θ. εύγενής.
joli, αρ. jolie, θ. κομψός.
gai, αρ. gaie, θ. εύθυμος, φαιδρός.
petit, αρ. petite, θ. μικρός.
grand, αρ. grande, θ. μέγας.
malade, αρ. και θ. ασθενής.
juste, αρ. και θ. δίκαιος.
cruel, αρ. cruelle, θ. σκληρός.
mortel, αρ. mortelle, θ. θνητός.
pareil, αρ. pareille, θ. ὅμοιος.
vermeil, αρ. vermeille, θ. ξοδόχρους.
ancien αρ. ancienne, θ. αρχαίος.
chrétien, αρ. chrétienne, θ. χριστιανός.
bon, αρ. bonne, θ. καλός.
poltron, αρ. poltronne θ. ψοφοδής.
muet, αρ. muette, θ. ἄφωνος.
cadet, αρ. cadette, θ. δευτερότοκος.
bas, αρ. basse, θ. γαμηλός, ταπεινός.
gras, αρ. grasse, θ. παχύς.
gros, αρ. grosse, θ. ἄδρός, γονδρός, μέγας.
las, αρ. lasse, θ. κεκαμηκός, κατάκοπος.
épais, αρ. épaisse θ. πυκνός, πηκτός, δασύς.
gentil, αρ. gentille, θ. ἐράσμιος, χαρίεις.
nul, αρ. nulle, θ. οὐδείς, μηδαμινός.
sot, αρ. sotté, θ. μωρός, ἀνόητος.
paysan, αρ. paysanne, θ. χωρικός.
heureux, αρ. heureuse, θ. εύτυχής.
jaloux, αρ. jalouse, θ. ζηλότυπος.
vif, αρ. vive, θ. ζωηρός.

actif, αρ. active, θ. δραστήριος.
beau ή bel, αρ. belle, θ. ωραῖος.
nouveau ή nouvel, αρ. nouvelle, θ. νέος.
fou ή fol, αρ, folle, θ. παράφρων.
mou, ή mol, αρ. molle, θ. μαλακός, μαλθακός.
vieux, ή vieil, αρ. vieille, θ. γέρων, παλαιός.
parleur, αρ, parleuse, θ. λόλος, πολύλογος.
trompeur, αρ. trompeuse, θ. ἀπατηλός, ἀπατεών.
directeur, αρ. directrice, θ. διευθυντής.
protecteur, αρ. protectrice, θ. προστατής.
premier, αρ. première, θ. πρώτος.
dernier, αρ. dernière, θ. τελευταῖος.
blanc, αρ. blanche, θ. λευκός.
franc, αρ. franche, θ. ἐλεύθερος, εἰλικρινής.
sec, αρ. sèche, θ. ξηρός, στεγνός.
frais, αρ. fraîche, θ. θροσερός, νωπός.
public, αρ. publique, θ. δημόσιος.
turc, αρ. turque, θ. τουρκικός, Τούρκος.
grec, αρ. grecque, θ. ἑλληνικός, Ἑλλήν.
long, αρ. longue, θ. μακρός.
oblong, αρ. oblongue, θ. ἐπιμήκης.
bénin, αρ. bénigne, θ. μείλιχος.
malin, αρ. maligne, θ. πονηρός, κακοήθης.
favori, αρ. favorite, θ. εὐνοούμενος.

UN GRAND EXEMPLE DE JUSTICE.

Un jour un des plus grands généraux d'Athènes, Thémistocle, annonça dans une assemblée des Athéniens qu'il avait conçu un dessein d'un intérêt capital pour la république, mais qui ne pouvait pas être divulgué publiquement. Il demanda que le peuple désignât une personne à laquelle il pût en faire confidence. Aristide, surnommé le Juste, fut désigné. Thémistocle lui confia alors que la flotte spartiate, entrée dans les chantiers d'un port voisin, pourrait être incendiée secrètement pendant la nuit en pleine paix, sans qu'on se doutât de la trahison; ce qui ruinerait Sparte, et ferait d'Athènes la première ville de la Grèce. Après cette révélation, Aristide revint à l'assemblée où l'on était impatient de l'entendre. «Athéniens, dit-il, le projet conçu par Thémistocle semble fort utile à notre puissance; mais il est injuste». Les Athéniens pensèrent que ce qui n'était pas juste ne pouvait pas même être utile; ils ne voulurent pas entendre le projet, et le repoussèrent sur la seule parole d'Aristide.

PROVERBES.

(apprenez par cœur les proverbes suivants).

Tel maître, tel valet, *κατὰ τὸν Μαστρογάγγη καὶ τὰ κοπέλια του.*

Tel travail, telle récompense.

Aucune joie sans douleur.

Aucune rose sans épine.

Nè remets pas à demain les affaires.

Un bienfait n'est jamais perdu.

Chacun pour soi, et Dieu pour tous.

L'homme propose et Dieu dispose.

Qui donne au pauvre, prête à Dieu.

A force de forger, on devient forgeron.

LE RICHE DOIT S'INSTRUIRE.

— Mon enfant, il y a temps pour tout dans la vie. Le temps de la jeunesse est celui de l'étude. Si vous laissez passer vos jeunes années sans rien apprendre, vous êtes coupable, et votre faute vous rendra malheureux dans l'avenir. Mais, dites-vous, je suis riche, je n'ai pas besoin de travailler pour vivre ; pourquoi me fatiguerais-je à étudier ? Que m'importe la science ? je saurai vivre heureux sans elle. — Vous vous trompez, mon enfant. Il ne suffit pas d'être riche pour être heureux, il faut aussi être bon. Eussiez-vous les plus grandes richesses de la terre, si vous avez une âme basse et méchante, vous serez malheureux. — Mais ne puis-je être bon en restant ignorant ? — Mon enfant, si vous restez ignorant volontairement, vous commettez déjà une faute et une faute énorme, car vous êtes un paresseux. Vous préférez vivre comme la brute, pour boire, manger et dormir, au lieu de vivre en homme par la pensée. Étudier, travailler, penser, c'est chercher à comprendre tout ce qui nous entoure ; ce qui nous entoure étant l'œuvre de Dieu, c'est toujours de Dieu que nous nous rapprochons en nous instruisant. Songez-y donc, mon enfant, l'étude est plus noble que vous ne le croyez : étudier c'est chercher Dieu. Celui qui étudie ne cherche-t-il pas la vérité, et Dieu n'est-il pas la vérité même ? — Quoi donc, mon alphabet et cette grammaire aux règles ennuyeuses me feraient chercher Dieu ? Est-ce possible ? Son nom n'y est même pas prononcé. — Mon enfant, écoutez une comparaison. Dans la maison de campagne de votre père il y a un grand verger entouré de murs avec une porte soigneusement fermée. Les beaux arbres du verger sont couverts de fruits, et leur vue vous a tenté : « Mère, avez-vous dit, donnez-moi

ces jolies branches de cerises que je vois là-haut». Votre mère qui vous aime a répondu : oui, et vous a pris par la main. Mais voilà qu'au lieu de vous mener au verger, elle revient avec vous à la maison. Alors, petit enfant impatient que vous êtes, vous pleurez, croyant que votre mère vous trompe. Elle, sans s'inquiéter de vos larmes, prend à la muraille la grosse clef du verger, et vous ramenant alors : «Etourdi, ne fallait-il pas faire ce détour d'abord, pour pouvoir entrer ensuite?» Mon enfant, la science est comme le grand jardin fermé de votre mère : il faut faire un détour ennuyeux avant d'entrer, car la clef de tous les beaux livres instructifs, c'est l'alphabet. Apprenez donc vite à lire, mon enfant, apprenez la grammaire qui est la science de la parole et de l'écriture. Ne vous ennuyez pas pour un peu de peine que vous prenez d'abord ; plus tard, quand vous serez grand et quand la vie vous aura donné les heures tristes qu'elle tient en réserve pour tous, — riches comme pauvres, — la science vous consulera. Les bons livres, comme des amis fidèles, viendront charmer votre solitude. Ils vous parleront de Dieu et de l'impérissable justice, que les efforts des méchants ne sauraient empêcher de triompher. Ils vous parleront des hommes, vos frères, qui souffrent comme vous, plus que vous peut-être ; et votre âme que l'instruction aura depuis longtemps ennoblie, oubliera ses propres douleurs en songeant à celles de ses frères. Vous voudrez faire quelque chose pour aider leur infortune ; et cela vous sera possible, car celui qui sait beaucoup de choses trouve des ressources que l'ignorant ne soupçonne pas. Alors vous vous apercevrez qu'en voulant soulever le fardeau de vos frères pour les soulager, vous allez allégé le poids de votre propre misère. Le grand consolateur par ex-

cellence, c'est l'amour du prochain, c'est la charité ; mais la charité est toujours doublement féconde, quand elle est accompagnée de la science. Instruisez-vous donc, enfant de riche, si vous voulez être utile aux hommes qui sont vos frères, et utile à vous-même en perfectionnant votre âme, ce présent de Dieu, dont il vous sera demandé compte un jour.

LE PAUVRE DOIT S'INSTRUIRE.

— Mais moi qui suis pauvre, moi qui dois passer ma vie à labourer les champs, ou à travailler le fer dans la forge en feu, ou à élever pierre par pierre la maison du riche, ai-je besoin d'étudier ? La science est-elle faite pour moi ? Mes mains n'ont-elles pas plutôt besoin de savoir manier les lourds outils du travail que les feuillets délicats des livres ? — Mon enfant, le pauvre doit s'instruire aussi bien que le riche ; car le pauvre a, comme le riche, des devoirs à remplir ici-bas pour devenir bon, sage, vertueux. En lisant et relisant les lois morales il se rappelle sans cesse ces devoirs. Mais les lois morales ne sont pas les seules qui intéressent le travailleur ; il est soumis aux lois de la société dans laquelle il vit, et s'il viole ces lois, il peut être traduit devant les tribunaux. Le pauvre doit donc savoir lire ces lois humaines qui peuvent le condamner à l'amende, à la prison, ou même à la mort. Mon enfant, que vous travailliez la terre, ou le fer, ou le bois, il vous faudra prendre des engagements avec vos semblables et en recevoir : ne devez-vous pas être en état de donner à ces engagements une fixité certaine au moyen de l'écriture ? Jeune ouvrier, qui vivras de ton salaire, si tu n'as pas appris à compter, si tu ne sais pas calculer ce que tu as le droit de réclamer, tu ignores

les conditions mêmes auxquelles l'existence du travailleur est attachée. Le travailleur, qui ne sait ni lire ni écrire, est destiné à jouer toute sa vie, au milieu de ses semblables, le rôle d'un enfant. À trente ans comme à dix il sera encore en tutelle. Il faudra que chacun pense, parle, lise, écrive, compte pour lui; fasse ses affaires et le dirige de ces conseils. Naître pauvre, mon enfant, est regardé comme un malheur. Eh bien! enfant du pauvre, le premier remède à ce malheur, c'est de t'instruire. L'ouvrier qui a un bon fonds d'éducation sent bientôt que sa valeur a doublé. Il s'estime davantage, et il est aussi estimé davantage par tous ceux qui le connaissent. — Mais j'ai si peu de temps à passer à l'école! je ne pourrai jamais savoir grand' chose. — Le temps est comme l'étoffe, mon enfant: celui, qui ne la gaspille pas, taille un vêtement tout entier là où le prodigue ne trouve pas même de quoi draper son pourpoint. Sois donc économe de ton temps, cher petit enfant du travailleur! Ne perds pas une minute lorsque tu viens t'asseoir sur les bancs de l'école. Aime le livre où tu essaies d'éclairer ton intelligence; étudie-le avec courage; arrache-lui un à un tous ses enseignements. Qu'il soit pour toi comme pour une personne de délivrance pour l'avenir! Va, cela est plus vrai que tu ne le crois; ton livre t'aime sans que tu t'en doutes. C'est un ami qui te parle et veut t'éclairer. Ces lignes régulières de petits points noirs qui se déroulent sous tes yeux, qui donc les aurait tracées, sinon la main de quelqu'un qui t'aime? Va, cher enfant du peuple, ta mère n'est pas la seule à suivre d'un œil attendri ton jeune visage dans la foule. Celui qui te parle ici, par la voix de ton livre, est un ami inconnu, mais dévoué, qui voudrait te voir heureux. Ecoute donc les leçons de ton

livre, mon enfant; étudie tant que tu pourras. La sagesse arrive à mesure que l'ignorance s'enfuit; et la sagesse, c'est le bonheur.

PROVERBES

(apprenez par cœur les proverbes suivants)

Pauvreté n'est pas vice.
Apprends quelque chose et tu seras quelque chose.
Tout commencement est difficile.
L'oisiveté est le commencement de tous les vices.
Bon courage est la moitié du travail.
Bonne parole trouve bon accueil.
L'œuvre loue le maître.
La fin couronne l'œuvre.
L'habit ne fait pas le moine.
L'habitude est une seconde nature.
Une hirondelle ne fait pas le printemps.
Comme on fait son lit, on se couche.
L'œil du maître engraisse le cheval.
Pierre qui roule n'amasse pas mousse.
La punition boite, mais elle arrive.
Le soleil luit pour tout le monde.
Loin des yeux, loin du cœur.
Nul bien sans peine.
Nul ne peut servir deux maîtres.
Petit à petit l'oiseau fait son nid.

CHANSON

Je suis l'enfant de la misère,
Et le dur travail est ma loi.
Le riche, dit-on, est mon frère;
Mon frère pense-t-il à moi?
Si le travail vaut la prière,
Juste Dieu, je m'adresse à toi!

Du berceau jusqu'au cimetière,
Longue est ma chaîne de labeurs !
Mais le travail fait l'âme fière ;
L'oisiveté, les laches cœurs.
Seigneur ! Donne-moi la lumière ;
Je suis le fils des travailleurs !

C'est le travail qui rend féconde
La vieille terre aux riches flancs ;
C'est le travail qui prend à l'onde
Corail, perles et diamants ;
Au travail appartient le monde,
Aux travailleurs, à leurs enfants.

Mon riche frère aux mains oisives,
Je suis fils de Dieu comme vous !
Nous sommes d'inégaux convives
Dans le banquet servi pour tous ;
Mais l'amour rend les forces vives ;
Si tu veux, mon frère, aimons-nous.

Si notre origine est commune,
Pourquoi nous haïr plus longtemps ?
De ton orgueil naît l'infortune,
Ma haine a des rêves sanglants.
De deux âmes n'en faisons qu'une ;
Dieu nous a nommés ses enfants !

Si tu veux, nous irons sans cesse,
Bras enlacés, âmes sans fiel,
Oubliant tout ce qui nous blesse
Dans un même effort fraternel.
J'aurai nom : Frère ! et toi, Tendresse !
Frère, l'amour est fils du ciel !

LETTRES

Mon cher ami,

Je ne comprends rien à votre silence. Que devenez-vous? Êtes-vous malade? Avez-vous quitté Nauplie; Depuis trois mois j'attends de jour en jour une lettre de vous, et rien ne vient. Tous vos amis sont inquiets; et moi je le suis aussi, et plus qu'eux peut-être. Je suis bien loin d'attribuer ce long silence à un refroidissement de votre part, pour votre meilleur ami; j'aime mieux supposer un peu de négligence. Pour vous en punir, je ne vous dirai rien de ce qui nous concerne, moi et nos autres amis, j'attendrai pour cela, une lettre de vous, longue, très longue. Je vous préviens que cette lettre sera la dernière que vous recevrez de moi si vous ne me répondez promptement.

Votre ami affectionné et dévoué

DÉMÉTRIUS

Mon cher ami,

Oui, j'ai été négligent, je l'avoue, mais si vous saviez combien les affaires m'absorbent, quels soucis me rongent, vous me plaindriez au lieu de me gronder; j'ai plus que jamais besoin d'amitié, ne me retirez pas la vôtre, ce serait ajouter un grand chagrin à ceux que j'ai déjà éprouvés; écrivez-moi souvent, au contraire, ne comptons pas, et croyez que personne ne vous aime plus sincèrement.

que votre tout dévoué

THUCYDIDE

Mes chers parents,

Je viens vous souhaiter une bonne année et toutes sortes de prospérités. Je voudrais pouvoir, en cette occasion, vous exprimer de vive voix toute l'affection.

que je ressens pour vous et la profonde reconnaissance que j'éprouve pour les soins que vous avez pris de mon enfance ; mais puisque la chose n'est pas possible, je me bornerai à vous assurer que mon cœur ne changera jamais, et que vous trouverez toujours en moi un bon fils.

N'oubliez pas, je vous prie, de présenter mes compliments à mon oncle, à ma tante, et à tous les autres membres de la famille.

votre dévoué fils

JEAN

Mon cher fils,

Je te remercie ainsi que ta mère des bons souhaits que tu fais pour nous. Ils nous touchent d'autant plus que nous savons qu'ils partent de ton cœur. D'ailleurs, la manière dont tu te conduis nous répond de leur sincérité, car un jeune homme, fidèle à ses devoirs comme toi, n'oublie jamais ce qu'il doit à des parents qui l'aiment. Ta lettre a fait autant de plaisir à ta mère qu'à moi ; elle me prie de te dire que c'est pour elle un grand plaisir de recevoir de tes nouvelles.

Adieu, mon cher fils, je t'embrasse de tout cœur.

Ton père

JACQUES

Monsieur et cher Maître,

S'il est un devoir à la fois bien sacré et bien doux à remplir, c'est celui de vous écrire à l'occasion du jour de l'an, pour vous exprimer les vœux sincères que je forme pour votre bonheur ; pour vous remercier des excellentes leçons que vous me donnez, et surtout de la patience, de la douceur et du dévouement que vous y apportez.

Acceptez, cher maître, l'expression de toute ma gratitude et de mon affectueux respect.

Votre élève
JULIEN

Mon cher cousin,

La distance qui me sépare de vous me prive d'un bien grand plaisir, celui de vous embrasser et de vous présenter un bouquet pour le jour de votre fête. Il me serait bien doux de me trouver parmi ceux qui vous entourent peut-être en ce moment pour vous fêter; mais puisque cette chose m'est impossible, je me borne à vous souhaiter de tout mon cœur toutes sortes de prospérités et l'accomplissement de tous vos désirs, au-delà même de toute espérance.

Votre cousin
JOSEPH.

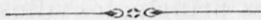
L'EUROPE

L'Europe est la plus petite, mais la plus civilisée des cinq parties du monde. Elle comprend les républiques de France et de Suisse; les empires d'Autriche-Hongrie, de Russie, de Turquie ou empire Ottoman, d'Allemagne; les royaumes d'Angleterre, d'Italie, d'Espagne, de Suède et Norvège, de Belgique, de Hollande, de Danemark, de Portugal, de Grèce, de Roumanie et de Serbie; la principauté de Monténégro et le grand-duché de Luxembourg.—Les principales villes de l'Europe sont: Paris sur la Seine, capitale de la France; Berne sur un affluent du Rhin, cap. de la Suisse; Vienne sur le Danube, cap. de l'Autriche-Hongrie; Saint-Petersbourg à l'embouchure de la Neva, cap. de la Russie; Constantinople sur le détroit du même nom, cap. de la Turquie; Berlin sur la Sprée, cap. de l'Allemagne; Londres sur la Tamise, cap. de l'Angleterre; Rome sur

le Tibre, cap. de l'Italie; Madrid sur un affluent du Tage, cap. de l'Espagne; Stockholm (Stocolme) sur la Baltique, cap. de la Suède; Bruxelles, cap. de la Belgique; La Haye (La Haie), cap. de la Hollande; Copenhague (Copénague), cap. du Danemark; Lisbonne à l'embouchure du Tage, cap. du Portugal; Athènes sur l'Ilissus, cap. de la Grèce; Bucarest sur un affluent du Danube, cap. de la Roumanie; Belgrade sur le Danube, cap. de la Serbie; Cettigne cap. du Monténégro. L'Europe a une population de trois cent cinquante millions d'habitants.

PATER

Notre Père, qui es aux cieux, ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite sur la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Pardonne-nous nos péchés, comme aussi nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point dans la tentation, mais délivre-nous du malin; car à toi appartient le règne, la puissance, et la gloire à jamais. Amen.

VOCABULAIRE — ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A — App

A

A, προθ. εἰς, ἐν, ἀνά, πρὸς.
 Abord, ἀρ. προσπέλασις, πλησίαισις ||
 d' — κατ' ἀρχάς, εὐθύς.
 Abricot, ἀρ. βερίκοκκον.
 Absence, θ. ἀπουσία, ἔλλειψις.
 Absent, ente, ἐπ. ἀπών, οὐσα, ὄν.
 Absolu, ue, ἐπ. ἀπόλυτος, αὐτεξούσιος,
 ἀπεριόριστος.
 Absorber, ρ. ἀπορροφῶ || καταναλίσκω
 || ἐπατγολῶ.
 Accepter, ρ. δέχομαι, (ἀπό) παραδέχομαι,
 Accompanyer, ρ. συνοδεύω, συντρο-
 φεύω.
 Accomplissement, ἀρ. ἐκπλήρωσις.
 Accueil, ἀρ. ὑποδοχή, δεξίωσις.
 Accueillir, ρ. ὑποδέχομαι, δεξιόμαι.
 Acheter, ρ. αγοράζω.
 Actif, ive ἐπ. δραστήριος, ἐνεργητικός,
 φιλόπονος.
 Action, θ. πράξις, ἐνέργεια, ἔργον.
 Adieu, ἀρ. ἀποχαιρετισμός || ἐπρ. χεί-
 ρετε, ἔχετε ὕγιαν.
 Admirable, ἐπ. θαυμάσιος, ἀξιοθαύμα-
 στος, θαυμαστός.
 Adonner, ρ. (s') δίδομαι, ἐπιδίδομαι,
 παραδίδομαι, παρασπιδούμαι.
 Adresser, ρ. δι' (ἀπ) εὐθύνω || s' — ἀπεν-
 θύνομαι.
 Affable, ἐπ. προστηνής, καταδεκτικός,
 εὐπροσήγορος.
 Affaire, θ. ὑπόθεσις, ἀσχολία, ἔργον, ||
 καθήκον, || δίκη || Les — s τὰ δημόσια
 πράγματα.
 Affection, θ. ἀφροσίωσις || πόθος || πάθος,
 νόστος.
 Affectionné, ée, ἐπ. ἀφωσιωμένος.
 Affectueux, euse, ἐπ. εὐνοϊκός, φιλό-
 στοργος, φίλος, εὐμενής.
 Afluent, ἀρ. παραπόταμος.
 Afin de (μετ' ἀπαρεμφ.) || afin que
 (μεθ' ὑποτακτ.), ἵνα, ὅπως.
 Age, ἀρ. ἡλικία.
 Agé, ée ἐπ. ἡλικιωμένος.
 Agneau, ἀρ. ἀρνίον, ἀμνός.
 Aider, ρ. βοηθῶ || συντελῶ, συνεργῶ.
 Ailleurs, ἐπρ. ἀλλαχοῦ || d' — ἄλλως τε.

Aimable, ἐπ. ἀγαπητός, ἀξιαγάπητος.
 Aimer, ρ. ἀγαπῶ || — mieux, προτιμῶ.
 || s' — ἀγαπῶμαι ἀμοιβαίως.
 Aimé, ée, ἡγαπημένος, ἀγαπητός.
 Ainsi, ἐπρ. οὕτως, ἔτσι.
 Air, ἀρ. ἀήρ, ἀτμόσφαιρα || les — s αἰ-
 ρια πελάγη.
 Ajouter, ρ. προστίθηναι, προσθέτω.
 Alerte, ἐπ. ἀγρυπνος, ἐξυπνος || εὐθυμος.
 Aliment, ἀρ. τροφή || les — s τρόφιμα,
 ἐπιτηδεΐα.
 Alléger, ρ. ἐλαφρύνω, μετριάζω.
 Aller, ρ. πορεύομαι, ὑπάγω, προχωρῶ.
 || ἔγω, διακείμεαι, comment allez-
 vous? πῶς ἔχετε: || s'en — ἀπέρχο-
 μαι, ἀπο—ἀναχωρῶ
 Alors, ἐπρ. τότε.
 Alphabet, ἀρ. ἀλφαριθμητικόν.
 Amasser, ρ. ἀθροίζω, σωρεύω, μα-
 ζώνω, συναγῶ.
 Ame, θ. ψυχή.
 Amende, θ. πρόστιμον.
 Ami, ie, φίλος.
 Amitié, θ. φιλία.
 Amour, ἀρ. καὶ θ. ἔρως, ἀγάπη, στοργή.
 An, ἀρ. ἔτος, χρόνος, ἐνιαυτός || le jour
 de l' — πρωτοχρονιά.
 Ancien, enne, ἐπ. ἀρχαῖος, παλαιός.
 Ane, ἀρ. ὄνος, γάδαρας.
 Animal, ἀρ. ζῷον.
 Année, θ. ἔτος, ἐνιαυτός.
 Annoncer, ρ. ἀγγέλλω, ἀηλοποιῶ, κη-
 ρύττω.
 Août, ἀρ. αὐγουστος.
 Apercevoir, ρ. διακρίνω || παρατηρῶ
 || ἀντιλαμβάνομαι — s' — ἐννοῶ.
 Appartenir, ρ. ἀνήκω.
 Appeler, ρ. καλῶ, προσκαλῶ, ὀνομάζω
 || s' — ὀνομάζομαι.
 Appliqué, ée, ἐπ. ἐπιμελής.
 Appliquer, ρ. ἐπιτέτω, ἐπικολλῶ, ἐφαρ-
 μύζω, προσάπτω, ταιριάζω || s' — ἐν-
 ασχολοῦμαι, ἐπιμελοῦμαι.
 Apporter, ρ. κομίζω, φέρω || καταβάλλ-
 ω || συνεισφέρω.
 Apprendre, ρ. μανθάνω || διδάσχομαι ||
 ασκούμεαι, || πληροφοροῦμαι || διδάσκω,
 πληροφοροῦ.

Apr — Bie

Après, πρθ. μετά, κατόπιν, ὕστερον.
 Arbre, ἀρ. δένδρον.
 Arbrisseau, ἀρ. δενδρύλλιον.
 Ardeur, θ. θερμότης, καύσων || ζέσις.
 Aristocratie, θ. ἀριστοκρατία.
 Armée, θ. ὄπλον.
 Armée, θ. στρατός.
 Arracher, ρ. ἀποσπῶ, || ἀφαιρῶ, ἐκρίζω.
 Arrêter, ρ. ἀναγκαιτίζω, σταματῶ || ἐμ-
 ποδίζω, || συλλαμβάνω τινά.
 Arrivée, θ. ἀφίξις.
 Arriver, (βοηθ. ὑπὸ τοῦ être) φθάνω ||
 ἀφίξις. il arrive, συμβαίνει, τυγχάνει.
 Arroser, ρ. διαδρέχω, ἀρδεύω, ποτίζω,
 καταδρέχω.
 Art, τέχνη || les—s. αἱ ἐλευθέριοι καὶ
 μηχανικαὶ τέχναι || les beaux—αἱ κα-
 λαὶ τέχναι.
 Artiste, ἀρ. καλλιτέχνης.
 Aspect, ἀρ. θέα, ὀψίς.
 Assemblée, θ. ὁμήγουρις || σύλλογος, ὁ-
 μίλος || συνέλευσις, ἐκκλησία.
 Asseoir, ρ. καθίζω || s—καθῆμαι.
 Asservir, ρ. ὑποδουλῶ, ὑποτάσσω.
 Assez, ἐπρ. ἀρκούντως, ἀρκετά || —de
 beurre, ἀρκετὸν βούτυρον.
 Assurer, ρ. (δια) βεβαιῶ || (ἐξ) ἀσφα-
 λίζω.
 Attacher, ρ. συνάπτω, συνδέω, προση-
 λῶ, προσκολλῶ.
 Attendre, ρ. ἀνα (περι) μένω.
 Attendri, ie, ἐπ. περιπαθής.
 Attentif, ive, ἐπ. προσεκτικός.
 Attester, ρ. πιστοποιῶ, βεβαιῶ, χρησι-
 μεύω ὡς μαρτυρία.
 Attribuer, ρ. ἀπονέμω, ἀποδίδω.
 Aucun, une, οὐδεὶς, μηδεὶς, κανεὶς.
 Au-delà, ἴδε dela.
 Au-dessous, ἴδε dessous.
 Au-dessus, ἴδε dessus.
 Aujourd'hui, ἐπρ. σήμερον || νῦν, τώρα,
 || Les hommes d'—οἱ ἄνδρες τῆς σή-
 μερον, τῆς ἐποχῆς, οἱ σημερινοί.
 Autrès, ἐπρ. πληθύνω || παρὰ.
 Auquel, ἴδε lequel.
 Aussi, ἐπρ. ὡσαύτως, ἐπίσης || σύνδ. διό.
 Aussitôt, ἐπρ. εὐθύς, παρευθύς || —que,
 ἅμα ὡς, εὐθύς ὡς || —dit—iait, ἅμ'—
 πως ἅμ'—ἔργον.
 Autant, ἐπρ. τόσον, ὅσον || d'—plus τόσῳ
 μᾶλλον.
 Automne, ἀρ. φθινόπωρον.
 Autour, πρθ.—de περί, περί, περιγύρω.

Autre, ἐπ. ἕτερος, ἄλλος || l'un, l'—, ὁ
 μὲν, ὁ δὲ || l'un et l'—ἐκάτερος || ni
 l'un, ni l'—οὐδέτερος || διόφορος, ἀλ-
 λοῖος.
 Autrefois, ἐπρ. ἄλλοτε.
 Autrement, ἐπρ. ἄλλως.
 Avant, πρθ. πρὸ, πρην.
 Avec, πρθ. μετά, ὁμοῦ, μέ.
 Avenir, ἀρ. τὸ μέλλον.
 Aventure, θ. συμβάν, συμβεβηκός || πε-
 रिπέταια, τύχαι.
 Avoir, ρ. ἔχω, κέκτημαι || il a l'air, ἔχει
 τὸ ὄψος, φαίνεται || y avoir, ὑπάρ-
 χειν || il y a, ὑπάρχει.
 Avouer, ρ. ὁμολογῶ || ἀναγνωρίζω (ὡς
 ἀληθές).
 Avril, ἀρ. ἀπρίλιος.
 Ayant, ἐνεργ. μτ. τοῦ ρ. avoir.

B

Bague, θ. δακτύλιος, δακτυλίδι.
 Baigner, ρ. λούω, (κατα) διαδρέχω ||
 περιρρέω || se—λουομαι.
 Baigné, ἐε, περιρρεόμενος.
 Bain, ἀρ. λούσις, λουσίμην || λουτήρ,
 λουτρόν.
 Banc, ἀρ. θρανίον, πάγκος.
 Banquet, ἀρ. συμπόσιον.
 Bas, asse, ἐπ. ταπεινός, χαμηλός || ἀ-
 γενής, χαμερπής, ποταπός || εὐτελής,
 εὐθηνός.
 Bas, ἀρ. περικνημῖς, κάλτσα.
 Bas, ἐπρ. κάτω, χαμηλὰ || en—κάτω.
 Bataille, θ. μάχη || champ de—πεδῖον
 μάχης.
 Bâtit, ρ. οἰκοδομῶ, κτίζω, ἰδρύω, θε-
 μελιῶ.
 Battre, ρ. πλῆττω, τύπτω, δέρω, κτυπῶ.
 Bavarder, ρ. φλυαρῶ.
 Beau ἢ Bel, ἀρ. Belle, θ. ὡραῖος, ὡ-
 ραία, εὐεπίδης, εὐμορφος || il fait beau
 εἶνε καλοκαιρία.
 Beaucoup, ἐπρ. πολύ || —de choses
 πολλὰ πράγματα.
 Berceau, ἀρ. λίκνον, κοιτίς, κούνια ||
 ἡ νηπιότης.
 Besoin, ἀρ. ἀνάγκη || au—ἐν ἀνάγκῃ.
 Beurre, ἀρ. βούτυρον.
 Bien, ἀρ. ἀγαθόν, καλόν, χρήσιμον,
 ἀρεστόν || homme de—ἀνὴρ χρηστός
 || περιουσία, κτήμα.
 Bien, ἐπρ. καλῶς || aller—ὕγιαίνω ||
 bien, πολύ, —des choses, πολλὰ

Bie — Cha

πραγματα || eh bien! ἐπιφ. λοιπόν ||
—que, καίτοι, ἂν καὶ || —plus, πολ-
λὸν ἄλλον || si—que οὕτως ὥστε.
Bienfait, ἀρ. εὐεργεσία, εὐεργέτημα.
Bientôt, ἐπρ. πάραυτα, ἐντός μικροῦ,
μετ' οὐ πολὺ.
Blanc, anche, ἐπ. λευκός, ἄσπρος, ||
καθαρός.
Blessé, ρ. τιτρώσκω, τραυματίζω, πλη-
γώνω || βλάπτω || προσβάλλω, πειράζω.
Bleu, eue, ἐπ. κυανούς, γαλάζιος.
Blond, onde, ἐπ. ξανθός.
Boeuf, ἀρ. βοῦς, βῶδι.
Boire, ρ. πίνω || οὖς. πόσις.
Bois, ἀρ. ξύλον || δάσος.
Boiter, ρ. χωλαίνω, κουτσαίνω.
Bon, onne, ἐπ. ἀγαθός, καλός.
Bonheur, ἀρ. εὐτυχία, εὐδαιμονία.
Bonjour, ἀρ. καλὴ ἡμέρα, χαίρει.
Bonsoir, ἀρ. καλὴ ἐσπέρα, καλησπέρα.
Bonté, θ. ἀγαθότης, χρηστότης || προ-
θυμία, μακροθυμία || δικαιοσύνη || φι-
λάνθρωπία.
Borner, ρ. περιορίζω || se—περιορίζομαι,
ἀρκοῦμαι.
Botte, θ. ὑπόδημα, μπόττα.
Bouche, θ. στόμα.
Boucler, ρ. βοστρυγίζω, ἐλίσσω τὰς
τρίχας.
Bouclier, ἀρ. ἀσπίς.
Boule, θ. σφαῖρα.
Bouquet, ἀρ. ἀνθοδέσμη.
Bourdonner, ἀ. βομβῶ, βοῶ.
Bouteille, θ. φιάλη.
Bouche, θ. κλάδος.
Bras, ἀρ. βραχίων || κόλπος, ἀγκάλη.
Brebis, θ. ἀμνός, προβατίνια.
Brillant, ante, ἐπ. λαμπρός, μεγαλο-
πρεπής, ἀξιοσημειώτος || ἀγλαός || ἀν-
θηρός || ζωηρός.
Briller, ρ. οὐδ. λάμπω.
Broderie, θ. ποικιλίσις, κέντημα.
Brouet, ἀρ. τροφή ὑγρὰ || —noir, ὁ μέ-
λας ζωμός τῶν Σπαρτιατῶν.
Brun, une, ἐπ. φαιός, μελάγχρους, κα-
στανόχρους || καστανός || μελαγχροινός.
Brute, θ. θηρίον, κτήνος || ἄλογον ζῷον.

Ca, σύντμησις τοῦ cela, τοῦτο.
Cahier, ἀρ. τετράδιον.
Calculer, ρ. λογαριάζω, ὑπολογίζω.
Camarade, ἀρ. σύντροφος, φίλος, συμ-
μαθητής.

Campagne, θ. πεδιάς, κάμπος, ἐξοχή ||
les—s, οἱ ἄγροί.
Canard, ἀρ. νήσσα, πάππια.
Capable, ἐπ. ἱκανός, ἐπιτήδειος || ἄξιος,
ἐπιδείξις.
Capital, ale, ἐπ. κεφαλαιώδης, κύριος,
πρωτίστος, οὐσιώδης, πρωτεύων.
Capitale, θ. πρωτεύουσα.
Car, συνδ. διότι.
Carafe, θ. φιάλη.
Carnassier, ière, ἐπ. σαρκυόρος.
Carré, ée, ἐπ. τετράγωνος.
Carte, θ. χάρτης.
Casquette, θ. πηλίκιον, κασκέτο.
Caserne, θ. στρατών.
Cave, θ. ὑπόγειον || οἶναποθήκη.
Ce, cet, ἐπ. κτητ. ἀρ. cette θ. ces πλ.
οἱ ἄμφοι. τὰ γένη, οὗτος, αὕτη, τοῦτο,
κτλ. || ce cheval, οὗτος ὁ ἵππος, cet
homme, οὗτος ὁ ἄνθρωπος.
Ce, ἄντων. δεικτ. ἀρ. T'ἔσται πρὸ τοῦ
ρ. être καὶ σημ. ὅ,τι καὶ τὸ ἐπ. ce,
cet || c'est ma sœur, αὕτη εἶνε ἡ ἀ-
δελφὴ μου, ce sont mes frères, οὗ-
τοι εἶνε οἱ ἀδελφοί μου || ce qui,
τοῦθ' ὅπερ.
Cela, ἀντ. δεικτ. ἀρ. ἐκεῖνο, ἐκεῖνα.
Célèbre, ἐπ. διάσημος, ἐνδοξος, περι-
κλής.
Célébrer, ρ. ἐγκωμιάζω, διαθρυλῶ,
ἐξυμνῶ.
Celle, ἴδε celui.
Celui, ἄντων. δεικτ. ἀρ. celle θ. ceux
ἀρ. πλ. celles θ. πλ. ἐκεῖνος, κλπ.
Cent, ἐπ. ἀρ.θ. ἑκατὸν.
Centre, ἀρ. κέντρον.
Cependant, ἐπρ. ἐν τούτοις, ἐν τούτῳ,
|| ἐν τῷ μεταξύ || καὶ ὅμως, μ' ὅλον
τοῦτο.
Cerf, ἀρ. ἔλαφος.
Cerise, θ. κεράσιον.
Certain, aine, ἐπ. βέβαιος, ἀναμφίβο-
λος, ἀσφαλής || ρητός, ὀρισμένος || ἀόρ.
ἄντων. τίς, κάποιος || certaine nou-
velle, εἰδησίς τις, une nouvelle cer-
taine, εἰδησίς ἀληθινή.
Cesse, θ. διακοπὴ || sans — ἀδιακόπως,
ἀκαταπαύτως.
C'est-à-dire, δηλαδὴ.
Cet, ἴδε ce.
Chacun, une, ἀόρ. ἄντων. ἕκαστος,
η, ον.
Chagrin, ἀρ. ἄλγος, δυσθυμία, λυπη-
θλιψίς.

Cha — Con

Chaine, θ. αλυσίς.
 Chaise, θ. έδρα, κάθισμα, καρέκλα.
 Chaleur, θ. θερμότης, καύσων ζέστη,
 Chambre, θ. θάλαμος, δωμάτιον || —
 des députés, Βουλὴ τῶν αντιπροσ-
 ώπων.
 Champ, ἀρ. πεδίον, κάμπος || ἀγρός,
 χωράφι || — de Mars, πεδίον Ἄρεως
 || sur le —, πάραυτα, παραγοῖμα.
 Changer, ρ. ἀλλάσσω || μεταβάλλω || με-
 τασχηματίζω || ρ. οὐδ. μεταβάλλομαι,
 ἀλλοιοῦμαι, ἀλλάζω.
 Chanson, θ. ᾠσμα, τραγουδι.
 Chant, ἀρ. ᾠσμα, τραγουδι || κελάδημα,
 || μέλος.
 Chanter, ρ. ψάλλω, τραγουδῶ || κελαδῶ
 || ὕμνω.
 Chantier, ἀρ. ναυπηγεῖον.
 Chapeau, ἀρ. πῖλος, καπέλλον.
 Chaque, ἐπ. ἕκαστος, τῇ, ον.
 Charger, ρ. φορτίζω || se — ἀναλαμ-
 βάνω, ἐπιφορτίζομαι.
 Charité, θ. ἐλεημοσύνη || ἔλεος.
 Charme, ἀρ. φίλτρον || θέλγητρον, γο-
 ητεία.
 Charmer, ρ. μαγεύω || θέλγω, ἡδύνω
 || ἀνακουφίζω.
 Charrue, θ. ἄροτρον.
 Chat, chatte, αἰλουρος, γαλῆ, γάτος,
 γάτα.
 Chaud, ε, ἐπ. θερμός, ζεστός || ἐπρ.
 θερμῶς, ζεστά || οὐσ. θερμότης, ζέστη.
 Chef, ἀρ. στρατηγός, ἀρχηγός, κύριος,
 προϊστάμενος.
 Chei-d'œuvre, ἀρ. ἀριστούργημα,
 Chemin, ἀρ. ὁδός, δρόμος.
 Chemise, θ. χιτῶν, ὑποκάμισον.
 Chêne, ἀρ. ὄρυς.
 Cher, ère, ἐπ. προσφιλὴς, ἀγαπητός,
 φιλιτατός || βαρύτιμος, ἀκριβός || ἐπρ.
 ἀκριβῶς.
 Chercher, ρ. ζητῶ, ἀναζητῶ, γυρεύω
 || θηρεύω, ἐπιδιώκω || ἔρευνῶ.
 Cheval, ἀρ. ἵππος, ἄλογον.
 Cheveu, ἀρ. θρίξ, τρίχα, || les — x, ἡ
 κόμη.
 Chèvre, θ. αἰξ, κατσίκια.
 Chevreuil, ἀρ. δορκάς, ζαρνάδι.
 Chez, πρθ. ἐν τῇ οἰκίᾳ τινός, ἐν τῷ
 τόπῳ τινός, παρὰ τῷ, εἰς τοῦ.
 Chien, chienne, κύων, σκύλος, σκύλα.
 Choisir, ρ. ἐκλέγω, διαλέγω.
 Chose, θ. πρᾶγμα || quelque — τι,
 κάτι.

Ciel, ἀρ. cieux, πλ. οὐρανός.
 Cimetière, ἀρ. νεκροταφεῖον.
 Cinq, ἐπ. ἀριθμ. πέντε.
 Cinquante, ἐπ. ἀριθμ. πενήντα.
 Cité, θ. ἄστυ.
 Citoyen, πολίτης.
 Civilisé, ἐε, ἀνθρωπισμένος, μεμουςω-
 μένος, ἡμερος, πεπολιτισμένος.
 Civilisation, θ. πολιτισμός.
 Clair, ε, ἐπ. φωτεινός, λαμπρός, κα-
 θάρως.
 Classe, θ. τάξις, κλάσις || παράδοσις,
 διδασκαλία.
 Clef, θ. κλειδίον, κλεῖς.
 Climat, ἀρ. κλίμα || τόπος.
 Clocher, ἀρ. κωδωνοστάσιον.
 Cœur, ἀρ. καρδία || apprendre par—
 ἀπομνημονεύω.
 Colère, θ. χόλος, ὀργή, θυμός, μῆνις.
 Colonie, θ. ἀποικία.
 Combat, ἀρ. μάχη, ἄγων.
 Combien, ἐπρ. πόσον || — de choses,
 πόσα πράγματα.
 Commander, ρ. διατάσσω, κελεύω ||
 ἄρχω.
 Comme, ἐπρ. ὥς, ὥσπερ, καθὼς || οἶον,
 οἶονεῖ || πῶς || πόσον || ἐνῶ || ἐπειδὴ.
 Commencement, ἀρ. ἀρχή.
 Commencer, ρ. ἀρχομαι, αρχίζω.
 Comment, ἐπρ. πῶς ; || πῶς.
 Commerce, ἀρ. ἐμπορία, ἐμπόριον.
 Commettre, ρ. διαπράττω.
 Commun, une, ἐπ. κοινός.
 Comparaison, θ. σύγκρισις, παραβολή.
 Complaisance, θ. ὑποχρεωτικὸς τρόπος,
 εὐαρέσκεια, φιλοφροσύνη, καλωσύνη.
 Compliment, ἀρ. προσφωνήσις || προσ-
 ρήσις, χαιρετισμός, ἀσπασμός || φιλο-
 φροσύνη.
 Composer, ρ. συντίθεμι, συνθέτω || se
 — συντίθεμαι || σύγκειμαι, συγκρο-
 τοῦμαι.
 Comprendre, ρ. περιλαμβάνω, περιέχω
 || ἐννοῶ, καταλαμβάνω.
 Compte, ἀρ. λογαριασμός || λόγος, εὐ-
 θύνη.
 Compter, ρ. μετῶ, λογαριάζω, ἀριθμῶ
 || σκοπῶ, προτίθεμαι.
 Concerner, ρ. ἀφορῶ.
 Concevoir, ρ. συλλαμβάνω, κυφορῶ ||
 συλλαμβάνω (σχεδῶν), διανοοῦμαι.
 Conçu, ue, πθ. μτ. τοῦ ρ. conce-
 voir.
 Condamner, ρ. καταδικάζω.

Con — Ded

Condition, θ. τάξις κοινωνική || κατά-
στασις || βράσις, στοιχεῖα || ὅρος, συν-
θήκη.
Conduire, ρ. ἄγω, ὁδηγῶ || se — φέρο-
μαι καλῶς ἢ κακῶς.
Confidence, θ. ἐκμυστήρευσις, διακοί-
νωσις.
Confier, ρ. ἐμπιστεύομαι, διακοινῶ ||
se — διαπιστεύομαι, προανατίθεμαι ||
ἐκμυστηρεύομαι.
Connaitre, ρ. γνωρίζω.
Consacré, ἐε, κατεριωμένος.
Consacrer, ρ. ἀφιερῶ || ἀναλίσκω.
Conseil, ἀρ. συμβουλή, παραίνεσις ||
συμβούλιον, συνέδριον.
Considérable, ἐπ. σημαντικός, ισχυρός ||
μέγας, πολὺς.
Considérer, ρ. θεωρῶ ἐπισκοπῶ, ἐξε-
τάζω || νομίζω || ἐκτιμῶ || θεωρῶ ὡς ||
être considéré, θεωροῦμαι ὡς.
Consolateur, trice, παραμυθητής, πα-
ρήγορος.
Consoler, ρ. παραμυθῶ, παρηγορῶ.
Consulter, ρ. συμβουλευομαι || ἐπισκοπῶ,
ἐξετάζω || — l'oracle ἐπερωτῶ τὸν
χρησμόν.
Contenir, ρ. περιέχω, περιλαμβάνω,
συγκρατῶ.
Content, ente, ἐπ. αὐτόρης, ὀλιγαρ-
κῆς, εὐχαριστημένος.
Contenter, ρ. εὐχαριστῶ || τέρπω, ἀρέ-
σκω || se — ἱκανοποιῶμαι, ἀκούμαι.
Continent, ἀρ. ἡπειρος, ξηρά.
Contiaire, ἐπ. ἐναντίος, ἀντίθετος || au
— τοῦναντίον, ἐξ ἐναντίας.
Contre, πρ. κατὰ, ἐναντίον.
Contrée, θ. χώρα, τόπος.
Conversation, θ. συδιάλεξις.
Convive, οὖς. συνδαιτυμόν, ὁμοτράπεζος.
Convoiter, ρ. ἐπιθυμῶ διαπύρ.
Cog, ἀρ. ἀλέκτωρ, πετεινός.
Corail, ἀρ. κοράλλιον.
Corbeille, θ. κάστιτρον, πανέρι.
Corps, ἀρ. σῶμα.
Corrompre, ρ. διαφθεῖρω || δωροδοκῶ.
Côte, θ. πλευρά || κλιτύς || ἀκτὴ || ἀκρο-
γιαλιά.
Côté, ἀρ. πλευρόν || ὀψις || μέρος || de
tout — πανταχόθεν.
Coton, ἀρ. β. βμβάξ.
Cou, ἀρ. λαίμυς, τράχηλος.
Coucher, ρ. κατακλίνω, πλαγιαῖω || ρ.
οὐδ. κατακλίνομαι, πλαγιαῖω || se —
κατακλίνομαι || δύνω.

Code, ἀρ. ἀγκών.
Coulér, ρ. ρέω· χύνομαι.
Couléur, θ. χρώμα.
Coupable, ἐπ. ἐνοχος.
Cour, θ. αὐλή.
Courage, ἀρ. θάρρος, ἀνδρεία, εὐτολμία.
Courageux, euse, ἐπ. θαρραλέος, εὐ-
τολμος.
Courir, ρ. τρέχω.
Couronner, ρ. στέφω, στεφανώνω || βρα-
βεύω.
Course, θ. δρόμος, τρέξιμον || ταχυπο-
ρία || ὁδοπορία || ἐκδρομή.
Cousin, ine, ἐξάδελφος, φη.
Couvert, erte, κεκαλυμμένος, σκεπα-
σμένος, σκεπαστός || ἐνδεδυμένος || φο-
ρῶν τὸν πλόν του.
Couvrir, ρ. καλύπτω, σκεπάζω || πληρῶ
|| se — καλύπτομαι || πληροῦμαι || le
temps se couvre, ὁ καιρὸς συννε-
φούται.
Craie, θ. κιμωλία, τερπεσίρι.
Craindre, ρ. φοδοῦμαι, διστάζω.
Cravate, θ. λαίμοδετης, γραβάτα.
Crayon, ἀρ. μολυβδοκόνδυλον.
Créer, ρ. δημιουργῶ.
Créateur, ἀρ. δημιουργός.
Crier, ρ. κραυγάζω, φωνάζω.
Croire, ρ. πιστεύω || σκέπτομαι || φαν-
τάζομαι || νομίζω, θεωρῶ, φρονῶ || se
— θεωρῶ ἐμαυτὸν || πιστεύομαι.
Cru, ue, πθ. μτ. τοῦ ρ. croire.
Cruel, lle, ὡμός, σκληρός, ἀπάνθρω-
πος, ἀσπλαγγνος || ἀλγεινός || δυσάρε-
στός.
Cuisine, θ. μαγειρεῖον.
Cuisse, θ. μηρός, μηρίον.
Cultiver, ρ. γεωργῶ, καλλιεργῶ || ἐκ-
παιδεύω, ἀναπτύσσω || θεραπεύω, ἐπι-
μελοῦμαι.

D

D'abord, ἐπρ. ἴδε abord.
Dame, θ. δέσποινα || Notre — ἡ Πα-
ναγία.
Dans, πρ. ἐν, ἐντός, μέσα || εἰς.
Davantage, ἐπρ. πλέον, πλεότερον.
De, πρθ. ἀπὸ || ἐκ || περὶ || διὰ.
Décalogue, ἀρ. ὁ δεκάλογος τοῦ Μω-
υσέως.
Décembre, ἀρσ. Δεκέμβριος.
Dedans, ἐπρ. τοπικόν, ἐνδόν, ἔσω, ἐν-
τός, μέσα.

Def — Doub

Défendre, ρ. υπερασπίζομαι, προασπίζω
|| προστατεύω, προφυλάττω || απαγο-
ρεύω || απολογούμαι || se — ἀμύνομαι.
Défenseur, ἀρ. υπερασπιστής.
Défilé, ἀρ. κλεισούρα, στενόν.
Dehors, ἐπρ. τοπ. ἐκτός, ἔξω.
Déjà, ἤδη.
Déjeuner, ἀρ. πρόγευμα.
Delà, πρ. πέραν || au — ἐπέκεινα.
Délicat, ate, ἐπ. λεπτός, ἄδρός, τρυ-
φερός || χαρίεις, κομψός.
Délit, ἀρ. πλημμέλημα, ἔγκλημα.
Délivrance, θ. λύτρωσις, ἀπελευθέρωσις.
Demain ἐπρ. χρ. αὔριον.
Demander, ρ. αἰτῶ, ζητῶ, ἐπιθυμῶ,
ἐρωτῶ || ἐγκαλῶ.
Demeure, θ. διαμονή, κατοικία || διαί-
τημα.
Demeurer, ρ. μένω διαμένω, κατοικῶ.
Demi, ie, ἡμισυς, μισός || à — ἐξ ἡμι-
σίας, ἀτελώς.
Démocratie, θ. δημοκρατία.
Démouille, θ. δεσποινίς.
Dent, θ. ὀδούς, δόντι.
Dépêcher, ρ. ἐπείγω, ἐπισπεύδω || se
— ἐπείγομαι, βιάζομαι, σπεύδω.
Depuis, πρ. ἀπό || ἐκ || ἐπρ. ἔκτοτε, μετὰ
ταῦτα.
Député, ἀρ. βουλευτής.
Dernier, ère, ἐπ. τελευταῖος.
Dérober, ρ. κλέπτω || ὑπεξαίρω || κρύ-
πτω.
Dérouter, ρ. ἐκτυλίσσω, ἀνελίσσω.
Derrière, ὀπίσθεν, ὀπίσω.
Dès, πρ. ἀπό, ἐκ || — que, ἄμα ὡς.
Désigner, ρ. δηλῶ || ὀρίζω, προσδιο-
ρίζω || ἐκλέγω, ἀναγορεύω.
Désir, ἀρ. ἐπιθυμία, πόθος.
Désirer, ρ. ἐπιθυμῶ, ποθῶ.
Desquels ἴδε lequel.
Dessein, ἀρ. σκοπός, σχέδιον || à — ἐπὶ
σκοπῶ, ἐκ προμελέτης, ἐξεπίτηδες.
Dessiner, ρ. ἱχνογραφῶ, σχεδιάζω.
Dessous, ἐπρ. κάτω ὑποκάτω || au —
ὑποκάτω, ὑπό.
Dessus, ἐπρ. ἐπὶ, ἐπάνω || au — ὑπεράνω
ὑπέρ.
Destiner, ρ. προορίζω || ὀρίζω || προσ-
διορίζω.
Détour, ἀρ. στροφή, γύρος.
Détroit, ἀρ. πορθμός.
Deux, ἐπ. ἀρθ. δύο || tous — ἀμφότεροι.
Deuxième, ἐπ. ἀρθ. τακτ. δεύτερος.
Devant, πρ. πρό || ἐνώπιον || ἐμπροσθεν.

Devenir, ρ. γίνομαι, ἀποβαίνω, κα-
ταντῶ.
Devoir, ρ. ὀφείλω, χρεωστῶ || πρέπει ἢ
μέλλω νά.
Devoir, ἀρ. καθήκων || θέμα.
Dénoué, ée, ἐπ. ἀφωσιωμένος || ἀφιε-
ρωμένος.
Dénouement, ἀρ. ἀφασίωσις.
Diamant, ἀρ. ἀδάμας, διαμάντι.
Dieu, ἀρ. θεός.
Difficile, ἐπ. δύσκολος, δυσχερής.
Difforme, ἐπ. δύμορφος, εἰδεχθής ||
ἀσύμμετρος.
Digne, ἐπ. ἄξιος.
Dimanche, ἀρ. Κυριακή.
Dire, ρ. λέγειν.
Direction, θ. διεύθυνσις.
Diriger, ρ. διευθύνω.
Disposer, ρ. διευθετῶ, διατίθημι, δια-
θέτω, παρασκευάζω || ρ. οὐδ. κανο-
νίζω || ἀποφασίζω || se — παρασκευάζο-
μαι, προπαρασκευάζομαι.
Distance, θ. ἀπόστασις || διάστημα.
Distinguer, ρ. διακρίνω || se — διακρί-
νομαι, διαπρέπω.
Divin, ine, ἐπ. θεός.
Divinité, θ. θεότης || τὸ θεῖον, θεός.
Diviser, ρ. διαιρῶ, διατέμνω, μερίζω,
χωρίζω.
Divulguer, ρ. διαφημίζω, διαβρῦλλω,
διασαλπίζω.
Dix, ἀπ. ἀριθ. δέκα || — fois, δεκάκις,
πολλάκις.
Dix-huit, ἀπ. ἀριθ. δεκαοκτώ.
Dixième, ἐπ. ἀριθμ. τακτ. δέκατος.
Dix-neuf, ἀπ. ἀριθμ. δεκαενέα.
Dix-sept, ἀπ. ἀριθμ. δεκαεπτά.
Doigt, ἀρ. δάκτυλος.
Domestique, ἀρ. οὐσ. θεράπων, ὑπε-
ρέτης, δοῦλος || ἐπ. οἰκιακός, κατοι-
κίδης.
Donc, συνδ. ἄρα || λοιπόν.
Donner, ρ. δίδωμι, δίδω, δωροῦμαι ||
se — δίδομαι || πωλοῦμαι || ἀφιερῶμαι
|| παραδίδομαι || παρίσταμαι (θεατρ.),
ἀφίεμαι.
Dont, ἀντ. ἀναφ. ἀμφοτ. τῶν γενῶν
καὶ ἀριθμῶν, οὐτίνοις, ἥστινοις, ὠντι-
νων || ἔξ οὗ.
Doré, ée, ἐπίχρυσος, κεχρυσωμένος, χρυ-
σαυγής, χρυσοστόλιστος.
Dormir, ρ. κοιμῶμαι, ὑπνώττω.
Double, ἐπ. διπλάσιος, διπλοῦς.
Doublement, ἐπρ. διττῶς, διπλασίως.

Doub — Ent

Doubler, ρ. οὐδ. διπλασιάζω || ρ. οὐδ. διπλασιάζομαι.
 Douceur, θ. ἡδύτης, γλυκύτης || πραότης, ἐπιείκεια.
 Douleur, θ. ὀδύνη, ἀλγυδών, πόνος.
 Doubter, ρ. ἀμφιδάλλω || se—ύποπτεῖω.
 Doux, ouce, ἐπ. γλυκὺς || εὐάρεστος || πρῶτος.
 Douze, ἀπ. ἀρίθμ. δώδεκα.
 Drap, ἀρ. χλαίνα, ἐριούχον, τσόχα || συνδών.
 Draper, ρ. καλύπτω χλαίνη, περιβάλλω, στολίζω.
 Droit, οἶτε, ἐπ. εὐθύς, ἴσος, ἴσιος || ὀρθίος, ὀρθός || ἔντιμος, εἰλικρινής, δίκαιος, || ἐπρ. κατ' εὐθείαν || δεξιός || à droit, ἐπρ. πρὸς τὰ δεξιά.
 Duché, ἀρ. δουκάτον.
 Duquel, ἴδε lequel.
 Dur, ure, ἐπ. σκληρός, τραχὺς || στερεός || δύσκολος.

E

Eau, θ. ὕδωρ, νερόν || βρογχή.
 Eclaircir, ρ. καθαρίζω, ἀραιῶ || διευκρινίζω, σαφηνίζω || s'—le temps, le ciel s'éclaircit, ὁ καιρὸς, ὁ οὐρανὸς ἀθροιάζει, ἀνοίγει.
 Eclairer, ρ. φωτίζω, διαφωτίζω, διαπαιδαγωγῶ || φεύγω, || ἀπροσ. il éclaire, ἀστράπτει.
 École, θ. σχολή || σχολεῖον, ἐκπαιδευ-
 δευτήριον.
 Écolier, ière, μαθητής, τρια.
 Économe, ἀρ. καὶ θ. οἰκονόμος.
 Écouter, ρ. ἀκροῦμαι, ἀκούω.
 Écraser, ρ. καταθλῶ, συντρίβω || ἀφ-
 νίζω, || καταπονῶ.
 Écrier (s') ἀναδοῶ, ἀναφωνῶ, ἀνακράζω.
 Écrire, ρ. γράφω, συγγράφω || s'—γρά-
 φομαι.
 Écriture, θ. γραφή, γράψιμον.
 Éducation, θ. ἀγωγή, παιδείσις, ἀνα-
 τροφή.
 Effort, ἀρ. ἐνέργεια, προσπάθεια.
 Égal, ale, ἐπ. ἴσος.
 Église, θ. ἐκκλησία.
 Élève, ἀρ. καὶ θ. μαθητής, τρια.
 Elever, ρ. ὑψῶ, ἀνυψῶ, || ἐγείρω, || ἀνε-
 γείρω, || ἰδρύω, || τρέφω, γαλουχῶ ||
 ἀνατρέφω, παιδαγωγῶ.
 Élire, ρ. ἐκλέγω.

Elle, ἄντων. ἴδε lui.
 Élu, ue, πθ. μτ. τοῦ ρ. élfre.
 Émaillé, ée, ἐπ. ἐγκαυστος || prairies
 émaillées de fleurs, λειμῶνες ποι-
 κιανθεις, διηθητισμένοι.
 Embouchure, θ. στόμιον, ἐκβολή πο-
 ταμοῦ.
 Embrasser, ρ. ἐναγκαλιζομαι, ἀσπάζο-
 μαι.
 Empêcher, κωλύω, ἐμποδίζω || s'—ἀπέ-
 γω, ἀφίσταμαι.
 Empire, ἀρ. ἐξουσία || κράτος || ἀρχή, ||
 βασιλεία || ἐπικράτεια || αὐτοκρατορία.
 Employer, ρ. γρῶμαι, μεταχειρίζομαι.
 || être employé, γρησιμοποιεῖται.
 En, πρθ. ἐν, ἐντός || εἰς || ἀπὸ, ἐξ.
 En, ἄντων. προσ. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν.
 || περὶ αὐτοῦ κτλ. || ἐξ αὐτῶν, δι' αὐ-
 τῶν.
 Encore, ἐπρ. γρ. ἔτι, ἀκόμη.
 Encourager, ρ. ἐνθαρρύνω.
 Encre, θ. μελάνη.
 Enfance, θ. παιδικὴ ἡλικία.
 Enfant, ἀρ. παῖς, παιδίον || θ. κορασίς,
 κοράσιον || τέκνον.
 Enfin, ἐπρ. τέλος, τελευταῖον, ἐπὶ τέ-
 λους.
 Eufuir (s'), ρ. φεύγω, δραπετεύω || ἐκ-
 λείπω.
 Engagement, ἀρ. ἐνεχυριασμός, || ἐνε-
 χυριαστήριον ἔγγραφον || ὑποσχέσις ||
 υπογρῆσις || συμπλοκή.
 Engraisser, ρ. πταίνω, παχύνω || λι-
 παίνω || s'—παχύνομαι || πλουτῶ.
 Enlacer, ρ. συμπλέκω, συνδέω || συσ-
 φέγγω.
 Enlever, ρ. ἀνυψῶ, ἀποσπῶ, ἀρπάζω,
 ἀπάγω.
 Ennemi, πολέμιος, ἐχθρός.
 Ennoblir, ρ. ἐξευγενίζω.
 Ennuyer, ρ. βαρύνω, προξενῶ ἀν'αν ||
 s'—ἀνιῶμαι.
 Ennuyeux, euse, ἀνιαρός, πληχτικός,
 ὀχληρός.
 Énorme, ἐπ. ὑπέρμετρος, ὑπερμεγέθης,
 υπερβολικός || πελώριος.
 Enseignement, ἀρ. διδασκαλία || παι-
 δεία || διδασκαλία || παραίνεσις.
 Ensemble, ἐπρ. ὁμοῦ, μαζί.
 Ensuite, ἐπρ. ἔπειτα, ὕστερον.
 Entendre, ρ. ἀκούω.
 Entier, ière, ἐπ. ὁλόκληρος.
 Entourer, ρ. περικυκλῶ || περιστοιχίζω.
 Entre, πρθ. μεταξύ, ἐν || ἀνάμεσα.

Ent — Feu

Entrée, θ. εἴσοδος.
 Entrer, ρ. οὐδ. εἰσέρχομαι, ἐμβάινω ||
 ρ. ἐνεργ. εἰσάγω, ἐμβάζω.
 Envalhir, ρ. εἰσβάλλω, καταλαμβάνω,
 πορθῶ, κατακυριεύω.
 Envers, πρθ. ὡς, πρὸς, εἰς, περὶ.
 Envoyer, ρ. πέμπω, στέλλω, ἀπο-
 στέλλω.
 Épais, aisse, ἐπ. παχύς, πυκνός, θα-
 σύς || στερεός || πηκτός || μτγ. || ἀμύλ-
 νους.
 Épaule, θ. ὤμος, πλάτη.
 Épée, θ. ξίφος, σπαθί.
 Épi, ἀρ. στάχυς.
 Épine, θ. ἄκανθα.
 Éprouver, ρ. δοκιμάζω.
 Espace, ἀρ. διάστημα, ἔκτασις, ἀπροσ-
 διόριστος.
 Espèce, θ. εἶδος.
 Espérance, θ. ἐλπίς.
 Espérer, ρ. ἐλπίζω.
 Esprit, ἀρ. πνεῦμα.
 Essayer, ρ. πειρῶμαι, δοκιμάζω.
 Est, ἀρ. ανατολή.
 Estimer, ρ. ἐκτιμῶ, || τιμῶ || s'—ἐκ-
 τιμῶμαι, κρίνω τὴν ἀξίαν μου.
 Estomac, ἀρ. στόμαχος.
 Et, σύνδ. καὶ || etc, κτλ.
 Étable, θ. βουστάσιον.
 Établir, ρ. καθίστημι, ἀποκαθιστῶ || ἐγ-
 καθίστημι, || ἰδρύω, εἰσάγω.
 État, ἀρ. κατάστασις, ἐπάγγελμα || Κρά-
 τος || être en—de, δύναμαι ποιῆσαι.
 Être, ἀρ. θέρος, καλοκαίρι || en—ἐν θέ-
 ρει, κατὰ τὸ θέρος.
 Étendre, ρ. ἐκτείνω, ἐξαπλῶ || s'—ἐκ-
 τείνωμαι, ἐξαπλοῦμαι.
 Étendue, θ. ἔκτασις.
 Éternel, elle, ἐπ. αἰώνιος || Γ—ὁ Θεός.
 Étoffe, θ. ὕφασμα.
 Étoile, θ. ἀστήρ, ἄστρον.
 Étouffer, ρ. ἀ. πνίγω || ρ. οὐδ. πνίγομαι.
 Étourdi, ie, ἐπ. ἀστοχαστος, ἀνόητος,
 ἀπερίσκεπτος.
 Étranger, ère, ἐπ. ξένος, ἀλλοδαπός,
 ἀλλογενής, ἄγνωστος || οὐσ. ἀλλοδα-
 πός || τὸ ἐξωτερικόν.
 Être, ρ. εἶμι, ὑπάρχω, εἶμαι || — bien,
 — mal, εὖ ἔχω, κακοπραγῶ || — à,
 ἀνήκω εἰς || ἀπρσ. il est, ὑπάρχει ||
 c'est-à-dire, δηλαδὴ || soit, ἐλλειπτ.
 ἔστω || il a été à Rome, ἐ χρημάτι-
 σεν εἰς Ρώμην.

Étroit, οἰτε, ἐπ. στενός.
 Étude, θ. σπουδή, μελέτη || μάθησις.
 Eux, ἀρ. πλ. τῆς προσ. ἀντων. ἴδε il,
 lui.
 Excellence, θ. ἐξοχότης || par—ἐξόχως.
 Excellent, ente, ἐπ. ἐξοχος, ἐξαιρετος.
 Excepté, πρθ. πλὴν, ἔκτος.
 Exécutif, ive, ἐπ. ἐκτελεστικός.
 Exemple, ἀρ. παράδειγμα, ὑπόδειγμα,
 || par—παραδείγματος χάριν.
 Exercice, θ. ἀσκήσις, γυμνασις, μελέ-
 τη, || στρατ. γυμνάσιον.
 Existence, θ. ὑπαρξις || βίος, ζωή.
 Exister, ρ. ὑφίσταμαι, ὑπάρχω, ζῶ.
 Expression, θ. ἔκφρασις.
 Exprimer, ρ. ἐκφράζω.
 Extérieur, eure, ἐπ. ἐξωτερικός.

F

Facile, ἐπ. εὐχερής, εὐκολος.
 Faim, θ. πείνα || avoir—πεινώ || avoir
 bien—πεινώ πολύ.
 Faire, ρ. ποιῶ, δημιουργῶ, πλάττω ||
 κατασκευάζω || ἐκτελῶ || προξενῶ || il
 fait froid, κáννει ψύχος || se—ποιῶ
 ἑμαυτῷ, γίνομαι.
 Fait, faite, πθ. μτ. τοῦ f. faire.
 Falloir, ρ. Δεῖ, πρέπει, εἶνε ἀναγκαῖον
 || il me faut, il te—, il lui—, il nous
 —, il vous—, il leur—χρειάζομαι,σαι,
 κτλ.
 Famille, θ. οἰκογένεια.
 Fardeau, ἀρ. φορτίον || βάρος.
 Fatiguer, ρ. καταπονῶ, κουράζω || κο-
 πῶ, κοπιᾶζω || se—καταπονοῦμαι,
 Faubourg, ἀρ. προάστειον.
 Faute, θ. σφάλμα, πταίσμα, || λάθος.
 Faux, ausse, ἐπ. ψευδής || — témoi-
 gnage, ψευδομαρτυρία.
 Favoriser, ρ. εὐνοῶ || βοηθῶ, προστα-
 τεύω || εὐκολύνω.
 Fecond, onde, ἐπ. γόνιμος.
 Femme, θ. γυνή || ἡ σύζυγος.
 Fendre, ρ. σχίζω, διαρρήγνυμι.
 Fendu, ue, ἐπ. σχιστός.
 Fenêtre, θ. θύρις, παράθυρον.
 Fer, ἀρ. σίδηρος.
 Fermer, ρ. κλείω.
 Fertiliser, ρ. γονιμοποιῶ.
 Fête, θ. ἐορτή.
 Fêter, ρ. ἐορτάζω || τελῶ τὴν ἐορτὴν
 τινος.
 Feu, ἀρ. πῦρ, φωτιά || πυρκαϊά.

eu—Gra

Feuille, θ. φύλλον.
 Feuillet, άρ. φύλλον βιβλίου.
 Février, άρ. φεβρουάριος.
 Fidèle, έπ. πιστός, σταθερός.
 Fiel, άρ. χολή, || μίσος, έχθρα.
 Fier, έρε, έπ. υπερήφανος.
 Fille, θ. κόρη, παρθένος, θυγάτηρ || jeune
 —νεάνις.
 Fils, άρ. υίός.
 Fin, θ. τέρμα, τέλος || à la—έπ. τέλος.
 Fin, ine, έπ. λεπτός, ψιλός || πανούργος,
 επιτήδειος.
 Finir, ρ. περαίνω. τελειώνω, || ρ. ούδ.
 παύω || τελειύω, αποθνήσκω || — par
 άπολήγω εις.
 Firmament, άρ. στερέωμα, ούρανός.
 Fixité, θ. σταθερότης, προσήλωσις, στε-
 ρεότης.
 Flambeau, άρ. λαμπάς, άξ, φανός.
 Flanc, άρ. λαγών, πλευρά, κλιτύς.
 Fleur, θ. άνθος.
 Fleuve, άρ. ποταμός.
 Flotte, θ. στόλος.
 Fois, θ. φορά || à la—ταυτοχρόνως.
 Fonder ρ. θεμελιώ, ιδρύω || κτίζω ||
 συνιστώ || καθιδρύω.
 Fonds, άρ. πλούτος, περιουσία διανοη-
 τικών πλεονεκτημάτων, ήθικών άρετών.
 Force, θ. δύναμις, ισχύς, ρώμη || ύπε-
 ροχή, à—de forger, σφυρηλατών ||
 de—ή par—διά της βίας.
 Forêt, θ. δάσος.
 Forge, θ. σιδηρουργείον, πεταλωτήριον
 ίπων.
 Forger, ρ. σφυρηλατώ.
 Forgeron, άρ. σιδηρουργός.
 Forme, θ. μορφή, σχήμα, είδος.
 Former, ρ. μορφώ, πλάττω, δημιουργώ,
 σχηματίζω, διαπλάσσω, διαμορφώ ||
 αποτελώ.
 Fort, orte, έπ. ισχυρός, δυνατός || μέ-
 γας || όγυρός || έπρ. ισχυρώς, δυνατά ||
 πολύ.
 Forteresse, θ. φρούριον.
 Fortifier, ρ. ενίσχυω, ενδυναμών || όγυρῶ.
 Fortune, θ. τύχη.
 Foule, θ. όχλος, πλήθος.
 Fournir, ρ. προμηθεύω.
 Frais, aiche, έπ. δροσερός || νωπός,
 πρόσφατος || άκμαίος.
 Français, aise, έπ. γαλλικός || le—ή
 γαλλική γλώσσα || en—γαλιστί.
 Franchir, ρ. υπερπηδῶ, υπερβαίνω.
 Frapper, ρ. πλήττω, τύπτω, κτυπῶ.

Fraternel, elle, έπ. άδελφικός.
 Frère, άρ. άδελφός.
 Froid, άρ. ψυχρός, κρύο || avoir—ριγῶ,
 κρούνω.
 Froid, oide, έπ. ψυχρός, κρύος.
 Fromage, άρ. τυρός.
 Front, άρ. μέτωπον, πρόσωπον.
 Fruit, άρ. καρπός, όπωρικόν || επιθύρ-
 πια || όφελος, κέρδος, || —s, πλ. προϊ-
 όντα.

G

Gant, άρ. χειρίς, χειρόκτιον, γάντι.
 Garantir, ρ. έγγυσμαι || εξασφαλίζω ||
 προσφυλάττω.
 Garçon, άρ. παῖς, άγόρι.
 Garde, θ. φύλαξις, φρουρά || prendre—
 προσέχω.
 Garder, ρ. ούδ. προσέχω || ρ. ενεργ.
 τηῶ, φυλάττω, προσφυλάττω || δια-
 φυλάττω.
 Gaspiller, ρ. διασπαθῶ, κατασπαταλῶ,
 σκορπίζω.
 Gauche, έπ. σκολιός, στραδός, κυρτός,
 εύόνημος, άριστερός || μεφ. άδέξιος,
 σκλιός || à—έπρ. άριστερά.
 Général, ale, έπ. γενικός || ούσ. στρα-
 τηγός || en—έν γένει.
 Généralement, έπρ. γενικῶς.
 Genou, άρ. γόνυ, γόνατον.
 Gentil, ille, έπ. έράσιμος, επίχαρις ||
 γλαφυρός, χαρίεις, χαριτωμένος.
 Géographique, έπ. γεωγραφικός.
 Gilet, άρ. προστερνίδιον, έσωκάδιον,
 γελέκι.
 Girouette, θ. άνεμοδείκτης.
 Globe, άρ. σφαῖρα || ή γή.
 Cloire, θ. δόξα, κλέος || μεγαλειον.
 Glorieux, euse, έπ. ενδόξος.
 Golfe, άρ. κόλπος.
 Gout, άρ. γεύσις || όρεξις || ούσία || μεφ.
 καλαισθησία, φιλοκαλία.
 Gouter, ρ. γεύσμαι, δοκιμάζω || ά-
 σφραίνομαι || ρ. ούδ. προδειπνῶ,
 Goutte, θ. ρανίς, σταγών, σταλα- ατιά.
 Gouvernement, άρ. κυβέρνησις.
 Gracieux, euse, έπ. χαρίεις, χαριτω-
 μένος.
 Graisse, θ. πάχος, λίπος, ξύ. κι.
 Grammaire, θ. γραμματική.
 Grand, ande, έπ. μέγας || ύψηλός ||
 σημαντικός || ούσ. μεγιστάν || grand'
 chose, λόγου τι άξιον.
 Grand' mère, θ. μόμιμη.

Gra—Ins

Grand-père, ἀρ. πάππος.
 Grappe, θ. βότρυς, τσαμπί.
 Gratitude, θ. χάρις, εὐγνωμοσύνη.
 Grêle, γάλαχα.
 Gronder, ρ. ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, μά-
 λυνω || βρέμω, βροντῶ.
 Gros, osse, ἐπ. μέγας γονόρως.
 Grossier, ière, ἐπ. χονδροειδής || πρόσ-
 τυχος, | σκαίος, ἀγροίκος, ἀπαίδευτος
 || κοινός, λιτός, εὐτελής.
 Guerre, θ. πόλεμος.
 Guerrier, ière, ἐπ. μάχιμος, πολεμικός.

H

Habit, ἀρ. ἔνδυμα, φόρεμα, ἱμάτιον ||
 ράσσον.
 Habitant, ante, κάτοικος.
 Habiter, ρ. κατοικῶ.
 Habitude, θ. ἔξις, συνήθεια.
 Haine, θ. μίσος || ἐχθροπραξία.
 Haïr, μισῶ, βδελύσσομαι || se — μισῶ
 αμοιβαίως.
 Hardi, ie, ἐπ. τολμηρός, ἔυτολμος, ||
 παράτολμος, ῥιψοκίνδυνος.
 Haut, haute, ἐπ. ὑψηλός || en — ἐπάνω
 || ὑψηλά· là — ἐκεῖ ὑψηλά.
 Hauteur, θ. ὕψος.
 Héritaire, κληρονομικός.
 Hésiter, ρ. οὐδ. διστάζω, ἐνδοιάζω.
 Hêtre, ἀρ. φηγός, ὄξυα.
 Heure, θ. ὥρα || à la bonne — τύχη ἀ-
 γαθὴ || de bonne — ἐνωρίς || tout à l' —
 εὐθύς, τώρα.
 Heureux, euse, ἐπ. εὐδαίμων, εὐτυχής,
 || τυχερός. || μακάριος || ὀλβίος || αἰ-
 σίος || πρόσφορος, κατάλληλος || εὖθε-
 τος.
 Hier, ἐπρ. χρ. γῆρας || avant — προγῆρας.
 Hirondelle, θ. χελιδὼν.
 Histoire, θ. ἱστορία.
 Hiver, ἀρ. χειμῶν || en — ἐν χειμῶνι,
 χειμῶνος ὄντος.
 Homme, ἀρ. ἄνθρωπος, ἀνὴρ.
 Honneur, ἀρ. τιμή, ὑπόληψις || les — s,
 ἀξίωμα, ἀρχή || j' ai l' — λαμβάνω τὴν
 τιμὴν νῦν.
 Honorer, ρ. τιμῶ, σέβομαι || être — ho-
 noré, τιμῶμαι.
 Hôpital, ἀρ. νοσοκομεῖον.
 Horloge, θ. ὥρολόγιον.
 Hôtel, ἀρ. ξενοδοχεῖον || — de ville,
 δημαρχεῖον || — Dieu, νοσοκομεῖον.
 Huit, ἐπ. ἀριθ. ὀκτώ.

Huitième, ἐπ. ἀριθμ. τακτ. ὄγδοος.
 Humain, aine, ἐπ. ἀνθρώπινος.
 Humble, ἐπ. ταπεινός, μετριόφρων.

I

Ici, ἐπρ. τοπ. ἐνταῦθα, ἐδῶ, ἐνθάδε ||
 — bas, ἐδῶ κάτω, ἐπὶ γῆς.
 Idole, θ. εἰδωλόν.
 Ignorance, θ. ἄγνοια, ἀμάθεια.
 Ignorant, ante, ἐπ. ἀμαθής, ἀπαίδευ-
 τος, ἀγράμματος.
 Ignorer, ρ. ἄγνοῶ.
 Il, πλ. ils, ἄντων. ἀρ. γ' προσ. αὐτός,
 αὐτό.
 Île, θ. νῆσος.
 Illustre, ἐπ. λαμπρός, ἐνδοξος, διάση-
 μος, ἐπιφανής.
 Image, θ. εἰκὼν, ὁμοίωμα.
 Immense, ἐπ. ἀπειρος, ἀπεριόριστος,
 ἄμετρος, ἀπέραντος.
 Immobile, ἐπ. ἀκίνητος.
 Impatient, ente, ἐπ. ἀνυπόμονος.
 Impérissable, ἐπ. αἰδιός, ἀφθιτός, ἄ-
 φθαρτος.
 Important, ante, ἐπ. σπουδαίος, ση-
 μαντικός.
 Importance, θ. ἀξία, σημαντικότης,
 σπουδαιότης.
 Importer, ρ. ἐνδιαφέρειν || n' importe,
 ἀδιάφορον || que m' — τί μ' ἐνδιαφέρει;
 Impôt, ἀρ. φόρος, δασμός, τέλος.
 Impossible, ἐπ. ἀδύνατος || οὐσ. τό
 ἀδύνατον.
 Incendier, ρ. πυρπολῶ.
 Inconnu, ue, ἐπ. ἀγνώστος.
 Indiquer, ρ. (ὕπο) δεικνύω, δαίγνω ||
 ὁρίζω.
 Indisposé, ée, ἐπ. ἀδιάθετος, κακοδιά-
 θετος.
 Industrie, θ. βιομηχανία.
 Inégal, ale, ἐπ. ἀνίσος.
 Inégalité, θ. ἀνισότης, ἀνωμαλία.
 Infini, ie, ἐπ. ἀπειρος, ἀπέραντος.
 Infortune, θ. ἀτυχία, κακοδαίμονια.
 Ingénieux, euse, ἐπ. εὐφυής, ἀγχι-
 νους.
 Injuste, ἐπ. ἀδικος.
 Inquiet, ète, ἐπ. ἀνήσυχος.
 Inquiéter, ρ. ἀνησυχῶ.
 Inscription, θ. ἐπιγραφή || ἐγγραφή.
 Insécte, ἀρ. ἔντομον.
 Instructif, ive, ἐπ. διδακτικός.

Ins—Lor

Instruction, θ. διδασκαλία, παιδεία, ἐκπαιδεύσεις, μάθησις || ὁδηγία, πληροφορία.
Instruire, ρ. διδάσκω, ἐκπαιδεύω || πληροφορῶ || s'—ἐκπαιδεύομαι.
Intelligence, θ. διάνοια, νοῦς, λογικὸν || νοημοσύνη.
Intelligent, ente, ἐπ. νοήμων, ἀγγί-
νους || δεξιός, ἐπιτήδειος.
Interdire, ρ. ἀπαγορεύω.
Interdit, ite, πθ. μτ. τοῦ ρ. interdire.
Intéresser, ρ. ἐνδιαφέρει || κοινῶ τὸ ἐν-
διαφέρειν.
Intêt, ἀρ. ὠφέλεια, συμφέρον.
Isoler, ρ. ἀπομονῶ.

J

Jamais, ποτέ, οὐδέποτε.
Jambe, θ. κνήμη.
Janvier, ἀρ. Ἰανουάριος.
Jaquette, θ. χωρικός χιτωνίσκος, ἐφε-
στρίς, ζακέτα.
Jardin, θ. κήπος.
Jaune, ἐπ. κίτρινος.
Je, προσ. ἄντων. α' ἐν. προσ. ἐγώ, ἐν
χρήσει πάντοτε μετὰ τοῦ ρήματος.
Jeudi, ἀρ. πέμπτη.
Jeun (à) ἐπρ. ἄστις, νηστικά || être à
jeun, εἶμαι νηστis.
Jeune, ἐπ. νέος, νεαρός.
Jeunesse, θ. νεότης, νεολαία.
Joie, θ. γαρά.
Joli, ic, ἐπ. εὐειδής, εὐμορφος || εὐάρε-
στος || κομψός || χαρίεις.
Joue, θ. παρειά, μάγουλον.
Jouer, ρ. παίζω.
Jour, ἀρ. ἡμέρα || —de l'an, πρωτο-
χρονιά.
Juillet, ἀρ. Ἰούλιος.
Juin, Ἰούνιος.
Jusque, πρ. ἕως, μέχρι, ἄχρις.
Juste, ἐπ. δίκαιος.
Justice, θ. δικαιοσύνη.

L

La, ἄρθρ. θ. ἴδε le.
La, ἄντων. θ. ἴδε le.
Là, ἐπρ. τοπ. ἐκεῖ.
Labeur, ἀρ. μόχθος, κάματος, κόπος.
Labourer, ρ. γεωργῶ, ἀροτριῶ || μοχθῶ.
Lac, ἀρ. λίμνη.

Lâche, ἐπ. γαλαρός, ἄνανδρος || δειλός,
ἀδρανής || μαλθακός.
Laine, θ. ἔριον, μαλλί.
Laisser, ρ. ἀφήνιμι, ἀφίνω || ἐγκατα-
λείπω || παραχωρῶ || ἐπιτρέπω.
Lait, ἀρ. γάλα.
Langue, θ. γλῶσσα.
Large, ἐπ. πλατύς, εὐρύχωρος, ἐκτενής.
Larme, θ. δάκρυ.
Le, ἀρ. la, θ. les, πλ. ἀρ. καὶ θ. ἄρ-
θρον, ὁ, ἡ, τό, αἱ, αἱ, τά, τὸν, τήν,
τό, τοὺς κλπ.
Le, ἀρ. la, θ. les πλ. ἀρ. καὶ θ. ἄντων.
αὐτόν, αὐτήν, αὐτούς κλπ. τόν, τήν,
τούς, τὰς κλπ.
Leçon, θ. μάθημα.
Législateur, ἀρ. νομοθέτης.
Législatif, ive, ἐπ. νομοθετικός.
Lequel, laquelle, πλ. lesquels, les-
quelles, ἀναφ. ἄντων. ὅστις, ἥτις,
ὅ, τι κλπ.
Leste, ἐπ. ἐλαφρός, εὐκίνητος || δεξιός,
πολυμήχανος.
Lettre, θ. γράμμα, στοιχεῖον || ἐπιστολή,
γράμμα, || —s, γνώσεις, γράμματα,
παιδεία.
Leur, προσ. ἄντων. πλθ. ἀμφοτ. τῶν γε-
νῶν, τοῖς, ταῖς, εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς.
Leur, πλ. leurs, ἐπ. κτητ. ἀμφοτ. τῶν
γενῶν, leur enfant, τὸ τέκνον των,
leurs enfants, τὰ τέκνα των.
Lever, ρ. αἶρω, σηκώνω || ὑψῶ || ἐγείρω
|| se—ἀνίσταμαι, ὀρθοῦμαι, ἐγείρομαι
|| ἀνατέλω.
Lèvre, θ. χεῖλος.
Liberateur, ἀρ. ἐλευθερωτής.
Lieu, ἀρ. τόπος || au—ἐπρ. ἀντί.
Lièvre, ἀρ. λαγώς, λαγός.
Ligne, θ. γραμμή || στίχος, σειρά.
Lion, lionne, λέων, λέαινα.
Lire, ρ. ἀναγινώσκω, διαβάζω.
Lit, ἀρ. κλίνη, κρεβάτι || στρώμα.
Littéraire, ἐπ. φιλολογικός.
Livre, ἀρ. βιβλίον.
Loi, θ. νόμος.
Loin, ἐπρ. πόρρω, μακρὰν || de —μα-
κρόθεν || je suis—de, μακρὰν ἀπέχω
τοῦ.
Long, longue, ἐπὶ μακρός, μακρὺς.
Longtemps, ἐπρ. πολλὸν χρόνον, ἐπὶ
πολύ.
Longueument, ἐπρ. ἐπὶ μακρὸν χρόνον,
μακρῶς.
Lorsque, συνδ. ὅτε, ὅταν.

Lot—Mie

- Lot, ἄρ. κλήρος, μερίς, μερίδιον, λα-
χρός.
Louer, ρ. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω.
Loup, ἄρ. λύκος.
Lourd, lourde, ἐπ. βαρὺς, δυσκίνητος.
Lui, ἄντων. τοῦ 3 προσώπ. ἀμφοτέρων
τῶν γενῶν (μετὰ ἐξήματος), αὐτῶ, αὐτῇ,
τῷ, τῇ, εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, || Αὐτός.
Luire, ρ. λάμπω, φέγγω || soleil luit,
ὁ ἥλιος λάμπει.
Lumière, θ. φῶς || Les—s, γνώσεις.
μάθητις, φῶτα.
Lundi, ἄρ. δευτέρα.
Lune, θ. σελήνη.
Lutte, θ. ἀγών, πάλη.
Lycée, ἄρ. λύκειον.
- M**
- Ma, ἐπ. κτητ. ἴδε mon.
Madame, πλ. mesdames, κυρία.
Mademoiselle, πλ. mesdemoiselles,
δεσποινίς.
Magasin, ἄρ. ἀποθήκη, κατάστημα, μα-
γαζίον.
Magnifique, ἐπ. μεγαλοπρεπής.
Mai, ἄρ. Μάιος.
Main, θ. χεῖρ, γέρι.
Maintenant, ἐπρ. χρ. νῦν, τώρα.
Mais, ἐπρ. ἀλλά, ὁμως.
Maison, θ. οἰκία, οἶκος.
Maisonnette, θ. οἰκίσκος.
Maître, ἄρ. αὐθέντης, δεσπότης, κύριος,
|| κτήτωρ, ἰδιοκτήτης, οἰκοκύριος || δι-
δάσκαλος.
Maitresse, θ. δέσποινα, κυρία || διδα-
σκάλισσα.
Mal, ἄρ. κακόν || πόνος || βλάβη || avoir
—à la tête, aux dents, aux yeux,
aux pieds, κεφαλαγῶ, ὀδονταγῶ,
ὀρθληγῶ, ποδαγῶ.
Malade, ἐπθ. ἀσθενής, ἄρρωστος.
Maladif, ive, ἐπ. φιλάσθενος.
Malgré, πρὸς τὴν θέλησιν, ἀκουσίως.
Malheur, ἄρ. δυστυχία, συμφορὰ || δυσ-
τύχημα.
Malheureusement, ἐπρ. δυστυχῶς.
Malheureux, euse, ἐπ. δυστυχής.
Maman, θ. μήτηρ, μαμά.
Manger, ρ. ἐσθίω, τρώω || οὖς. τροφή,
φαγί.
Manier, ρ. χρῶμαι, μεταχειρίζομαι,
διαχειρίζομαι || τεχνουργῶ || δουλεύω
|| διευθύνω.
- Manière, θ. τρόπος.
Manteau, ἄρ. μανδύας, πέπλος, χλαίνα.
Marcher, ρ. οὐδ. βαδίζω, ὁδεύω, πε-
ριπατῶ || προχωρῶ.
Mardi, ἄρ. τρίτη.
Marin, ine, ἐπ. θαλάσσιος || ναυτικός ||
οὖς. ναύτης, θαλασσίσιος.
Marquer, ρ. σημαίνω, ἐπισημεῖω || δει-
κνύω || μαρκάρω.
Mars, ἄρ. Μάρτιος.
Matin, ἄρ. πρωΐα || ἐπρ. πρωί.
Matinal, ale, ἐπ. πρωϊνός, ὄρθριος.
Mauvais, aise, ἐπ. κακός, φαῦλος ἐπι-
βλαδής || ἀηδής.
Me, ἄντ. προσ. ἀμφοτ. τῶν γενῶν, ἐμοί,
μοί, ἐμέ, μέ.
Méchant, ante, ἐπ. κακός, ἀθλίος ||
πενιχρός || μοχθηρός || κακότηρος ||
κακόδουλος.
Médique, ἐπ. μηδικός.
Meilleur, eure, ἐπ. συγκριτ. τοῦ bon,
κρείττων, καλλίτερος.
Mélange, ἄρ. μίγμα.
Membre, ἄρ. μέλος.
Même, ἐπρ. ἐπίσης, προσέτι, μάλιστα,
|| en—temps, ταυτοχρόνως || le—
la—, les—, —s, ἐπ. ὁ αὐτός κτλ. ὁ
ἴδιος, οἱ ἴδιοι, κτλ.
Mener, ρ. ἄγω, ὁδηγῶ, φέρω.
Menton, ἄρ. πώγων.
Mépriser, ρ. περιφρονῶ, ὀλιγωρῶ, ἀ-
ψηφῶ.
Mer, θ. θάλασσα.
Mercredi, ἄρ. Τετάρτη.
Mère, θ. μήτηρ.
Meridional, ale, ἐπ. μεσημβρινός.
Merveilleux, euse, ἐπ. θαυμάσιος, θαυ-
μαστός.
Message, ἄρ. ἐντολή, ἀποστ. λή || πα-
ραγγελία || διάγγελμα.
Messenger, ère, ἄγγελος, προάγγελος.
Mesure, θ. μέτρον || à — que, καθ'
ὅσον.
Métier, ἄρ. τέχνη, ἐπιτήδευμα || βανυ-
σουργία || ἐπάγγελμα.
Mets, ἄρ. ἔδεσμα, φαγητόν.
Mettre, γ. τίθωμι, βάλλω, θέτω, τοπο-
θετῶ || se — τίθεμαι || se—en colère,
παροργίζομαι. || se—à travailler, ἀρ-
χίζω νὰ ἐργάζομαι.
Midi, ἄρ. μεσημβρία, μεσημέρι || à —
μεσημέριος σημερινός.
Mien, mienne, ἐπ. κτητ. ἐμός, ή, όν,
ἰδικός μου.

Mie—Nul

N

Miette, θ. ψιχίον, ψίχαλον.
 Mieux, έπρ. συγκ. τοῦ bien, κάλλιον.
 κρείττον.
 Milieu, άρ. τὸ μέσον, ἡ μέση || au—de
 έπρ. μεταξύ, ἐν μέσῳ.
 Militaire, έπ. στρατιωτικός.
 Mille, έπ. άριθ. χίλιοι, αι, α.
 Million, άρ. εκατομμύριον.
 Minute, θ. λεπτόν τῆς ώρας.
 Mis, se, πθ. μτ. τοῦ p. metre || bien
 —καλοενδεδυμένος.
 Misère, θ. ένδεια, άθλιότης.
 Moi, άντων. προσ. α'. προσ. Ἐγώ, ἐμέ,
 ἔμοι, μοί.
 Moine, άρ. μοναχός, καλόγηρος.
 Moins, έπρ. συγκ. τοῦ peu, ἥσσον, ἔ-
 λαττον, ὀλιγώτερον || dix heures—
 un quart, δέκα παρὰ τέταρτον.
 Mois, άρ. μήν.
 Moisson, άρ. θερισμός, συγκομιδή ||
 λήιον.
 Moitié, θ. τὸ ἕμισυ.
 Moment, άρ. στιγμή.
 Mon, άρ. ma θ. mes, πλ. ἐμός, ἐμή,
 ἐμόν, μου || mon bien, ἡ περιουσία
 μου.
 Monde, άρ. κόσμος || tout le — έκα-
 στος || le grand—ἡ εκλεκτή κοινωνία
 || le petit—οἱ πολλοί.
 Monsieur, πλ. messieurs, κύριος.
 Montagne, θ. όρος, βουνόν.
 Monter, p. οὐδ. αναβαίνω || ὃ ενεργ.
 αναδιδάζω || —une montre, στρέφω,
 κουρδίζω ώρολόγιον.
 Montre, θ. ώρολόγιον τοῦ κύλπου.
 Moral, ale, έπ. ἠθικός.
 Morale, θ. ἠθική.
 Morceau, άρ. τεμάχιον.
 Mort, θ. θάνατος || mettre quelqu'un
 à—θανατῶ τινα.
 Mort, orte, νεκρός, τεθνεώς.
 Mortel, elle, έπ. θνητός.
 Mot, άρ. λέξις || en un—έν ἐνὶ λόγῳ.
 || en peu de—s, ἐν συντόμῳ || —à—
 κατὰ λέξιν.
 Mourir, p. τελευτῶ, θνήσκω, αποθνή-
 σκω.
 Mousse, θ. βρύον.
 Moyen, άρ. μέσον, τρόπος || au — de,
 διά (καὶ γενικῆς).
 Mur, άρ. τοίχος.
 Muraille, θ. τεῖχος.
 Musée, θ. μουσεῖον.
 Musique, θ. μουσική.

Nager, p. οὐδ. νήγμαι, κολυμβῶ.
 Naissance, θ. γέννησις || καταγωγή.
 Naître, γεννῶμαι.
 Nature, θ. φύσις.
 Né, née, πθ. μτ. τοῦ naître, γεννη-
 μένος, καταγόμενος.
 Ne, άρνητ. μόριον, οὐ, μή, δέν.
 Négligence, θ. άμελεια, άκηδία, ὀλι-
 γωρία.
 Négligent, ente, έπ. άμελής, άθυμος.
 Négliger, p. άμελῶ, παραμελῶ, ὀλι-
 γωρῶ.
 Neige, θ. χιόν, χιόνι.
 Neuf, έπ. άριθ. έννέα.
 Neveu, άρ. άνεψιός.
 Nez, άρ. ρίς, μύτη.
 Ni, συνδ. άρνητ. οὔτε, μήτε.
 Nid, άρ. φωλεά.
 Noble, έπ. ευγενής || οὐς. ευπατρίδης.
 Noir, e, έπ. μέλας, μαύρος.
 Nom, άρ. ὄνομα || φύμη.
 Nombre, άρ. αριθμός.
 Nombreux, euse, έπ. πολυάριθμος, πο-
 λυπληθής.
 Nommer, p. ὀνομάζω, προσαγορεύω—
 se—ὀνομάζεμαι.
 Non, άρνητ. μὄρ. ὄχι || —seulement,
 οὐ μόνον.
 Nord, άρ. άρκτος, βορρᾶς || nord-est,
 βορειανατολικόν || καικίας || nord-
 ouest, βορειοδυτικόν || σκίρων, καί-
 στρος.
 Notre, πλ. nos, έπ. κτητ. ἡμέτερος,
 ἡμῶν, μας.
 Nôtre, άντων. κτητ. εκφέρεται πάντοτε
 ἀνάρθρωτος, (le nôtre, la nôtre, les
 nôtres) ὁ ἡμέτερος, ἡ ἡμετέρα, τὸ
 ἡμέτερον, ὁ ἰδικός μας.
 Nous, άντων. προσ. άρ. καὶ θ. ἡμεῖς,
 ἡμῖν, ἡμεῖς, μας.
 Nouveau ἢ nouvel, άρ. nouvelle, θ.
 έπ. νέος, κοινός, καινοφανής.
 Nouvelle, θ. εἰδησις.
 Novembre, άρ. Νοέμβριος.
 Nuage, άρ. νέφος, σύννεφον.
 Nuit, θ. νύξ.
 Nul, nulle, έπ. οὐδείς || οὔτιδανός, μη-
 δαμνητός, άσήμαντος || άκυρος || nul
 homme, nulle, femme, οὐδείς άνήρ,
 οὐδεμιὰ γυνή || c'est un homme nul,
 οὐθενός άξιος, άσήμαντος, ευτελής
 έστι.

Obé—Pêc

Q

P

Obéir, ρ. οὐδ. ὑπακούω, ὑπείκω.
 Obligé, έε, ὑπόχρεως, εὐγνώμων.
 Obliger, ρ. ὑποχρεῶ || s'—ὑποχρεοῦμαι.
 Occasion, θ. ευκαιρία, περίστασις.
 Occupé, έε, έπ. πολυάσγολος.
 Occuper, ρ. καταλαμβάνω, κατέχω,
 κατοικῶ, ἀπασχολῶ || s'—ἐνασχοιοῦ-
 μαι, καταγίνομαι.
 Océan, άρ. ὠκεανός.
 Octobre, άρ. Ὀκτωβριος.
 Oeil, πλ. yeux, ὀφθαλμός, ὄμμα, μάτι
 || βλέμμα.
 Oeuf, άρ. ὠόν, αὐγόν.
 Oeuvre, θ. έργον.
 Offert, erte, πθ. μετ. τοῦ offrir.
 Offrir, ρ. προσφέρω || s'—προσφερόμαι,
 παρουσιάζομαι.
 Oie, θ. χήν, χήνα.
 Oiseau, άρ. πτηνόν.
 Oisif, ive, έπ. άργός, άπρακτος.
 Oisiveté, θ. άργία.
 Ombre, θ. σιά, ἴσκιος.
 Ombrelle, θ. μικρόν ἀλεξήλιον, ὁμ-
 πρέλλα.
 On, άντων. άόρ. τις, τινες || on dit,
 λέγει τις, λέγουσι, λέγεται.
 Oncle, άρ. θείος.
 Onde, θ. νῆμα, κῶμα || ὕδωρ.
 Onze, έπ. άριθ. ένδεκα.
 Oracle, άρ. χρησμός, μαντεῖον.
 Orage, θ. θύελλα, καταιγίς, κ. μπόρα.
 Orateur, άρ. ρήτωρ.
 Ordonner, ρ. διατάσσω.
 Oreille, θ. οὖς, ὠτίον, αὐτί.
 Origine, θ. άρχή, γένεσις || καταγωγή.
 Orgueil, άρ. τύφος, έπαρσις, ἀλαζο-
 νεία, ὑπερηφία.
 Orme, άρ. πετελιά.
 Ou, σύνδ. ή.
 Où, έπρ. τοπ. ὅπου, ἔνθα || d'—πόθεν
 || έξ οὔ, έξ ὧν || έπρ. έρωτημ. ποῦ ;
 || d'—πόθεν;
 Oublier, ρ. λησμονῶ || παραμελῶ ||
 παραλείπω.
 Oui, έπρ. ναί.
 Ours, ourse, άρκτος, άρκοῦδα.
 Outil, άρ. έργαλεῖον, σύνεργον.
 Ouvrage, άρ. έργον.
 Ouvrier, ière, έργάτης, τεχνίτης, χει-
 ρωναξ, δουλευτής.
 Ouvrir, ρ. ἀνοίγω || s'—διανοίγομαι.
 Ovale, έπ. ὠοειδής.

Page, θ. σελίς.
 Pain, άρ. άρτος, ψωμί.
 Paix, θ. ειρήνη.
 Palais, άρ. ανάκτορον, παλάτι.
 Panier, άρ. καλάθος, κάνιστρον.
 Pantalon, άρ. περισκελίς, πανταλόνι.
 Pantoufle, θ. σάνδαλον, εύμαρίς, κ. παν-
 τοφλα.
 Papa, άρ. πατήρ.
 Par, πρθ. διά || έν, άνά, κατά, παρά, από,
 || (έπὶ ὅρκου) μά.
 Paraître, ρ. φαίνομαι || εμφανίζομαι, ||
 || il paraît, φαίνεται.
 Parceque, συνδ. έπειδή, διότι.
 Parcourir, ρ. διατρέχω, περιτρέχω.
 Pardon, άρ. συγγνώμη, συγχώρησις.
 Pareil, eille, έπ. ὁμοιος, ἴσος.
 Parent, άρ.—s, οί γονεῖς.
 Paresseux, euse, έπ. ὀκνηρός, ράθυμος.
 Parfum, άρ. εὐωδία, μυρωδιά, άρωμα,
 μυρωδικόν, μύρον.
 Parler, ρ. οὐδ. λαλῶ, ὁμιλῶ || ρ. ένερ.
 λέγω, άγορεύω.
 Parmi, πρθ. μεταξύ, έν, ἀναμέσον.
 Parole, θ. λόγος, ὑπόσχεσις.
 Part, θ. μέρος || prendre—à, μετέχω
 πράγματός τινος.
 Partager, ρ. διανέμω, μερίζω, διαμε-
 ρίζω || διαιρῶ || se—διαιροῦμαι.
 Participer, ρ. οὐδ. κοινωνῶ, συμμερί-
 ζομαι, μετέχω.
 Partie, θ. μέρος, μερίς || μέλος.
 Partir, ρ. ἀναχωρεῶ, ἀπέρχομαι || à—de,
 από.
 Partout, έπρ. πανταχοῦ, παντοῦ.
 Parure, θ. κόσμημα, στολισμός.
 Pas, έπρ. δέν, ὅχι || pas vrai? λέγεται
 ἀντί τῆς φρασ. n'est-il pas vrai?
 Passant, οὐσ. διαβάτης.
 Passer, ρ. οὐδ. διέρχομαι, παρέρχομαι,
 διαβαίνω, περνῶ, μεταβαίνω.
 Patience, θ. ὑπομονή, καρτερία.
 Patient, ente, έπ. καρτετικός, ὑπομο-
 νητικός || τλησίμοχος.
 Patrie, θ. πατρίς.
 Pauvre, έπ. ένδεής, άπορος, πτωχός ||
 οὐσ. πέντης.
 Pauvreté, θ. πενία, πτωχία, ένδεια.
 Payer, ρ. πληρώνω, ἀποτινῶ || έξοφλῶ.
 Pays, άρ. χώρα, τόπος || πατρίς.
 Peau, θ. δέσμα.
 Pêche, θ. βοδάκινον.

Pei — Pré

Peine, θ. πωνή, τιμωρία || στενοχωρία
|| μόχθος, κόπος || δυσκολία.
Pendant, πρθ. — la guerre, κατὰ τὸν
πόλεμον || — que, ἐν ὧ.
Pendule, θ. ἐκκρεμές (ὡρολόγιον).
Péninsule, θ. χερσόνησος.
Pensée, θ. σκέψις || λογισμός, διάνοια,
νοῦς || γνώμη || ἰδέα.
Penser, ρ. σκέπτομαι, στοχάζομαι.
Perdre, ρ. ἀπόλλυμι, χάνω || κατα-
στρέφω.
Perdrix, θ. πέρδιξ.
Père, ἀρ. πατήρ.
Perfectionner, ρ. τελειοποιῶ.
Périr, ρ. οὐδ. ἀπόλλυμαι, φθείρομαι =
ἀφανίζομαι.
Perle, θ. μαργαρίτης.
Personne, θ. πρόσωπον, ἄνθρωπος ||
ἀντων. ἄρ. τίς, κανείς || μετ' ἄρ.
οὐδεὶς.
Petit, ite, μικρός.
Peu, ἐπρ. ὀλίγον || — de choses, ὀλίγα
πράγματα || — à — βαθμηδόν, κατὰ μι-
κρόν.
Peuple, ἀρ. λαός.
Peuplé, ἐε, ἐπ. πολυάριθμος, πολυπλη-
θής, συνωκισμένος.
Peupler, ρ. οἰκίζω, συνωκίζω, ἐγκαθιστῶ
κατοίκους, πληθύνω τοὺς κατοίκους ||
πληρῶ || ρ. οὐδ. πολλαπλασιάζομαι.
Peut-être, ἐπρ. ἴσως.
Physique, ἐπ. φυσικός.
Pied, ἀρ. πούς, πόδι.
Pierre, θ. λίθος, πέτρα.
Pigeon, θ. περιστέρα.
Place, θ. θέσις || πλατεῖα || φρούριον.
Plaine, θ. πεδῖον, πεδιάς.
Plaindre, ρ. οἰκτεῖρω, λυποῦμαι || se —
παραπονοῦμαι.
Plaire, ρ. ἀρέσκει, θέλγω, ἡδύνω ||
plaît-il? τί ὀρίζετε; τί θέλετε; ||
se — ἀρέσκομαι, εὐχαριστοῦμαι.
Plaisir, ἀρ. ἡδονή, εὐχαρίστησις, εὐ-
φροσύνη || τέρψις, διασκέδασις || θέλη-
σις || — s, ἀπολαύσεις.
Plante, θ. φυτόν.
Plat, ate, ἐπ. ὁμαλός, ἰσόπεδος.
Plat, ἀρ. πινάκιον, πιάτο || τὸ περιεχό-
μενον τοῦ πινακίου.
Plaine, eime, ἐπ. ἐμπλεως, πλήρης, γε-
μάτος.
Pleurer, ρ. οὐδ. κλαίω.
Pleuvoir, ρ. ὕει, βρέχει.
Pluie, θ. βροχή.

Plume, θ. πτερόν || γραφίς.
Plus, πλέον, μᾶλλον, πλειότερον || —
de choses, περισσότερα πράγματα.
Plusieurs, πλ. ἀρ. καὶ θ. ἐπ. πολλοί,
πολλοί, πολλά || — fois, πλειστάκις.
Plutôt, ἐπρ. μᾶλλον, προτιμότερον.
Poêle, ἀρ. θερμάστρα, σόμπα.
Poème, ἀρ. ποίημα.
Poésie, θ. ποιήσις.
Poète, ποιητής.
Poids, ἀρ. βάρος.
Point, ἀρ. σημεῖον || στιγμή, τελεία ||
βαθμός.
Point, ἐπρ. οὐδόλως, οὐδαμῶς || — du
tout, ποσῶς.
Poire, θ. ἄπιον, ἀπίδι, ἀγλάδι.
Poisson, ἀρ. ἰχθύς, ψάρι.
Poitrine, θ. στήθος.
Poli, ie, ἐπ. εὐγενής, φιλόφρων, εὐπροσή-
γορος.
Poltron, onne, ἐπ. ἄνθρωπος, ἄτολμος,
ψοφοδής, δειλός.
Pomme, θ. μήλον.
Pont, ἀρ. γέφυρα.
Population, θ. πληθυσμός.
Populeux, euse, ἐπ. πολυάριθμος.
Porc, ἀρ. χοῖρος.
Port, ἀρ. λιμὴν.
Portant, ante bien — εὖ ἔχων, ὑγιής.
Porte, θ. πύλη, θύρα, πόρτα.
Porter, ρ. φέρω, βαστῶ, κουβαλῶ ||
φορῶ || μτφ. ὑπομένω, ὑποφέρω || ἐκ-
δηλῶ || μαρτυρῶ || ἀποφέρω || se — φέ-
ρομαι, ὑπάγω, ἔχω καλῶς ἢ κακῶς,
comment vous portez-vous? πῶς
ἔχετε; je me porte bien, ὑγιαίνω.
Posséder, ρ. κέκτημαι, κατέχω, κρατῶ,
δεσπόζω, ὀρίζω.
Possible, ἐπ. δυνατός || οὐσ. τὸ δυνατόν.
Poste, ἀρ. θέσις || θ. ταχυδρομεῖον.
Poule, θ. ὄρνις, κόττα.
Poumon, ἀρ. πνεύμων.
Pour, πρθ. διὰ, ἀντί, ἔνεκα, ὑπέρ || ὡς
|| — que, διὰ νά.
Pourpoint, ἀρ. προστερνίδιον || χολόδιον.
Pourquoι, συνδ. διατί, τίνας ἔνεκα;
Pourtant, ἐπρ. καὶ ὅμως.
Pouvoir, ρ. οὐδ. δύναμαι, ἔμπορῶ ||
puisse, εἴθε, γένοιτο.
Pouvoir, ἀρ. ἰσχύς, δύναμις, ἀρχή,
ἐξουσία.
Prairie, θ. λειμῶν, λιβάδι.
Précepte, ἀρ. ἐντολή.
Préface, θ. πρόλογος.

Pré — Qui

Préférez, ρ. προτιμῶ.
 Premier, ιῆρε, ἐπ. πρῶτος.
 Prendre, ρ. λαμβάνω, παίρνω, συλ-
 λαμβάνω, κυριεύω, ἐκλαμβάνω, ρ.
 οὐδ. φύομαι, ριζοβολῶ, εὐδοκιμῶ ||
 se — ἔρχομαι, ἐμπλέκομαι, προσκολ-
 λῶμαι, πιάνομαι || s'y — bien, mal,
 δεξιῶς, ἀδεξιῶς ἐπιλαμβάνομαι τοῦ
 πράγματος || se laisser —, συλλαμβά-
 νομαι.
 Prés, πρῶ. ἐγγύς, παρά, πλησίον.
 Présent, ente, ἐπ. παρών, à — νῦν,
 τώρα.
 Présente, ἀρ. δῶρον.
 Présenter, ρ. προσφέρω, εἰσάγω, πα-
 ρουσιάζω, συνιστῶ, παριστῶ, ἐκθέτω,
 δεικνύω, se — παρίσταμαι, προσέρ-
 χομαι.
 Presque, ἐπρ. σχεδόν.
 Prêt, ête, ἐπ. ἐτοιμος.
 Prêter, ρ. δανείζω.
 Prêtre, prêtresse, ιερεύς, ιέρεια.
 Prévenir, ρ. προλαμβάνω, προαγγέλλω,
 προειδοποιῶ.
 Prier, ρ. δέομαι, (προσ.) εὐχομαι, πα-
 ρακαλῶ.
 Prière, θ. προσευχή, δέσεις, παρά-
 κλησις.
 Principal, ale, ἐπ. πρῶτος, πρώτιστος,
 κύριος, κράτιστος.
 Principauté, θ. ἡγεμονία.
 Printemps, ἀρ. ἔαρ, ἄνοιξις.
 Pris, ise, πθ. μτ. τοῦ ρ. prendre.
 Prison, θ. φυλακή.
 Priver, ρ. ἀποστερῶ, στερῶ.
 Prix, ἀρ. τιμή, ἀξία, ἀμοιβή, βραβεῖον,
 ἀριστεῖον.
 Prochain, aine, ἐπ. προσεχής, le — ὁ
 πλησίον.
 Prodigue, ἐπ. ἄσωτος, σπάταλος, ἁ-
 φειδής.
 Produire, ρ. παράγω.
 Professeur, ἀρ. καθηγητής.
 Profond, onde, ἐπ. βαθύς.
 Profondeur, θ. βάθος.
 Projet, ἀρ. σκοπός, σχέδιον.
 Promenade, θ. περίπατος.
 Promptement, ἐπρ. ταχέως, γοργῶς.
 Pronom, ἀρ. ἀντωνυμία.
 Prononcer, ρ. προσφέρω || ἐκφωνῶ || ἁ-
 παγγέλλω.
 Proposer, ρ. προβάλλω, προτείνω || προσ-
 φέρω || σκοπεύω, προτίθεμαι.
 Propre, ἐπ. καθάριος, καθαρός, ἐπιμεμε-

λημένος || ἴδιος, ἰδιαίτερος || ὁ αὐτός ||
 ἰδιάζων, κατάλληλος.
 Prospérité, θ. εὐημερία, εὐπραγία.
 Protéger, ρ. ὑπερασπίζομαι, προστα-
 τεύω, σκέπω, προφυλάττω.
 Proverbe, ἀρ. παροιμία.
 Prune, θ. θαμάσκηνο.
 Pu, πθ. μετ. τοῦ ρ. pouvoir.
 Public, ique, ἐπ. κοινός, δημόσιος || en
 — δημοσίῃ.
 Publiquement, ἐπρ. δημοσίῃ.
 Puis, ἐπρ. ἔπειτα.
 Puisque, σύνδ. ἀφοῦ.
 Puissance, θ. ἰσχύς, δύναμις, κράτος,
 ἐξουσία.
 Puissant, ante, ἐπ. ἰσχυρός || Tout —
 ὁ παντοδύναμος.
 Punir, ρ. τιμωρῶ, καλᾶζω.
 Punition, θ. τιμωρία, ποινή.
 Pupitre, ἀρ. ἀναλόγιον, γραφεῖον μικρόν.
 Pureté, θ. ἀγνότης, καθαρότης.

Q

Quand, συνδ. ὅταν, ὅτε, ὅποτε, ὅποτε
 || ἔρωτ. πότε;
 Quarante, ἐπ. ἀριθ. τεσσαράκοντα, σα-
 ράντα.
 Quant (à), ὅσον ἀφορᾷ || — à moi, τό
 κατ' ἐμέ — à présent, τό γε νῦν
 ἔχον.
 Quart, ἀρ. τὸ τέταρτον, τεταρτημόριον.
 Quatre, ἐπ. ἀριθμ. τέσσαρες, τέσσαρα.
 Quatrième, ἐπ. ἀριθ. τακτ. τέταρτος.
 Que, ἀναφ. ἀντων. κοινοῦ γένους καὶ
 ἀριθ. ὄν, ἦν, οὗς· τὸν ὅποιον, τὴν ὁ-
 ποίαν, τοὺς ὁποίους, τὰς ὁποίας, τὰ
 ὅποια || ἔρωτ. ἀντων. τί;
 Que, συνδ. ἔνα, νά, ἄς || ἦ, παρά, ὅσον,
 εἰμή. || je n'ai que, ἔχω μόνον ||
 tant bien — mal, μετρίως, ἔτσι
 κα' ἔτσι.
 Que, ἐπρ. καθ' ὅλα τὰ γένη, ἀριθμοὺς
 καὶ πτώσεις (θαυμαστικῶς) πόσος!
 Quel, quelle, ἐπ. ποῖος, ὅποιος.
 Quelque, ἐπ. τίς, τινές, κανεῖς, κάποιος.
 || ἐπρ. σχεδόν, ὡς ἔγγιστα, περίπου,
 || quelque chose de, ἀρ. τι, κάτι.
 Quelquefois, ἐπρ. ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε.
 Quelqu'un, une, πλ. quelques-uns,
 queiques-unes, ὁρίστ. ἀντων. τίς,
 κάποιος.
 Qui, ἀναφ. ἀντων. ὅς, ἡ, ὁ· ὅστις, ἡ·
 τις, ὅ,τι, οἵτινες, αἵτινες, ἀτινα· ὁ ὅ-

Rôl — Qui

ποιός κτλ. ἄρ. καὶ θ. ἐν. καὶ πλ. ||
ἔρωτ. ἀντ. τίς; τίνες; ποῖον; κτλ.
Quitter, ρ. ἀφίνο || ἐγκαταλείπω.
Quoi, ἀντων. τί;
Quoi que, συνδ. καίτοι, μολονότι, ἂν
καί.

R

Race, θ. φυλή || γένος, γενεά.
Raconter, ρ. ἐξιστορῶ, διηγούμαι, ἀφη-
γοῦμαι.
Raisin, ἄρ. σταφυλή.
Ramener, ρ. ἐπαναφέρω, ἐπανάγω.
Rappeler, ρ. ἀνακαλῶ, ἀναπολῶ, ὑπεν-
θυμίζω, se — ἀναμνησκόμεναι, ἐνθυ-
μούμαι.
Rapprocher, ρ. προσεγγίζω, πλησιάζω.
Rat, ἄρ. μῦς, ποντικός (μέγας).
Ravir, ρ. ἀρπάζω.
Recevoir, ρ. δέχομαι, ἀπο, παραδέ-
χουμαι || λαμβάνω || ὑποδέχομαι, δεξι-
οῦμαι.
Réclamer, ρ. ἐξαιτοῦμαι, ἀπαιτῶ ὡς
ἴδιον.
Récompense, θ. ἀμοιβή, ἀνταμοιβή.
Récompenser, ρ. ἀμείβω, ἀνταμείβω.
Reconnaissance, θ. εὐγνωμοσύνη.
Redingote, θ. ἐπιγονατίς, ρεδιγγότα.
Refroidissement, ἄρ. ψύξις, κρύωμα ||
ψυχρότης.
Regagner, ρ. ἀνακτιῶμαι, κερδαίνω πά-
λιν || μτφ. ἐπιστρέφω || — la maison
ἐπιστρέφω οἶκαδε.
Regarder, ρ. θεῶμαι, θεωρῶ, παρα-
τηρῶ, ἀφορῶ, ἀποδλέπω || ρ. οὐδ.
προσέγω.
Règle, θ. κανών.
Regulier, ière, ἐπ. κανονικός || ὁμαλός
|| εὐτακτός.
Reine, θ. βασίλισσα.
Relation, θ. σγέσις, ἐπικοινωνία.
Relire, ρ. ἀναγινώσκω πάλιν, ξαναδια-
βάζω.
Remède, ἄρ. φάρμακον, ἱατρικόν.
Remercier, ρ. ευχαριστῶ.
Remettre, ρ. ἐπανατίθηναι, ἀναθέτω ||
ἀναβάλλω.
Rempart, ἄρ. ὀχύρωμα, προτείγισμα.
Remplir, ρ. πληρῶ, γεμίζω || ἐκπληρῶ
ἐκ (ἐπὶ) τελῶ || un devoir à—καθῆ-
κον πρὸς ἐκπληρῶσιν.
Renard, ἄρ. ἀλώπηξ.
Rendre, ρ. ἀποδίδω || παραδίδω || κα-

θιστῶ, κάμνω || se — ἀπο, παραδίδω-
μαι, πορεύομαι, ὑπάγω.
Renfermer, ρ. (ἐγ)κλείω, περικλείω ||
καθεῖργω || περιλαμβάνω, περιέγω.
Renommé, ἐε, ἐπ. ὀνομαστός, ἔνδο-
ξος, περιδότης.
Rentrée, θ. ἐναρξίς.
Rentrer, ρ. οὐδ. εἰσέρχομαι ἐκ νέου,
ἐμβαίνειν πάλιν || ἐπιστρέφω.
Répandre, ρ. χέω || διαχέω, διασκορ-
πίζω || διαδίδω, ἐξαπλῶ.
Repas, ἄρ. φαγητόν || γεῦμα || συμπό-
σιον.
Répondre, ρ. ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι.
Repos, ἄρ. ἀνάπαυσις.
Reposer, ρ. ἀναπαύω || ἔσθια, ἱδρῶμαι,
ἐστῆριγμα, εἶμαι θεμελιωμένος || se
— ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω.
Repousser, ρ. ἀπωθῶ, ἀποκρούω.
République, θ. δημοκρατία || πολιτεία.
Réserve, θ. ἐπιφύλαξις || ἀποταμίευσις,
ἀποταμίευμα || ἐφεδρεία.
Respect, ἄρ. σεβας, σεβασμός.
Respecter, ρ. σέβομαι.
Respirer, ρ. ἀναπνέω.
Ressentir, ρ. (συν) αἰσθάνομαι || μνη-
σικακῶ.
Ressource, θ. τρόπος, μηχανημα || μέ-
σον, πόρος.
Reste, ἄρ. λείψανον, ὑπόλοιπον.
Rester, ρ. μένω, διαμένω || ἀπομένω.
Retirer, ρ. ἐξάγω || ἔλκω, ἀνασύρω ||
ἐκβάλλω || αἶρω, διαλύω || — son ami-
tié διαλύω τὴν πρὸς τινά φιλίαν.
Retour, ἄρ. ἐπιστροφή, ἐπάνοδος.
Rêve, ἄρ. ἐνύπνιον, ὄνειρον.
Reveller, ρ. ἐνεργ. ἀφυπνίζω, ἐξε-
γείρω || se—ἀφυπνίζομαι, ἐξυπνώ.
Révélation, θ. μήνυσις, ἀποκάλυψις, φα-
νέρωσις.
Revenir, ρ. ἐπανερχομαι, ἐπιστρέφω ||
|| συνέρχομαι, ἀναλαμβάνω.
Rhétorique, θ. ἡ ῥητορική.
Riche, ἐπ. πλούσιος.
Richesse, θ. πλοῦτος.
Rien, οὐδέν, μηδέν, τίποτε.
Rivage, ἄρ. ακτή, αἰγιαλός, παραλία,
παραθαλάσσιον.
Rive, θ. ὄχθη, ρεῖθρον.
Rivière, θ. ποταμός μικρός.
Robe, θ. ἐσθῆς.
Roi, βασιλεὺς.
Rôle, ἄρ. κατάλογος || jouer le—ὑπο-
δύομαι σχῆμα, παίζω τὸ πρόσωπον.

Rond — Soc

Rond, onde, ἐπ. στρογγύλος.
 Ronger, ρ. βιβρώσκω, περιτρώγω || φθείρω.
 Rose, θ. ῥόδον, τριαντάφυλλον.
 Rôti, ἀρ. ὀπτόν, ψητόν (κρέας).
 Rouge, ἐπ. ἐρυθρός, κόκκινος.
 Rouler, ρ. κυλίω, κυλινδῶ || ρ. οὐδ. κυλίομαι, κυλινδοῦμαι.
 Route, θ. ὁδός, λεωφόρος, δρόμος, πορεία.
 Royaume, ἀρ. βασιλείον.
 Rue, θ. ὁδός, ρύμη, ἀγιά, δρόμος.
 Rugir, ρ. βρυχώμαι.
 Ruine, θ. καταπτώσεις, φθορά || καταστροφή, ἀφανισμός, ὀλεθρος || les—s ἐρείπια.
 Ruiner, ρ. ἐρείπῳ, κατεδαφίζω || καταλύω, καταστρέφω || ἐρημύνω.
 Rusé, ἐε, ἐπ. δόλιος, πονηρός, πανούργος.

S

Sa, ἴδε son.
 Sacré, ἐε, ἐπ. ἱερός || θεῖος.
 Sacrifice, θ. θυσία.
 Sactirier, ρ. θύω, θυσιάζω.
 Sage, ἐπ. σοφός || συνετός || φρόνιμος || ἐγκρατής.
 Sagesse, θ. σοφία, σωφροσύνη, φρόνησις.
 Saison, θ. ὥρα τοῦ ἔτους.
 Salaire, ἀρ. μισθός || ἀνταμοιβή.
 Salé, ἐε, ἐπ. ἀλμυρός.
 Salle, θ. αἴθουσα || —à manger, ἐστιατόριον, τραπέζαρια.
 Salon, ἀρ. αἴθουσα ὑποδοχῆς.
 Salubre, ἐπ. ὑγιεινός.
 Saluer, ρ. χαιρετῶ, ἀσπάζομαι, προσκυνῶ.
 Samedi, ἀρ. Σάββατον.
 Sanglant, ante, ἐπ. ἡμαγμένος || φονικός || αἱμοσταγής || δεινός.
 Sanglier, ἀρ. κάπρος, ἀγριοχοίρος.
 Sans, πρθ. ἀνευ, χωρίς || —doute, ἀναμφισβόλως.
 Santé, θ. ὑγεία.
 Sauf, auve, ἐπ. σῶος, ἀβλαβής, ἀκέραιος || ἐπρ. ἐκτός, πλὴν.
 Sauter, ρ, πηδῶ, σκιρτῶ.
 Sauvage, ἐπ. ἄγριος.
 Savoir, ρ. γινώσκω, γνωρίζω, ἡξεύρω || ἐπίσταμαι || μανθάνω || πληροφοροῦμαι || faire—, πληροφορῶ.

Science, θ. ἐπιστήμη || παιδεία, μάθησις, γνῶσις.
 Sec, sèche, ἐπ. ξηρός, ἄνυδρος, στεγνός || ἰσχνός.
 Second, onde, ἐπ. δεύτερος || οὐσ. βοηθός || le—τό δεύτερον πάτωμα || la—δευτερόλεπτον.
 Secrètement. ἐπρ. κρύφα, κρυφίως, μυστικῶς.
 Seigneur, ἀρ. ἄρχων, κυριάρχης, Κύριος.
 Seize, ἐπ. ἀριθ. ἐκκαίδεκα, δεκαέξ.
 Seizième, ἐπ. ἀριθ. τακτ. δέκατος ἕκτος.
 Séjour, ἀρ. διατριβή, διαμονή || κατοικία.
 Sel, ἀρ. ἅλας.
 Semaine, θ. ἑβδομάς.
 Semblable, ἐπ. ὅμοιος, παρόμοιος.
 Sembler, φαίνομαι || ἀπροσ. il semble que φαίνεται ὅτι.
 Sentir, ρ. αἰσθάνομαι, αντιλαμβάνομαι || ὁσφαίνομαι || ρ. οὐδ. ὄζω, ἀπόζω. μυρίζω=se—αἰσθάνομαι ἑμαυτόν.
 Séparer, ρ. χωρίζω, ἀπο(δια)χωρίζω.
 Sept, ἐπ. ἀριθμ. ἑπτὰ.
 Septembre, ἀρ. Σεπτέμβριος.
 Septième, ἐπ. ἀριθμ. τακτ. ἑβδομος.
 Servante, θ. θεραπαινά, ὑπηρετρία.
 Service, ἀρ. διακονία, ὑπηρεσία || (θεοῦ) λατρεία || λειτουργία || ἐκδούλευσις.
 Servir, ρ. ὑπηρετῶ || παρατίθημι εἰς τράπεζαν || —de χρησιμεύω ὡς || se—de μεταχειρίζομαι.
 Serviteur, ἀρ. θεραπῶν, ὑπρέτης, δούλος.
 Ses, πλ. τοῦ son.
 Seul, e, ὁμόνος.
 Seulement, ἐπ. μόνον || non—οὐ μόνον.
 Si, συνδ. ὑποθ. εἰ, ἐάν, ἂν.
 Siècle, ἀρ. αἰών, ἐκατονταετηρίς.
 Siège, ἀρ. ἑδρά, καθέδρα, κάθισμα || πολιτορχία.
 Sien, ienne, ἐπ. κτητ. ἰδικός του.
 Signifier, ρ. σημαίνω, δηλῶ.
 Silence, ἀρ. σιγή, σιωπή.
 Sincère, ἐπ. εἰλικρινής.
 Sincèrement, ἐπρ. εἰλικρινῶς.
 Sincérité, θ. εἰλικρινεία.
 Sinon, εἰ μὴ || ἄλλως.
 Situé, ἐε, ἐπ. κείμενος.
 Six, ἐπ. ἀριθμ. ἑξ.
 Sixième, ἐπ. ἀριθ. τακτ. ἕκτος.
 Société, θ. κοινωνία || συναναστροφή || ἑταιρεία.

Sœur — Tirer

Sœur, θ. ἀδελφή.
 Soie, θ. μέταξα.
 Soif, θ. δίψα.
 Soigneusement, ἐπρ. ἐπιμελῶς.
 Soin, ἀρ. φροντίς || μέριμνα || περιποίησις.
 Soir, ἀρ. ἑσπέρα, τό ἑσπέρας, βράδυ.
 Soirée, θ. ἑσπέρα, βραδεία || ἑσπερίς, συναναστροφή.
 Soixante, ἐπ. ἀριθ. ἐξήκοντα.
 Sol, ἀρ. ἑδάφος, γῆ.
 Soldat, ἀρ. στρατιώτης.
 Soleil, ἀρ. ἥλιος.
 Solitude, θ. μόνωσις, μοναξία, ἐρημία.
 Son, ἐπ. ἀρ. ἐν. sa θ. ἐν. sés πλ. ἀρ. καὶ θ. || son oncle, ὁ θετός του, sa tante ἡ θεία του.
 Songer, ρ. ὀνειρεῖσθαι || διανοοῦμαι, σκέπτομαι || σκοπεῖν.
 Sonner, ρ. οὐδ. ἡγῶ || ρ. ἐνεργ. ση-μαίνω, κρούω.
 Sorte, θ. εἶδος, τρόπος.
 Sortir, ρ. ἐξέρχομαι, ἐκδαίνω || au — κατὰ τὴν ἑξοδόν.
 Sot, sott, ἐπ. εὐήθης, μωρός, ἀνόητος.
 Souci, ἀρ. μέριμνα, φροντίς.
 Souffler, ρ. οὐδ. φυσῶ, πνέω, ἐμφυσῶ || ἀσθμαίνω || ἀναρριπίζω || ὑπαγορεύω, ὑποβάλλω.
 Souffrir, ρ. ὑποφέρω, κακοπαθῶ, πονῶ, πάσχω || ἀνέχομαι.
 Souhait, ἀρ. εὐχή, πόθος, ἐπιθυμία.
 Souhaiter, ρ. εὐχόμεαι, ποθῶ, ἐπιθυμῶ.
 Soulager, ρ. ἀνακουφίζω.
 Soulever, ρ. ἀνυψῶ, ἀνασηκῶν || (ἐπ) ἀναστατῶ.
 Soulier, ἀρ. πέδιλον, σανδάλιον, πα-πούτσι.
 Soumettre, ὑποτάσσω, ὑποβάλλω, καθυ-ποβάλλω.
 Soupçonner, ρ. ὑποπτεύομαι.
 Soupe, θ. ῥόφημα, ζωμός, σούπα.
 Souris, θ. μῦς, ποικτικός.
 Sous, πρθ. ὑπό.
 Souvent, ἐπρ. συχνάκις, πολλάκις.
 Spécial, ale, ἐπ. εἰδικός.
 Spectacle, θέαμα.
 Splendeur, θ. κίγλη, λαμπρότης || δόξα.
 Sud, ἀρ. μεσημβρία, νότος || au — πρὸς νότον.
 Suffire, ρ. ἀρκῶ, ἐπαρκῶ, ἐξαρκῶ.
 Suivre, ρ. ἐπομαι, ἀκολουθῶ.
 Supérieur, eure, ἐπ. ἀνώτερος.
 Supposer, ρ. ὑποτίθηναι, ὑποθέτω || εἰ-κάζω.

Sur, πρθ. ἐπὶ, ὑπέρ, ὑπεράνω, ἐπάνω.
 Sûr, sûre, ἐπ. ἀσφαλής, βέβαιος, ἀλάν-θαστος.
 Surface, θ. ἐπιφάνεια.
 Surnommer, ρ. ἐπωνομάζω, προσονο-μάζω.
 Surtout, ἐπρ. ἐπὶ πᾶσι, προπάντων, μά-λιστα.
 Suspendu, e, ἐπ. ἐκκρεμής || μετέωρος.

T

Ta, ἴδε, ton.
 Table, θ. τράπεζα || = d' hôte, συσσί-τιον.
 Tableau, ἀρ. εἰκὼν || κατάλογος || πίναξ || περιγραφή || — noir, μαυροπίναξ.
 Tablier, ἀρ. περιζώμα, ἐμπροσθέλλα, ποδιά.
 Tailler, ρ. τέμνω, πελεκῶ, κόπτω, σχι-ζῶ || κλαδεύω.
 Talon, ἀρ. πτέρνα.
 Tant, ἐπρ. τοσοῦτον, τόσον || — que, ἐφ' ὅσον.
 Tandis que, ἐπρ. ἐν ᾧ.
 Tante, θ. θεία.
 Tantôt, ἐπρ. ὅσον οὐπω, μετ' οὐ πολὺ || —...—...ὅτε μὲν, ὅτε δέ.
 Tard, ἐπρ. χρ. βραδέως, ἀργά.
 Te, ἴδε tu.
 Tel, telle, ἐπ. τοιοῦτος, παρόμοιος, τέτοιος || τοσοῦτος, τηλικούτος || — que, οἷος, ὁποῖος || ὁ τᾶδε, ὁ δεῖνα.
 Témoignage, ἀρ. μαρτυρία.
 Temple, ἀρ. ναός.
 Temps, ἀρ. χρόνος, καιρὸς || dans le — τό πάλαι, ἄλλοτε.
 Tendresse, θ. τρυφερότης, ἀδρότης || φιλοστοργία, ἀγάπη.
 Tenir, ρ. κρατῶ, ἔγω, βαστῶ || τηρῶ, φυλάττω || tiens, εἰά δέ, ὀρίστε.
 Tenter, ρ. πειρῶμαι, δοκιμάζω || κινῶ τὴν ὀρεξιν, παρακινῶ, θελεάζω || πει-ράζω.
 Terre, θ. γῆ || γρῦς, γῶμα || les — s γαῖαι, κτῆμα, ἀγρός.
 Territoire, ἀρ. χώρα, ἐπικράτεια, περι-φέρεια.
 Tes, ἴδε ton.
 Tête, θ. κεφαλή.
 Tien, tienne, ἐπ. κτητ. σός, ιδιός σου.
 Théâtre, ἀρ. θέατρον.
 Tigre, tigresse, τίγρις.
 Tirer, ρ. ἐλκω, σύρω, τραβῶ || ἐξάγω.

Toi—Var

Toi, άντων. προσ. ἴδε tu.
 Tombeau, άρ. μνήμα, τάφος, τύμβος.
 Tomber, ρ. πέπτω, καταπίπτω.
 Ton, άρ. ta, θ. tes πλ. άμφ. των γε-
 νων, έπ. κττ. σός, σή, σόν, ιδικός
 σου κτλ.
 Tort, άρ. άδικον, άδίκημα, βλάβη || ά
 —άδίκως || ά — et ά travers άπερι-
 σκέπτως.
 Tortue, θ. χελώνη.
 Tôt, έπ. χρ. ευθύς, ταχέως.
 Toucher, ρ. άπτομαι, έγγίζω || παίζω
 (όργανον) || προσαράσσω (ναυτ.) || συγ-
 κινώ.
 Toujours, έπρ. πάντοτε.
 Tour, άρ. περιστροφή, γύρος || περίοδος
 || περιφέρεια || πορεία, περίπατος || έπι-
 δεξιότης || — ά —, έπρ. εξ ύπαμοιθής
 άλληλοδιαδόχως.
 Tourmenter, ρ. βασανίζω, τυραννώ,
 ταλαιπωρώ, ένοχλώ.
 Tourner, ρ. στρέφω, γυρίζω || ρ. ούδ.
 στρέφονται.
 Tout, άρ. toute, θ. tous, πλ. άρ. tou-
 tes πλ. θ. πάς, όλος || ούς. τό πών
 || έπ. όλως, εξ ολοκλήρου, καθ' όλο-
 κληρίαν || — ά fait, πάντη, όλως διό-
 λου || — ά coup, αΐφνης, αισθάνομαι ||
 du — παντάπασιν, ούδαμώς || avant
 —πρό παντός, πρό πάντων || —d' un
 coup, άθρόως, διά μιας || après —
 τέλος πάντων, μ' όλα ταύτα || —au
 long, ευθύ || — ά l'heure, άρτι, νεω-
 στί, πρό μικρού || — ά la fois, όμού
 || —auprès έγγύστα.
 Tracer, ρ. χαράσσω, σχεδιάζω, έγγα-
 ράσσω=γράφω.
 Traduire, ρ. μεταφράζω, μεταγλωττίζω,
 || ένάγω, έγκαλώ.
 Trahison, θ. προδοσία.
 Travail, άρ. εργασία.
 Travailler, ρ. εργάζομαι, δουλεύω || (κατ')
 έπεξεργάζομαι.
 Travailleur, άρ. εργάτης, δουλευτής ||
 φιλόπρονος.
 Travers, άρ. λοξότης || de—λοξώς, πλα-
 γίως || ά — διαμέσου || ά tour et ά —
 άδιακρίτως, άνεξετάστως.
 Traverser, ρ. διέρχομαι, διαβαίνω, δια-
 περώ, διαπλέω, σχίζω, διατρέχω.
 Treize, έπ. άριθ. δεκατρείς, δεκατρία.
 Treizieme, έπ. άρθ. τακτ. δέκατος τρί-
 τος.
 Trente, έπ. άριθμ. τριάκοντα.

Très, έπρ. λίαν, πολλά, πολύ.
 Trésor, άρ. θησαυρός, θησαυροφυλάκιον.
 Tribunal, άρ. δικαστήριον.
 Triompher, ρ. θριαμβεύω.
 Triste, έπ. λυπηρός || κατηφής, μελαγ-
 χολικός || άνιαρός.
 Trois, έπ. άριθμ. τρείς, τρία.
 Troisième, έπ. άριθμ. τακτ. τρίτος ||
 ούς. θ. ή τρίτη τάξις.
 Tromper, ρ. άπατώ || se — άπατώμαι,
 πλανώμαι.
 Tronc, άρ. κορμός.
 Trop, έπρ. λίαν, άγαν, παρά πολύ.
 Trouver, ρ. εύρίσκω || συναντώ || έφευ-
 ρίσκω || — bon έγκρίνω || se — εύρί-
 σκωμαι.
 Tu, toi, te, άντων. προσ. δ' προσ. έν
 άριθμ. σύ, σέ, σοί.
 Tuer, ρ. φονεύω.
 Tulipe, θ. λείριον (φυτόν, κ. λαλές).
 Tutelle, θ. έπιτροπεία, κηδεμονία.

U

Un, une, έπ. άριθμ. εις μία, έν || άν-
 των. άόρ. τις || — ά —, καθ' έκαστον,
 έν πρός έν, μία πρός μίαν.
 Unir, ρ. ένώ, συνάπτω, συνδέω.
 Univers, άρ. τό σύμπαν, τό πών, ό κό-
 σμος || ή γή, ή οικουμένη.
 Universel, elle, έπ. παγκόσμιος, γενι-
 κός, καθολικός.
 Utile, έπ. όφέλιμος, χρήσιμος, έπωφε-
 λής.

V

Va, γ' έν. πρόσ. του ένεστ. όριστ. του
 ρ. aller. ή δ' έν. προστακτικής, ἴδε
 aller.
 Vache, θ. άγελάς.
 Vaillant, ante, έπ. άνδρείος, γενναίος.
 Vainqueur, άρ. νικητής.
 Vaisseau, άρ. πλοίον (πολεμικόν).
 Valet, άρ. οικέτης, ύπηρέτης, άκό-
 λουθος.
 Valeur, θ. αξία, τιμή, θάρρος, γενναί-
 ος.
 Vallée, θ. κοιλάς.
 Valoir, ρ. αξίζω, έχω τιμήν || είμαι
 άξιος, άντάξιος, ισάξιος || άποφέρει,
 δίδω, εισόδημα.
 Varié, έε, έπ. ποικίλος, πεποικιλμένος.

Var—Yeux

Varier, ρ. ποικίλλω, μεταβάλλω || ρ. οὐδ.
μεταβάλλομαι, ἀλλοιοῦμαι, ἀλλάζω.
Variété, θ. ποικιλία.
Vaste, ἐπ. εὐρύς, εὐρύχωρος || μέγας,
ἀχανής, ἐκτεταμένος.
Veau, ἀρ. μόσχος.
Vendre, ρ. πωλῶ.
Vendredi, ἀρ. Παρασκευή.
Venir, ἐργομαι, ἀφικνούμαι.
Vent, ἀρ. ἄνεμος.
Ventre, ἀρ. γαστήρ, κοιλία.
Verger, ἀρ. φυτεία ἀπωροφύρων δέν-
δρων δονδροκομείον.
Véritable, ἐπ. ἀληθής, γνήσιος.
Vérité, θ. ἀλήθεια.
Verre, ἀρ. ὕλος || ποτήριον || τὸ περιε-
χόμενον τοῦ ποτηρίου.
Vers, προθ. πρὸς || περί, περίπου.
Vert, verte, ἐπ. πράσινος.
Vertu, θ. ἀρετή.
Vertueux, euse, ἐπ. ἐνάρετος.
Vêtement, ἀρ. ἐνδυμα, ἱματίον, φό-
ρεμα.
Viande, θ. κρέας.
Vice, ἀρ. ἐλάττωμα, κακία.
Vie, θ. βίος, ζωή, τὸ ζῆν.
Viel, ἰδε vieux.
Vieux ή viel, ἀρ. vieille, θ. γέρον,
γραια, προδεδικώς || γηραιός, γηρα-
λέος, ἀρχαίος, παλαιός.
Vif, vive, ἐπ. ζωηρός, ἀγγίνους, ἔξυ-
πνος || ὀξύς || ζωντανός, ζών.
Ville, θ. πόλις.
Vin, ἀρ. οἶνος, κρασί.
Vingt, ἐπ. ἀριθμ. εἴκοσιν.
Vingtième, ἐπ. ἀριθμ. τακτ. εἰκοστός.
Violer, ρ. παραβιάζω.

Violette, θ. ἴον, βιολέττα, μενεξές.
Visage, ἀρ. πρόσωπον, ὄψις.
Vite, ἐπρ. ταχέως.
Vivant, vivante, ἐπ. ζών, ζωντανός.
Vivre, ρ. ζῶ.
Vœu, ἀρ. εὐχή, θέσεις || τόξιμον, ἀφιέ-
ρωμα.
Voici, προθ. ἰδοῦ.
Voilà, προθ. ἰδοῦ.
Voir, ρ. ὁρῶ, βλέπω || παρατηρῶ || se
— θεωρῶ, βλέπω ἑμαυτὸν || se — φαί-
νομαι, βλέπομαι || faire — δεικνύω.
Voisin, ἰνε, γείτων, γειτονικός.
Voiture, θ. ὄχημα, ἄμαξ.
Voix, θ. φωνή.
Voler, οὐδ. ἵπταμαι, πετῶ.
Volontairement, ἐπρ. ἐκούσιως, αὐτο-
προαιρέτως.
Volontiers, ἐπρ. ἀσμένως, προθύμως,
εὐχαρίστως.
Vos, πληθ. τοῦ votre.
Votre, πλ. vos, ἐπ. κτητ. ὑμέτερος,
σας.
Vôtre, (le, la) ἀντ. κτητ. ὁ ὑμέτερος, ὁ
ἰδικός σας.
Vouloir, ρ. βούλομαι, θέλω, ἐπιθυμῶ,
ἐπιποθῶ || veuillez, εὐαρεστήθητε.
Vous, ἀντων. προσ. πλ. εἴ προσ. ὑμεῖς
ὑμῖν, ὑμᾶς, σεῖς, σᾶς.
Vrai, e, ἐπ. ἀληθής,
Vraiment, ἐπρ. ἀληθῶς, τῷ ὄντι.
Vue, θ. ὄρασις || θέα.

Σ

Υ, ἐπρ. τοπ. καὶ ἀναφ. ἐκεῖ.
Yeux, ἀρ. πλ. ὀφθαλμοί, ἰδε, œil.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Achille, Ἀχιλλεύς.
 Acropole, θ. Ἀκρόπολις.
 Afrique, θ. Ἀφρική.
 Alexandre, Ἀλέξανδρος.
 Allemagne, θ. Γερμανία.
 Allemand, ande, Γερμανός, νίς.
 Amérique, θ. Ἀμερική.
 André, Ἀνδρέας.
 Angélique, Ἀγγελική.
 Anglais, aise, Ἀγγλος, Ἀγγλίσ.
 Angleterre, θ. Ἀγγλία.
 Antoine, Ἀντώνιος.
 Apollon, Ἀπόλλων.
 Archipel, ἀρ. Αἰγαίον πέλαγος.
 Aristide, Ἀριστείδης.
 Asie, θ. Ἀσία.
 Athènes, Ἀθήναι.
 Athénien, ienne, Ἀθηναῖος, Ἀτθίς.
 Attique, θ. Ἀττική.
 Autriche, θ. Αὐστρία.
 Autrichien, ienne, Αὐστριακός, κή.
 Baltique, θ. Βαλτική θάλασσα.
 Belge, Βέλγος.
 Belgique, θ. Βέλγιον.
 Belgrade, Βελιγράδιον.
 Berlin, Βερολίνον.
 Berne, Βέρνη.
 Bruxelles, Βρυξέλλαι.
 Bucarest, Βουκουρέστιον.
 Cérès, Δημήτηρ.
 Cettigne, Κεττίγνη.
 Charles, Κάρολος.
 Cimon, Κίμων.
 Constantinople, Κωνσταντινούπολις.
 Copenhague, Κοπεγχάγη.
 Corinthe, Κόρινθος.
 Corinthien, ienne, Κορίνθιος, α.
 Danemark, ἀρ. Δανία.
 Danois, oise, Δανός, νίς.
 Danube, ἀρ. Δούναβις.
 Démétrius, Δημήτριος.
 Diane, Ἄρτεμις.
 Espagne, θ. Ἰσπανία.
 Espagnol, ole, Ἰσπανός, νίς.
 Étienne, Στέφανος.
 Europe, Εὐρώπη.
 Européen, enne, Εὐρωπαῖος, α.
 Français, aise, Γάλλος, λίς.

France, θ. Γαλλία.
 François, Φραγκίσκος.
 Frédéric, Φρειδερίκος.
 Georges, Γεώργιος.
 Grec, ecque, Ἕλλην, νίς.
 Grèce, θ. Ἑλλάς.
 Grégoire, Γρηγόριος.
 Hélène, Ἑλένη.
 Hellène, Ἑλλην.
 Hollandais, aise, Ὀλλανδός, δίς.
 Hollande, θ. Ὀλλανδία.
 Homère, Ὅμηρος.
 Hongrie, θ. Οὐγγαρία.
 Hongrois, oise, Οὐγγρος.
 Iliade, θ. Ἰλιάς.
 Ilissus, ἀρ. Ἰλισσός.
 Ionienne (mer), Ἴονιον πέλαγος.
 Italie, θ. Ἰταλία.
 Italien, ienne, Ἰταλός, λίς.
 Ithaque, Ἰθάκη.
 Jacques, Ἰακωβός.
 Jean, Ἰωάννης.
 Jeanne, Ἰωάννα.
 Joseph, Ἰωσήφ.
 Joséphine, Ἰωσηφίνη.
 Julien, Ἰουλιανός.
 Junon, Ἥρα.
 Jupiter, Ζεὺς.
 Lacédémone, Λακεδαίμων.
 La Haye, Χάγη.
 Léonidas, Λεωνίδας.
 Lisbonne, Λισσαβών.
 Londres, Λονδῖνον.
 Louis, Λουδοβίκος.
 Luxembourg, Λουξεμβούργον.
 Lycurgue, Λυκούργος.
 Madeleine, Μαгдаλινή.
 Madrid, Μαδρίτη.
 Marathon, Μαραθών.
 Marie, Μαρία.
 Mars, Ἄρης.
 Méditerranée, θ. Μεσόγειος θάλασσα.
 Mercure, Ἑρμῆς.
 Miltiade, Μιλτιάδης.
 Minerve, Ἀθηνᾶ.
 Monténégro, ἀρ. Μαυροβούνιον.
 Monténégrien, ine, Μαυροβούνιος.
 Morée, θ. Πελοπόννησος (Μορεᾶς).

Nauplie, Ναύπλιον.
 Neptune, Ποσειδών.
 Néva, θ. Νεύας.
 Norvège, Νορβηγία.
 Océanie, 'Ωκεανία.
 Odysée, θ. 'Οδύσσεια.
 Olympe, ἀρ. 'Ολυμπος.
 Paris, Παρίσιοι.
 Paul, Παῦλος.
 Pauline, Παυλίνη.
 Péloponèse, ἀρ. Πελοπόννησος.
 Périclès, Περικλῆς.
 Perse, Πέρσης.
 Phidias, Φειδίας.
 Philippe, Φίλιππος.
 Pierre, Πέτρος.
 Platon, Πλάτων.
 Portugais, aise, Πορτογάλος.
 Portugal, ἀρ. Πορτογαλία.
 Rhin, Ρήνος.
 Rome, Ρώμη.
 Roumanie, θ. Ρωμανία.
 Roumain, aine, Ρωμᾶνος.
 Russe, Ρῶσσος, σίς.
 Russie, θ. Ρωσσία.
 Salamine, Σαλαμίς.
 Saint-Petersbourg, Πετρούπολις.
 Seine, Σηκουάνας.

Serbe, Σέρβος.
 Serbie, θ. Σερβία.
 Socrate, Σωκράτης.
 Solon, Σόλων.
 Sophocle, Σοφοκλῆς.
 Sparte, Σπάρτη.
 Spartiate, Σπαρτιάτης.
 Sprée, θ. Σπράις.
 Stockholm, Στοκχόλμη.
 Suède, θ. Σουηδία.
 Suédois, oise, Σουηδός, δίς.
 Suisse, 'Ελβετία, 'Ελβετός, τίς.
 Syracuse, Συράκουσαι.
 Tage, ἀρ. Τάγος.
 Tamise, θ. Τάμεις.
 Thémistocle, Θεμιστοκλῆς.
 Thermopyles (les), Θερμοπύλαι.
 Thucydide, Θουκυδίδης.
 Tibre, ἀρ. Τιβερις.
 Troie, Τροία.
 Ture, urque, Τούρκος, 'Οθωμανίς.
 Turquie, θ. Τουρκία.
 Ulysse, 'Οδυσσεύς.
 Vénus, 'Αφροδίτη.
 Vesta, 'Εστία.
 Vulcain, 'Ηφαιστος.
 Xénophon, Ξενοφών.
 Xerxès, Ξέρξης.

ΤΕΛΟΣ—FIN

22/5

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΑΦΟΡΩΝΤΩΝ ΤΗΝ ΠΡΟΦΟΡΑΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

a	5, 8, 11, 16, 24.	o	5, 16, 27, 30.
b	18, 22.	p	7, 18, 22, 35, 40.
c	2, 7, 17, 23, 30	q	15, 17, 38.
d	18, 22, 40.	r	7, 17, 18, 22, 34, 40.
e	1, 5, 8, 10, 11, 16, 18, 20, 21, 25, 37.	s	3, 7, 18, 21, 22, 36, 40.
f	17, 23, 40.	t	7, 12, 13, 18, 20, 22, 23, 40.
g	2, 7, 15, 18, 22, 38, 40.	u	5, 10, 15, 16, 28, 38.
h	7, 30, 31, 36.	x	18, 22, 37, 40.
i	5, 9, 11, 16, 26.	y	9, 14, 29.
l	16, 17, 23, 32.	z	18, 40.
m	8, 9, 10, 11, 26, 33.	w	39.
n	7, 8, 9, 10, 11, 20, 26, 34, 40.		

$$\begin{array}{r} 571 \\ 52 \\ \hline 621 \\ 81 \\ \hline 701 \\ 58 \\ \hline 659 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 115 \\ 115 \\ \hline 230 \\ 115 \\ \hline 345 \end{array}$$

15-12

